Ovaj je tekst namijenjen isključivo dokumentiranju i nema pravni učinak. Institucije Unije nisu odgovorne za njegov sadržaj. Vjerodostojne inačice relevantnih akata, uključujući njihove preambule, one su koje su objavljene u Službenom listu Europske unije i dostupne u EUR-Lexu. Tim službenim tekstovima može se izravno pristupiti putem poveznica sadržanih u ovom dokumentu.

►B

UREDBA (EZ) br. 883/2004 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 29. travnja 2004.

o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti

(Tekst značajan za EGP i Švicarsku)

(SL L 166, 30.4.2004., str. 1.)

Koju je izmijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
►M1	Uredba (EZ) br. 988/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009.	L 284	43	30.10.2009.
►M2	Uredba Komisije (EU) br. 1244/2010 od 9. prosinca 2010.	L 338	35	22.12.2010.
►M3	Uredba (EU) br. 465/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012.	L 149	4	8.6.2012.
►M4	Uredba Komisije (EU) br. 1224/2012 od 18. prosinca 2012.	L 349	45	19.12.2012.
►M5	Uredba Vijeća (EU) br. 517/2013 od 13. svibnja 2013.	L 158	1	10.6.2013.
►M6	Uredba Komisije (EU) br. 1372/2013 od 19. prosinca 2013.	L 346	27	20.12.2013.
►M7	koju je izmijenila Uredba Komisije (EU) br. 1368/2014 od 17. prosinca 2014.	L 366	15	20.12.2014.
►M8	Uredba Komisije (EU) 2017/492 od 21. ožujka 2017.	L 76	13	22.3.2017.

▼B

UREDBA (EZ) br. 883/2004 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 29. travnja 2004.

o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti

(Tekst značajan za EGP i Švicarsku)

GLAVA I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Definicije

U smislu ove Uredbe:

(a) „djelatnost zaposlene osobe” znači bilo koja djelatnost ili istovjetna situacija koja se takvom smatra u svrhu primjene zakonodavstva o socijalnoj sigurnosti države članice u kojoj postoji takva djelatnost ili istovjetna situacija;

(b) „djelatnost samozaposlene osobe” znači bilo koja djelatnost ili istovjetna situacija koja se takvom smatra u svrhu primjene zakonodavstva o socijalnoj sigurnosti države članice u kojoj postoji takva djelatnost ili istovjetna situacija;

(c) „osigurana osoba”, u odnosu na grane socijalne sigurnosti obuhvaćene glavom III. poglavljima 1. i 3., znači bilo koja osoba koja udovoljava uvjetima zakonodavstva države članice nadležne u skladu s glavom II. za stjecanje prava na davanja, uzimajući u obzir odredbe ove Uredbe;

(d) „državni službenik” znači osoba koju takvom smatra ili tako prema njoj postupa država članica kojoj podliježe uprava koja ga zapošljava;

(e) „posebni sustav za državne službenike” znači svaki sustav socijalne sigurnosti koji je različit od općeg sustava socijalne sigurnosti koji vrijedi za zaposlene osobe u pojedinoj državi članici, a kojem izravno podliježu svi ili određene kategorije državnih službenika;

(f) „pogranični radnik” znači bilo koja osoba koja obavlja djelatnost kao zaposlena osoba ili samozaposlena osoba u državi članici i koja boravi u drugoj državi članici u koju se u pravilu vraća dnevno ili najmanje jednom tjedno;

(g) „izbjeglica” ima značenje koje joj je dodijeljeno u članku 1. Konvencije o statusu izbjeglica, potpisane u Ženevi 28. srpnja 1951.;

▼B

(h) „osoba bez državljanstva” ima značenje koje joj je dodijeljeno u članku 1. Konvencije o statusu osoba bez državljanstva, potpisane u New Yorku 28. rujna 1954.;

(i) „član obitelji” znači

1. i. bilo koja osoba definirana ili priznata kao član obitelji ili određena kao član kućanstva zakonodavstvom na temelju kojeg ostvaruje davanja;

ii. što se tiče davanja u naravi na temelju glave III. poglavlja 1. o davanjima za slučaj bolesti, za majčinstvo i istovjetna davanja za očinstvo, bilo koja osoba definirana ili priznata kao član obitelji ili osoba određena kao član kućanstva zakonodavstvom države članice u kojoj boravi;

2. Ako zakonodavstvo države članice koje se primjenjuje na temelju prethodnog podstavka 1. ne razlikuje članove obitelji i ostale osobe na koje se primjenjuje, članovima obitelji smatraju se bračni drug, maloljetna djeca i uzdržavana djeca koja su punoljetna;

3. Ako se prema zakonodavstvu koje se primjenjuje na temelju prethodnih podstavaka 1. i 2. osoba smatra članom obitelji i članom kućanstva samo ako živi u istom kućanstvu kao i osigurana osoba ili umirovljenik, ovaj se uvjet smatra ispunjenim ako osoba na koju se to odnosi uglavnom ovisi o osiguranoj osobi ili umirovljeniku;

(j) „boravište” znači mjesto gdje osoba uobičajeno boravi;

(k) „privremeno boravište” znači privremeno boravište;

(l) „zakonodavstvo” znači, za svaku državu članicu, zakoni, propisi i druge zakonske odredbe te sve druge provedbene mjere koje se odnose na grane socijalne sigurnosti obuhvaćene člankom 3. stavkom 1.;

Ovaj izraz isključuje ugovorne odredbe, osim onih koje služe za provedbu obveze osiguranja koja proizlazi iz zakona i propisa navedenih u prethodnom podstavku ili koje su predmet odluka tijela javne vlasti, što ih čini obveznim ili proširuje njihov opseg, pod uvjetom da država članica na koju se to odnosi izradi izjavu u tu svrhu, o njoj notificira predsjednika Europskog parlamenta i predsjednika Vijeća Europske unije. Takva se izjava objavljuje u *Službenom listu Europske unije*;

(m) „nadležno tijelo” znači, za svaku državu članicu, ministar, ministri ili druga istovjetna tijela odgovorna za sustave socijalne sigurnosti u cijeloj ili bilo kojem dijelu određene države članice;

▼B

(n) „Administrativna komisija” znači komisija iz članka 71.;

(o) „provedbena uredba” znači Uredba iz članka 89.;

(p) „ustanova” znači, u odnosu na svaku državu članicu, tijelo ili vlast nadležnu za primjenu cjelokupnog ili dijela zakonodavstva;

(q) „nadležna ustanova” znači:

i. ustanova kod koje je određena osoba osigurana u vrijeme podnošenja zahtjeva za davanje;

ili

ii. ustanova kod koje osoba ima ili bi imala pravo na davanje ako ona ili član ili članovi njezine obitelji borave u državi članici u kojoj se nalazi ustanova;

ili

iii. ustanova koju je nadležno tijelo određene države članice odredilo;

ili

iv. u slučaju sustava koji se odnosi na obveze poslodavca s obzirom na davanja predviđena člankom 3. stavkom 1. ili poslodavac ili osiguravatelj ili, u nedostatku navedenih, tijelo ili vlast određene od strane nadležnog tijela predmetne države članice;

(r) „ustanova mjesta boravišta” i „ustanova mjesta privremenog boravišta” znači ustanova nadležna za pružanje davanja u mjestu gdje određena osoba boravi i ustanova nadležna za pružanje davanja u mjestu u kojem određena osoba privremeno boravi, prema zakonodavstvu koje primjenjuje ta ustanova ili, ako ne postoji takva ustanova, ustanova koju je odredilo nadležno tijelo države članice;

(s) „nadležna država članica” znači država članica u kojoj se nalazi nadležna ustanova;

(t) „razdoblje osiguranja” znači razdoblje doprinosa, zaposlenja ili samozaposlenja, određeno ili priznato kao razdoblje osiguranja prema zakonodavstvu na temelju kojeg je navršeno ili se smatra

▼B

navršenim, kao i sva razdoblja koja se takvim smatraju, ako ih spomenuto zakonodavstvo smatra istovjetnim razdobljima osiguranja;

(u) „razdoblje zaposlenja” ili „razdoblje samozaposlenja” znači razdoblja koja zakonodavstvo na temelju kojeg su navršena određuje ili priznaje, kao i sva razdoblja koja se takvim smatraju, ako ih spomenuto zakonodavstvo smatra istovjetnim razdobljima zaposlenja ili razdobljima samozaposlenja;

(v) „razdoblje boravišta” znači razdoblja koje zakonodavstvo na temelju kojeg su navršena ili se smatraju navršenima određuje ili priznaje kao takva;

▼M1

(va) „davanja u naravi” znače:

i. za potrebe glave III. poglavlja 1. (davanja za slučaj bolesti, majčinstvo i istovjetna davanja za očinstvo), davanja u naravi predviđena zakonodavstvom države članice kojima je svrha pružiti, staviti na raspolaganje, izravno platiti ili nadoknaditi trošak zdravstvene zaštite te proizvoda i usluga povezanih s tom zaštitom. To uključuje davanja u naravi za dugotrajnu njegu.;

ii. za potrebe glave III. poglavlja 2. (davanja za ozljede na radu i profesionalne bolesti), sva davanja u naravi koja se odnose na ozljede na radu i profesionalne bolesti, na način kako su definirana u podtočki i. ovog stavka i predviđena u sustavima osiguranja za slučaj ozljeda na radu i profesionalnih bolesti u državama članicama;

▼B

(w) „mirovina” ne obuhvaća samo mirovine već i paušalna davanja koja mogu zamijeniti i davanja u obliku povrata doprinosa i, u skladu s odredbama glave III., povećanja na ime usklađivanja ili dodatne doplatke;

(x) „predmirovinsko davanje” znači: sva novčana davanja, osim davanja za nezaposlenost ili prijevremene starosne mirovine, koje od određene dobi stječu radnici koji su smanjili, prestali ili obustavili svoje plaćene djelatnosti do starosne dobi na osnovi koje stječu pravo na starosnu ili prijevremenu starosnu mirovinu, čije ostvarivanje ne ovisi o tome da određena osoba mora biti na raspolaganju službama zapošljavanja nadležne države; „prijevremena starosna mirovina” znači mirovina koja se stječe prije uobičajene dobi za priznavanje prava na mirovinu i koja se i dalje ostvaruje nakon što osoba napuni spomenutu dob ili se zamjenjuje drugom starosnom mirovinom;

▼B

(y) „posmrtna pripomoć” znači jednokratna isplatu za slučaj smrti, osim paušalnih davanja iz točke (w);

(z) „obiteljsko davanje” znači sva davanja u naravi ili novčana davanja namijenjena podmirivanju obiteljskih troškova, isključujući predujmove davanja za uzdržavanje i posebne doplatke za rođenje i usvajanje djeteta spomenute u Prilogu I.

Članak 2.

Obuhvaćene osobe

1. Ova se Uredba primjenjuje na državljane države članice, osobe bez državljanstva i izbjeglice koje borave u državi članici na koje se primjenjuje ili se primjenjivalo zakonodavstvo jedne ili više država članica, kao i na članove njihovih obitelji i nadživjele osobe.

2. Ona se također primjenjuje na nadživjele osobe onih osoba na koje se primjenjivalo zakonodavstvo jedne ili više država članica, bez obzira na državljanstvo tih osoba, ako su nadživjele osobe državljani države članice ili osobe bez državljanstva ili izbjeglice koje borave u jednoj od država članica.

Članak 3.

Materijalno područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na sve zakonodavstvo s obzirom na sljedeće grane socijalne sigurnosti:

(a) davanja za slučaj bolesti;

(b) davanja za majčinstvo i istovjetna davanja za očinstvo;

(c) invalidska davanja;

(d) davanja za slučaj starosti;

(e) davanja za nadživjele osobe;

(f) davanja za ozljede na radu i profesionalne bolesti;

(g) posmrtna pripomoć;

(h) davanja za nezaposlenost;

(i) predmirovinska davanja;

(j) obiteljska davanja.

2. Ako nije drugačije predviđeno Prilogom XI., ova se Uredba primjenjuje na opće i posebne sustave socijalne sigurnosti, bilo da su doprinosni ili nedoprinosni, te na sustave koji se odnose na obveze poslodavca ili vlasnika broda.

3. Ova se Uredba također primjenjuje na posebna nedoprinosna novčana davanja predviđena člankom 70.

4. Odredbe glave III. ove Uredbe međutim ne utječu na zakonodavne odredbe bilo koje države članice koje se tiču obveza vlasnika broda.

▼M1

5. Ova se Uredba ne primjenjuje na:

(a) socijalnu i medicinsku skrb; ili

(b) davanja u odnosu na koja država članica podrazumijeva odgovornost za štetu prema osobama i predviđa naknadu, poput davanja za žrtve rata i vojnih djelovanja ili njihovih posljedica; žrtve kaznenih djela, ubojstava ili terorizma; žrtve kojima su štetu nanijeli agenti države članice prilikom obavljanja svojih dužnosti; ili žrtve koje su pretrpjele štetu zbog političkih ili vjerskih razloga ili zbog svog podrijetla.

▼B

Članak 4.

Jednakost postupanja

Ako ovom Uredbom nije drugačije predviđeno, osobe na koje se ona primjenjuje uživaju ista prava na davanja i podliježu istim obvezama, u skladu sa zakonodavstvom svake države članice kao i njezini državljani.

Članak 5.

Jednako postupanje s davanjima, dohotkom, činjenicama ili događajima

Ako ovom Uredbom nije drukčije predviđeno, a u smislu posebno utvrđenih provedbenih propisa, primjenjuje se sljedeće:

(a) ako na temelju zakonodavstva nadležne države članice primanje davanja iz sustava socijalne sigurnosti i drugog dohotka ima određene pravne učinke, odgovarajuće odredbe tog zakonodavstva također se primjenjuju na primanje istovjetnih davanja ostvarenih na temelju zakonodavstva druge države članice ili na dohodak ostvaren u drugoj državi članici;

(b) ako se na temelju zakonodavstva nadležne države članice pravni učinci pripisuju pojavi određenih činjenica ili događaja, ta država članica uzima u obzir slične činjenice ili događaje koji nastanu u bilo kojoj državi članici kao da su nastali na njihovom državnom području.

Članak 6.

Zbrajanje razdoblja

Ako ovom Uredbom nije drukčije predviđeno, nadležna ustanova države članice čije zakonodavstvo uvjetuje:

— stjecanje, zadržavanje, trajanje ili ponovnu uspostavu prava na davanja,

— obuhvaćenost zakonodavstvom,

ili

— mogućnost izuzeća od obveznog, izbornog produženog ili dobrovoljnog osiguranja,

navršenim razdobljima osiguranja, zaposlenja, samozaposlenja ili boravišta, u mjeri u kojoj je to potrebno, uzima u obzir razdoblja osiguranja, zaposlenja, samozaposlenja ili boravišta navršena prema zakonodavstvu bilo koje druge države članice kao da se radi o razdobljima navršenim prema zakonodavstvu koje primjenjuje.

▼B

Članak 7.

Odstupanje od pravila o boravištu

Ako ovom Uredbom nije drugačije predviđeno, novčana davanja koja se isplaćuju na temelju zakonodavstva jedne ili više država članica ili na temelju ove Uredbe ne podliježu nikakvom smanjenju, izmjeni, obustavi, ukidanju ili pljenidbi po računu zbog činjenice da korisnik ili članovi njegove obitelji koji borave u državi članici različitoj od one u kojoj se nalazi ustanova nadležna za pružanje davanja.

Članak 8.

Odnosi između ove Uredbe i ostalih instrumenata koordinacije

1. Ova Uredba zamjenjuje sve konvencije o socijalnoj sigurnosti koje se primjenjuju među državama članicama i koje se odnose na isto područje primjene. Određene odredbe konvencija o socijalnoj sigurnosti koje su stupile na snagu u državama članicama prije dana primjene ove Uredbe se međutim i nadalje primjenjuju ako su povoljnije za korisnike ili ako proizlaze iz posebnih povijesnih okolnosti te je njihov učinak vremenski ograničen. Kako bi te odredbe ostale u primjeni, one se uključuju u Prilog II. Ako iz objektivnih razloga nije moguće proširiti primjenu neke od ovih odredbi na sve osobe na koje se primjenjuje Uredba, to se mora naznačiti.

2. Dvije ili više država članica mogu, ako se pojavi potreba, međusobno sklopiti ugovore utemeljene na načelima ove Uredbe i u njezinom duhu.

▼M3

Članak 9.

Izjave država članica o području primjene ove Uredbe

1. Države članice dostavljaju obavijest Europskoj komisiji u pisanom obliku o izjavama danima u skladu točkom 1. članka 1., zakonodavstvom i sustavima iz članka 3., ugovorima koji su na snazi iz članka 8. stavka 2. i najnižim davanjima iz članaka 58., nedostatku sustava osiguranja iz članka 65.a stavka 1., kao i o znatnim izmjenama. U tim obavijestima treba naznačiti datum od kojeg se ova Uredba primjenjuje na sustave određene u izjavama država članica.

2. Te se obavijesti šalju Europskoj komisiji svake godine te im se pridaje potreban publicitet.

▼B

Članak 10.

Sprečavanje preklapanja davanja

Ako nije drugačije određeno, ova Uredba ne omogućava stjecanje niti zadržavanje prava na nekoliko istovrsnih davanja na osnovi jednog te istog razdoblja obveznog osiguranja.

▼B

GLAVA II.

ODREĐIVANJE ZAKONODAVSTVA KOJE SE PRIMJENJUJE

Članak 11.

Opća pravila

1. Na osobe na koje se primjenjuje ova Uredba, primjenjuje se zakonodavstvo samo jedne države članice. To se zakonodavstvo određuje u skladu s ovom glavom.

2. U smislu ove glave, za osobe koje primaju novčana davanja zbog ili kao posljedicu njihove djelatnosti u svojstvu zaposlenih ili samozaposlenih osoba, smatra se da obavljaju spomenutu djelatnost. To se ne primjenjuje na invalidske, starosne ili obiteljske mirovine, ili na mirovine za ozljede na radu ili profesionalne bolesti, ili na novčana davanja za bolest kojima se pokrivaju troškovi liječenja na neograničeni rok.

3. Podložno člancima od 12. do 16.:

(a) na osobu koja obavlja djelatnost kao zaposlena ili samozaposlena osoba u državi članici primjenjuje se zakonodavstvo te države članice;

(b) na državnog službenika primjenjuje se zakonodavstvo države članice kojoj podliježe uprava koja ga zapošljava;

(c) na osobu, koja prima davanja za nezaposlenost prema članku 65. na temelju zakonodavstva države članice boravišta, primjenjuje se zakonodavstvo te države članice;

(d) na osobu pozvanu ili ponovno pozvanu u službu oružanih snaga ili na civilnu službu u državi članici primjenjuje se zakonodavstvo te države članice;

(e) na ostale osobe na koje se točke od (a) do (d) ne primjenjuju, primjenjuje se zakonodavstvo države članice boravišta, ne dovodeći u pitanje ostale odredbe ove Uredbe koje joj jamče davanja prema zakonodavstvu jedne ili više država članica.

4. U smislu ove glave, djelatnost zaposlene ili samozaposlene osobe koja se uglavnom obavlja na pomorskom brodu pod zastavom države članice smatra se kao djelatnost koja se obavlja u spomenutoj državi članici. Međutim, na osobe zaposlene na brodu koji plovi pod zastavom države članice i prima naknadu za taj posao od poduzeća ili osobe čije je registrirano sjedište ili mjesto poslovanja u drugoj državi članici, primjenjuje se zakonodavstvo potonje države članice ako u toj državi boravi. Poduzeće ili osoba koja plaća naknadu za rad smatra se poslodavcem u smislu spomenutog zakonodavstva.

▼M3

5. Djelatnost u svojstvu člana letačke ili kabinske posade koji obavlja usluge opsluživanja putnika ili usluge u vezi s teretom smatra se djelatnošću koja se obavlja u državi članici u kojoj se nalazi domaća baza kako je definirana u Prilogu III. Uredbi (EEZ) br. 3922/91.

▼B

Članak 12.

Posebna pravila

▼M3

1. Na osobu koja obavlja djelatnost kao zaposlena osoba u državi članici za poslodavca koji ondje redovno obavlja svoje djelatnosti i kojeg je poslodavac uputio u drugu državu članicu radi obavljanja posla za tog poslodavca, i nadalje se primjenjuje zakonodavstvo prve države članice pod uvjetom da predviđeno trajanje takvog posla nije duže od 24 mjeseca i da nije poslana s ciljem da zamijeni drugu upućenu osobu.

▼B

2. Na osobu koja inače obavlja djelatnost kao samozaposlena osoba u državi članici i odlazi obavljati sličnu djelatnost u drugoj državi članici, i nadalje se primjenjuje zakonodavstvo prve države članice pod uvjetom da predviđeno trajanje takve djelatnosti nije duže od dvadeset i četiri mjeseca.

Članak 13.

Obavljanje djelatnosti u dvije ili više država članica

▼M3

1. Na osobu koja inače obavlja djelatnost kao zaposlena osoba u dvjema državama članicama ili više njih, primjenjuje se:

(a) zakonodavstvo države članice boravišta ako obavlja znatan dio svoje djelatnosti u toj državi članici; ili

(b) ako ne obavlja znatan dio svoje djelatnosti u državi članici boravišta:

i. zakonodavstvo države članice u kojoj se nalazi registrirano sjedište ili mjesto poslovanja poduzeća ili poslodavca ako je zapošljava jedno poduzeće ili poslodavac; ili

ii. zakonodavstvo države članice u kojoj se nalazi registrirano sjedište ili mjesto poslovanja poduzećâ ili poslodavaca ako je zapošljavaju dva ili više poduzeća ili poslodavaca koji imaju registrirano sjedište ili mjesto poslovanja samo u jednoj državi članici; ili

iii. zakonodavstvo države članice u kojoj se nalazi registrirano sjedište ili mjesto poslovanja poduzeća ili poslodavca, osim države članice boravišta, ako je zapošljavaju dva ili više poduzeća ili poslodavaca koji imaju registrirano sjedište ili mjesto poslovanja u dvije države članice, od kojih je jedna država članica boravišta; ili

iv. zakonodavstvo države članice boravišta ako je zapošljavaju dva ili više poduzeća ili poslodavaca, od kojih najmanje dva imaju registrirano sjedište ili mjesto poslovanja u državama članicama koje nisu država članica boravišta.

▼B

2. Na osobu, koja inače obavlja djelatnost kao samozaposlena osoba u dvije ili više država članica primjenjuje se:

(a) zakonodavstvo države članice boravišta ako obavlja znatan dio djelatnosti u toj državi članici; ili

▼B

(b) zakonodavstvo države članice u kojoj je središte interesa njene djelatnosti ako nema boravište u jednoj od država članica u kojoj obavlja znatan dio svoje djelatnosti.

3. Na osobu koja inače obavlja djelatnost u svojstvu zaposlene i samozaposlene osobe u različitim državama članicama primjenjuje se zakonodavstvo države članice u kojoj obavlja djelatnost kao zaposlena osoba ili, ako obavlja takvu djelatnost u dvije ili više država članica, zakonodavstvo određeno prema stavku 1.

4. Na osobu koja je kao državni službenik zaposlena od strane države članice te koja obavlja djelatnost u svojstvu zaposlene i samozaposlene osobe u jednoj ili više drugih država članica primjenjuje se zakonodavstvo države članice koje se primjenjuje i na upravu koja ju zapošljava.

5. S osobama iz stavaka od 1. do 4. se u smislu zakonodavstva određenog u skladu s ovim odredbama postupa kao da obavljaju sve svoje djelatnosti kao zaposlene ili kao samozaposlene osobe i kao da ostvaruju sav svoj dohodak u dotičnoj državi članici.

Članak 14.

Dobrovoljno osiguranje ili izborno produženo osiguranje

1. Članci od 11. do 13. ne primjenjuju se na dobrovoljno osiguranje ili izborno produženo osiguranje osim ako za jednu od grana iz članka 3. stavka 1. u državi članici ne postoji isključivo dobrovoljni sustav.

2. Ako na temelju zakonodavstva države članice osoba na koju se to odnosi podliježe obveznom osiguranju u toj državi članici, na nju se ne mora primjenjivati sustav dobrovoljnog osiguranja ili sustav izbornog produženog osiguranja u drugoj državi članici. U svim ostalim slučajevima u kojima za određenu granu postoji izbor između nekoliko sustava dobrovoljnog osiguranja ili izbornog produženog osiguranja, osoba na koju se to odnosi pridružuje se sustavu po svom izboru.

3. Međutim, što se tiče invalidskih davanja, davanja za slučaj starosti ili davanja za nadživjele osobe, osoba na koju se to odnosi može se pridružiti sustavu dobrovoljnog ili izbornog produženog osiguranja države članice čak i ako se na nju obvezno primjenjuje zakonodavstvo druge države članice, pod uvjetom da se u jednoj fazi njezine karijere na nju primjenjivalo zakonodavstvo prve države članice zbog ili kao posljedica djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe i ako je takvo preklapanje izričito ili prešutno dozvoljeno prema zakonodavstvu prve države članice.

▼M1

4. Ako zakonodavstvo države članice kao uvjet za članstvo u dobrovoljnom osiguranju ili izbornom produženom osiguranju odredi boravište u toj državi članici ili prethodno obavljanje djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, članak 5. točka (b) primjenjuje se samo na osobe na koje se u nekoj ranijoj fazi primjenjivalo zakonodavstvo prve države članice s osnove djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe.

▼B

Članak 15.

►M1 Ugovorno osoblje ◄ Europskih zajednica

►M1 Ugovorno osoblje ◄ Europskih zajednica može birati primjenu zakonodavstva države članice koja ih zapošljava, države članice čije se zakonodavstvo na njih posljednje primjenjivalo ili države članice čiji su državljani, s obzirom na odredbe različite od onih koje se odnose na obiteljske doplatke, koji se pružaju u skladu sa sustavom koji se primjenjuje na to osoblje. Ovo pravo izbora, koje se može ostvariti samo jednom, proizvodi učinak od prvog dana zaposlenja.

Članak 16.

Odstupanja od članaka od 11. do 15.

1. Dvije ili više država članica, nadležna tijela tih država članica ili službe koje su ta tijela odredila mogu zajedničkim dogovorom predvidjeti izuzetke od članaka od 11. do 15. u interesu određenih osoba ili kategorija osoba.

2. Osoba koja prima mirovinu ili mirovine na temelju zakonodavstva jedne ili više država članica i koja boravi u drugoj državi članici može na svoj zahtjev biti izuzeta od primjene zakonodavstva potonje države, pod uvjetom da se to zakonodavstvo na nju ne primjenjuje zbog obavljanja djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe.

GLAVA III.

POSEBNE ODREDBE O RAZLIČITIM KATEGORIJAMA DAVANJA

POGLAVLJE 1.

Davanja za slučaj bolesti, majčinstvo i istovjetna davanja za očinstvo

Odjeljak 1.

Osigurane osobe i članovi njihovih obitelji, osim umirovljenika i članova njihovih obitelji

Članak 17.

Boravište u državi članici koja nije nadležna država članica

Osigurana osoba ili članovi njezine obitelji koji borave u državi članici koja nije nadležna država članica ostvaruju u državi članici boravišta davanja u naravi koja, u ime nadležne ustanove, pruža ustanova mjesta boravišta u skladu s odredbama zakonodavstva koje primjenjuje, kao da su osigurani na temelju spomenutog zakonodavstva.

▼B

Članak 18.

Privremeno boravište u nadležnoj državi članici kada je boravište u drugoj državi članici – Posebna pravila za članove obitelji pograničnih radnika

1. Ako nije drugačije predviđeno stavkom 2., osigurana osoba i članovi njezine obitelji iz članka 17. također imaju pravo na davanja u naravi tijekom privremenog boravišta u nadležnoj državi članici. Davanja u naravi pruža nadležna ustanova o svom vlastitom trošku, u skladu s odredbama zakonodavstva koje primjenjuje, kao da dotične osobe borave u toj državi članici.

▼M1

2. Članovi obitelji pograničnog radnika imaju pravo na davanja u naravi tijekom njihova privremenog boravišta u nadležnoj državi članici.

Međutim, ako je nadležna država članica navedena u Prilogu III., članovi obitelji pograničnog radnika koji imaju boravište u istoj državi članici kao i pogranični radnik imaju pravo na davanja u naravi u nadležnoj državi članici isključivo pod uvjetima predviđenim u članku 19. stavku 1.

▼B

Članak 19.

Privremeno boravište izvan nadležne države članice

1. Ako nije drugačije predviđeno stavkom 2., osigurana osoba i članovi njezine obitelji koji borave u državi članici koja nije nadležna država članica imaju tijekom svog privremenog boravišta pravo na davanja u naravi koja su iz medicinskih razloga nužna, uzimajući u obzir prirodu davanja i očekivanu dužinu privremenog boravišta. Ta davanja u ime nadležne ustanove pruža ustanova mjesta privremenog boravišta, u skladu s odredbama zakonodavstva koje primjenjuje, kao da su dotične osobe osigurane na temelju spomenutog zakonodavstva.

2. Administrativna komisija utvrđuje popis davanja u naravi za koja, da bi se mogla ostvariti tijekom privremenog boravišta u drugoj državi članici, je potreban prethodni dogovor između dotičnih osoba i ustanove koja pruža skrb.

Članak 20.

Putovanje s ciljem ostvarivanja davanja u naravi – Odobrenje za podvrgavanje odgovarajućem liječenju izvan države članice boravišta

1. Ako ovom Uredbom nije drugačije određeno, osigurana osoba koja putuje u drugu državu članicu s ciljem ostvarivanja davanja u naravi tijekom privremenog boravišta, mora zatražiti odobrenje nadležne ustanove.

▼B

2. Osigurana osoba kojoj je nadležna ustanova odobrila odlazak u drugu državu članicu s ciljem podvrgavanja liječenju primjerenom njezinom stanju, ostvaruje uslugu u naravi koju joj u ime nadležne ustanove pruža ustanova mjesta privremenog boravišta, u skladu s odredbama zakonodavstva koje primjenjuje, kao da je osigurana na temelju spomenutog zakonodavstva. Odobrenje se izdaje ako je dotično liječenje uvršteno u davanja predviđena zakonodavstvom države članice u kojoj dotična osoba boravi i ako ga ne može ostvariti unutar medicinski opravdanog vremenskog razdoblja, uzimajući u obzir njezino trenutačno zdravstveno stanje i vjerojatan razvoj njezine bolesti.

3. Stavci 1. i 2. primjenjuju se *mutatis mutandis* na članove obitelji osigurane osobe.

4. Ako članovi obitelji osigurane osobe borave u državi članici različitoj od države članice u kojoj osigurana osoba boravi, a ta je država članica izabrala povrat sredstava na temelju fiksnih iznosa, trošak davanja u naravi iz stavka 2. snosi ustanova mjesta boravišta članova obitelji. U ovom slučaju, u smislu stavka 1., ustanova mjesta boravišta članova obitelji smatra se nadležnom ustanovom.

Članak 21.

Novčana davanja

1. Osigurana osoba i članovi njezine obitelji koji borave ili privremeno borave u državi članici različitoj od nadležne države članice imaju pravo na novčana davanja koja pruža nadležna ustanova u skladu sa zakonodavstvom koje primjenjuje. Sporazumom između nadležne ustanove i ustanove mjesta boravišta ili privremenog boravišta takva davanja može, međutim, osigurati ustanova mjesta boravišta ili privremenog boravišta na teret nadležne ustanove u skladu sa zakonodavstvom nadležne države članice.

2. Nadležna ustanova države članice čije zakonodavstvo propisuje da se određivanje novčanih davanja temelji na prosječnom dohotku ili prosječnoj osnovici za plaćanje doprinosa određuje takav prosječan dohodak ili prosječnu osnovicu za plaćanje doprinosa isključivo pozivanjem na dohotke koji su potvrđeni kao isplaćeni, ili na osnovice za plaćanje doprinosa koje se primjenjuju tijekom razdoblja navršenih na temelju spomenutog zakonodavstva.

3. Nadležna ustanova države članice čije zakonodavstvo propisuje da se određivanje novčanih davanja temelji na standardnom dohotku uzima u obzir isključivo standardni dohodak ili, po potrebi, prosjek standardnih dohodaka za razdoblja navršena na temelju spomenutog zakonodavstva.

▼B

4. Stavci 2. i 3. primjenjuju se *mutatis mutandis* na slučajeve u kojima zakonodavstvo koje primjenjuje nadležna ustanova predviđa posebno referentno razdoblje koje odgovara u dotičnom slučaju u potpunosti ili djelomično razdobljima koje je određena osoba navršila na temelju zakonodavstva jedne ili više drugih država članica.

Članak 22.

Podnositelji zahtjeva za mirovinu

1. Osigurana osoba kojoj poslije podnošenja zahtijeva za mirovinu ili tijekom odlučivanja o njemu prestane pravo na davanja u naravi na temelju zakonodavstva države članice koja je posljednja bila nadležna i nadalje će imati pravo na davanja u naravi na temelju zakonodavstva države članice u kojoj boravi, pod uvjetom da podnositelj zahtjeva za mirovinu ispunjava uvjete osiguranja prema zakonodavstvu države članice iz stavka 2. Pravo na davanja u naravi u državi članici boravišta se također primjenjuje na članove obitelji podnositelja zahtjeva za mirovinu.

2. Davanja u naravi naplativa su od ustanove države članice koja bi u slučaju stjecanja prava na mirovinu postala nadležna na temelju članaka od 23. do 25.

Odjeljak 2.

Umirovljenici i članovi njihovih obitelji

Članak 23.

Pravo na davanja u naravi na temelju zakonodavstva države članice boravišta

Osoba koja koristi mirovinu ili mirovine na temelju zakonodavstava dvije ili više država članica, od kojih je jedna država članica boravišta, i koja ima pravo na davanja u naravi na temelju zakonodavstva te države članice, koristi, kao i članovi njezine obitelji, takva davanja u naravi od strane i na teret ustanove mjesta boravišta, kao da je umirovljenik ostvario mirovinu koja se isplaćuje isključivo na temelju zakonodavstva te države članice.

Članak 24.

Slučajevi kada nema prava na davanja u naravi na temelju zakonodavstva države članice boravišta

1. Osoba koja koristi mirovinu ili mirovine na temelju zakonodavstva jedne ili više država članica i koja nema prava na davanja u naravi na temelju zakonodavstva države članice boravišta, unatoč tome ostvaruje takva davanja za sebe i članove svoje obitelji u mjeri u kojoj bi na njih imala pravo na temelju zakonodavstva države članice ili u najmanju ruku jedne od država članica nadležnih u odnosu na njezine mirovine, ako boravi u toj državi članici. Davanja u naravi pruža ustanova mjesta boravišta na teret ustanove iz stavka 2., kao da dotična osoba ima pravo na mirovinu i davanja u naravi na temelju zakonodavstva te države članice.

▼B

2. U slučajevima obuhvaćenim stavkom 1., trošak davanja u naravi snosi ustanova određena prema sljedećim pravilima:

(a) ako umirovljenik ima pravo na davanja u naravi na temelju zakonodavstva samo jedne države članice, trošak snosi nadležna ustanova te države članice;

(b) ako umirovljenik ima pravo na davanja u naravi na temelju zakonodavstva dvije ili više država članica, tada trošak snosi nadležna ustanova države članice čije se zakonodavstvo na osobu primjenjivalo kroz najduže vremensko razdoblje; ako se primjenom ovog pravila dogodi da je nekoliko ustanova odgovorno za trošak davanja, trošak snosi ustanova koja primjenjuje zakonodavstvo koje se na umirovljenika posljednje primjenjivalo.

Članak 25.

Mirovine na temelju zakonodavstva jedne ili više država članica koje nisu država članica boravišta kada postoji pravo na davanja u naravi u potonjoj državi članici

Kada osoba koja koristi mirovinu ili mirovine na temelju zakonodavstva jedne ili više država članica boravi u državi članici na temelju čijeg zakonodavstva pravo na korištenje davanja u naravi ne ovisi o uvjetu osiguranja, ili djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe i ne prima mirovinu od te države članice, trošak davanja u naravi koji koristi ona i članovi njezine obitelji snosi ustanova jedne od država članica nadležnih u odnosu na njezine mirovine određene prema članku 24. stavku 2., u mjeri u kojoj bi umirovljenik i članovi njegove obitelji imali pravo na takva davanja da borave u toj državi članici.

Članak 26.

Boravište članova obitelji u državi članici različitoj od one u kojoj boravi umirovljenik

Članovi obitelji osobe koja koristi mirovinu ili mirovine na temelju zakonodavstva jedne ili više država članica, koji borave u državi članici različitoj od one u kojoj boravi umirovljenik, imaju pravo koristiti davanja u naravi kod ustanove mjesta njihova boravišta u skladu s odredbama zakonodavstva koje ta ustanova primjenjuje, sve dok umirovljenik ima pravo na davanja u naravi na temelju zakonodavstva države članice. Troškove snosi nadležna ustanova odgovorna za troškove davanja u naravi koje se umirovljeniku pružaju u državi članici njegova boravišta.

Članak 27.

Privremeno boravište umirovljenika ili članova njegove obitelji u državi članici različitoj od države članice u kojoj borave – privremeno boravište u nadležnoj državi članici – odobrenje za odgovarajuće liječenje izvan države članice boravišta

1. Članak 19. primjenjuje se *mutatis mutandis* na osobu koja koristi mirovinu ili mirovine na temelju zakonodavstva jedne ili više država članica i koja ima pravo na davanja u naravi na temelju zakonodavstva

▼B

jedne od država članica koje pružaju njezinu mirovinu(-e) ili na članove njezine obitelji koji privremeno borave u državi članici koja nije ona u kojoj borave.

2. Članak 18. stavak 1. primjenjuje se *mutatis mutandis* na osobe iz stavka 1. kada privremeno borave u državi članici u kojoj se nalazi nadležna ustanova odgovorna za trošak davanja u naravi koja je umirovljenik ostvario u državi članici njegovog boravišta, a spomenuta država članica je to odabrala te je navedena u Prilogu IV.

3. Članak 20. primjenjuje se *mutatis mutandis* na umirovljenika i/ili članove njegove obitelji koji privremeno borave u državi članici različitoj od one u kojoj imaju boravište s ciljem da se tamo podvrgnu liječenju primjerenom njihovom stanju.

4. Ako nije drugačije predviđeno stavkom 5., trošak davanja u naravi na koji se odnose stavci od 1. do 3. snosi nadležna ustanova odgovorna za trošak davanja u naravi pruženih umirovljeniku u državi članici njegova boravišta.

5. Trošak davanja u naravi na koji se odnosi stavak 3. snosi ustanova mjesta boravišta umirovljenika ili članova njegove obitelji ako te osobe borave u državi članici koja je odabrala povrat troškova na temelju fiksnih iznosa. U tim slučajevima, u smislu stavka 3., ustanova mjesta boravišta umirovljenika ili članova njegove obitelji smatra se nadležnom ustanovom.

Članak 28.

Posebna pravila za umirovljene pogranične radnike

▼M1

1. Pogranični radnik koji je otišao u mirovinu zbog starosti ili invalidnosti u slučaju bolesti ima pravo i dalje primati davanja u naravi u posljednjoj državi članici u kojoj je obavljao svoju djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, ako je riječ o nastavku liječenja koje je započelo u toj državi članici. Izraz „nastavak liječenja” znači nastavak pretraga, dijagnoze i liječenja bolesti tijekom čitavog njezinog trajanja.

Prvi se podstavak primjenjuje *mutatis mutandis* na članove obitelji bivšeg pograničnog radnika osim ako posljednja država članica u kojoj je pogranični radnik obavljao djelatnost nije navedena u Prilogu III.

▼B

2. Umirovljenik koji je unutar pet godina prije početka korištenja starosne ili invalidske mirovine obavljao djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe tijekom najmanje dvije godine kao pogranični radnik ima pravo na davanja u naravi u državi članici u kojoj je obavljao takvu djelatnost kao pogranični radnik ako su ta država članica i država članica u kojoj se nalazi nadležna ustanova odgovorna za troškove davanja u naravi pruženih umirovljeniku u njegovoj državi članici boravišta ovo odabrale i obje su navedene u Prilogu V.

3. Stavak 2. primjenjuje se *mutatis mutandis* na članove obitelji bivših pograničnih radnika ili na nadživjele osobe bivših pograničnih radnika ako su tijekom razdoblja utvrđenih stavkom 2. oni imali prava na davanja u naravi predviđena člankom 18. stavkom 2., čak i ako je pogranični radnik umro prije početka korištenja svoje mirovine, pod uvjetom da je obavljao djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe kao pogranični radnik najmanje dvije godine unutar pet godina prije svoje smrti.

4. Stavci 2. i 3. primjenjuju se sve dok se na dotičnu osobu ne počne primjenjivati zakonodavstvo države članice na temelju djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe.

5. Trošak davanja u naravi na koji se odnose stavci od 1. do 3. snosi nadležna ustanova odgovorna za trošak davanja u naravi koji umirovljeniku ili nadživjelim osobama umirovljenika pružaju odnosne države članice njihova boravišta.

Članak 29.

Novčana davanja za umirovljenike

1. Novčana davanja osobama koje primaju mirovinu ili mirovine na temelju zakonodavstva jedne ili više država članica isplaćuje nadležna ustanova države članice u kojoj se nalazi nadležna ustanova odgovorna za trošak davanja u naravi koji se pruža umirovljeniku u državi članici njegova boravišta. Članak 21. se primjenjuje *mutatis mutandis*.

2. Stavak 1. se također primjenjuje na članove umirovljenikove obitelji.

Članak 30.

Doprinosi umirovljenika

1. Ustanova države članice koja je nadležna na temelju zakonodavstva koje primjenjuje za odbitke na ime doprinosa za slučaj bolesti, davanja za majčinstvo i istovjetna davanja za očinstvo može zatražiti i dobiti povrat takvih odbitaka, određenih prema zakonodavstvu koje primjenjuje, samo u mjeri u kojoj trošak naknada utvrđenih člancima od 23. do 26. snosi ustanova navedene države članice.

▼B

2. Ako u slučajevima predviđenim člankom 25. stjecanje davanja za slučaj bolesti, davanja za majčinstvo i istovjetnih davanja za očinstvo ovisi o uplati doprinosa ili o sličnim uplatama prema zakonodavstvu države članice u kojoj dotični umirovljenik boravi, takvi se doprinosi ne plaćaju na osnovi takvog boravišta.

Odjeljak 3.

Zajedničke odredbe

Članak 31.

Opće odredbe

Članci od 23. do 30. ne primjenjuju se na umirovljenika ili članove njegove obitelji koji imaju pravo na davanja na temelju zakonodavstva države članice na temelju djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe. U tom slučaju, na osobu na koju se to odnosi primjenjuju se u smislu ovog poglavlja članci od 17. do 21.

Članak 32.

Određivanje prednosti prava na davanja u naravi – Posebno pravilo za prava članova obitelji na davanja u državi članici boravišta

1. Samostalno pravo na davanja u naravi na osnovi zakonodavstva države članice ili ovog poglavlja ima prednost nad izvedenim pravom na davanja za članove obitelji. Međutim, izvedeno pravo na davanja u naravi ima prednost pred samostalnim pravima ako samostalno pravo u državi članici postoji izravno i jedino na temelju boravišta određene osobe u toj državi članici.

2. Ako članovi obitelji osigurane osobe borave u državi članici na temelju čijeg zakonodavstva pravo na davanja u naravi nije uvjetovano osiguranjem ili zaposlenjem ili samozaposlenjem, davanja u naravi pružaju se na teret nadležne ustanove u državi članici u kojoj borave, ako bračni drug ili osoba koja se brine za djecu osigurane osobe obavlja djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe u navedenoj državi članici ili koristi mirovinu od te države članice na temelju djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe.

Članak 33.

Značajnija davanja u naravi

1. Osigurana osoba ili član njezine obitelji koji ima pravo na protezu, veće pomagalo ili druga značajnija davanja u naravi koja priznaje ustanova države članice prije nego je osoba postala osiguranikom na temelju zakonodavstva koje primjenjuje ustanova druge države članice ostvaruje takva davanja na teret prve ustanove čak i ako je priznato pravo nakon što je navedena osoba već postala osiguranikom na temelju zakonodavstva koje primjenjuje druga ustanova.

2. Administrativna komisija sastavlja popis davanja obuhvaćenih stavkom 1.

▼B

Članak 34.

Preklapanje davanja za dugotrajnu njegu

1. Ako korisnik novčanih davanja za dugotrajnu njegu koja se smatraju davanjima u slučaju bolesti te ih stoga pruža država članica nadležna za novčana davanja na temelju članaka 21. ili 29., istodobno na temelju ovog poglavlja ima pravo tražiti davanja u naravi namijenjena istoj svrsi od ustanove mjesta boravišta ili privremenog boravišta u drugoj državi članici, a ustanova prve države članice je također dužna nadoknaditi troškove tih davanja u naravi na temelju članka 35., primjenjuje se opća odredba o sprečavanju preklapanja davanja utvrđena člankom 10. uz samo ova ograničenja: ako dotična osoba podnese zahtjev i ostvari davanja u naravi, iznos novčanog davanja se smanjuje za iznos davanja u naravi koji se traži ili bi se mogao tražiti od ustanove prve države članice od koje se zahtijeva nadoknada troška.

2. Administrativna komisija utvrđuje popis novčanih davanja i davanja u naravi obuhvaćenih stavkom 1.

3. Dvije ili više država članica, ili njihova nadležna tijela, mogu dogovoriti druge ili dopunske mjere koje neće biti nepovoljnije za dotične osobe od načela utvrđenih stavkom 1.

Članak 35.

Nadoknade troškova između ustanova

1. Za davanja u naravi koja je pružila ustanova države članice u ime ustanove druge države članice na temelju ovog poglavlja u potpunosti se nadoknađuju troškovi.

2. Nadoknade troškova predviđene stavkom 1. određuju se i obavljaju u skladu s dogovorima propisanim provedbenom uredbom, ili nakon predočenja dokaza o stvarnom trošku, ili na temelju fiksnih iznosa za države članice čija su pravna ili upravna uređenja takva da nadoknada na temelju stvarnih troškova nije prikladna.

3. Dvije ili više država članica i njihova nadležna tijela mogu predvidjeti druge metode nadoknade troškova ili se potpuno odreći nadoknade troškova među ustanovama u njihovoj nadležnosti.

POGLAVLJE 2.

Davanja za ozljede na radu i profesionalne bolesti

Članak 36.

Pravo na novčana davanja i davanja u naravi

▼M1

1. Ne dovodeći u pitanje povoljnije odredbe stavaka 2. i 2.a ovog članka, članak 17., članak 18. stavak 1., članak 19. stavak 1. i članak 20. stavak 1. primjenjuju se i na davanja za ozljede na radu i profesionalne bolesti.

▼B

2. Osoba koja je pretrpjela ozljedu na radu ili je oboljela od profesionalne bolesti i boravi ili privremeno boravi u državi članici koja nije nadležna država članica ima pravo na posebna davanja u naravi iz sustava koji obuhvaća ozljede na radu i profesionalne bolesti, koje u ime nadležne ustanove pruža ustanova mjesta boravišta ili privremenog boravišta u skladu sa zakonodavstvom koje primjenjuje, kao da je osoba osigurana na temelju navedenog zakonodavstva.

▼M3

2.a Nadležna ustanova ne može odbiti izdavanje ovlaštenja predviđenog člankom 20. stavkom 1. osobi koja je pretrpjela ozljedu na radu ili je oboljela od profesionalne bolesti i ima pravo na davanja koja se obračunavaju toj ustanovi ako se liječenje koje odgovara njezinom stanju ne može osigurati u državi članici u kojoj ima boravište u medicinski opravdanom roku, uzimajući u obzir njezino trenutačno zdravstveno stanje i mogući tijek bolesti.

▼B

3. Članak 21. se također primjenjuje na sva davanja obuhvaćena ovim poglavljem.

Članak 37.

Troškovi prijevoza

1. Nadležna ustanova države članice čije zakonodavstvo predviđa podmirivanje troškova prijevoza osobe koja je pretrpjela ozljedu na radu ili boluje od profesionalne bolesti do mjesta njezina boravišta ili do bolnice, podmiruje takve troškove do odgovarajućeg mjesta u drugoj državi članici u kojoj osoba boravi, pod uvjetom da ta ustanova prethodno odobri takav prijevoz, temeljito uzimajući u obzir razloge koji ga opravdavaju. Takvo se odobrenje ne traži u slučaju pograničnog radnika.

2. Nadležna ustanova države članice čije zakonodavstvo predviđa podmirivanje troškova prijevoza tijela osobe preminule zbog ozljede na radu do mjesta pokopa snosi takve troškove u skladu sa zakonodavstvom koje primjenjuje do odgovarajućeg mjesta u drugoj državi članici u kojoj je osoba boravila u vrijeme ozljede.

Članak 38.

Davanja za profesionalne bolesti kad je osoba koja boluje od takve bolest bila izložena istom riziku u nekoliko država članica

Kada je na temelju zakonodavstva dvije ili više država članica osoba koja je oboljela od profesionalne bolesti obavljala djelatnost koja zbog svoje prirode može uzrokovati navedenu bolest, davanja koja ona ili nadživjele osobe mogu tražiti pružaju se isključivo na temelju zakonodavstva posljednje od tih država čiji su uvjeti zadovoljeni.

▼B

Članak 39.

Pogoršanje profesionalne bolesti

U slučaju pogoršanja profesionalne bolesti za koju je osoba koja boluje od takve bolesti koristila ili koristi davanja na temelju zakonodavstva države članice, primjenjuju se sljedeća pravila:

(a) ako dotična osoba tijekom korištenja davanja nije obavljala na temelju zakonodavstva druge države članice djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, koja je mogla uzrokovati ili pogoršati navedenu bolest, nadležna ustanova prve države članice snosi troškove davanja na temelju odredbi zakonodavstva koje primjenjuje, uzimajući u obzir pogoršanje;

(b) ako je dotična osoba tijekom korištenja davanja obavljala takvu djelatnost na temelju zakonodavstva druge države članice, nadležna ustanova prve države članice snosi trošak davanja na temelju zakonodavstva koje primjenjuje, ne uzimajući u obzir pogoršanje. Nadležna ustanova druge države članice priznaje dodatak navedenoj osobi, čiji je iznos jednak razlici iznosa davanja propisanih nakon pogoršanja i iznosa koji bi bio propisan prije pogoršanja na temelju zakonodavstva koje primjenjuje, ako je navedena bolest koja se pojavila obuhvaćena zakonodavstvom te države članice;

(c) pravila s obzirom na smanjenje, obustavu ili ukidanje, utvrđena zakonodavstvom države članice, neće se primijeniti protiv osoba koje koriste davanja koja pružaju ustanove dviju država članica u skladu s točkom (b).

Članak 40.

Pravila za uzimanje u obzir posebnih obilježja pojedinih zakonodavstava

1. Ako ne postoji osiguranje od ozljeda na radu ili profesionalne bolesti u državi članici u kojoj osoba na koju se to odnosi boravi ili privremeno boravi, ili ako takvo osiguranje postoji, ali nema ustanove odgovorne za pružanje davanja u naravi, ta davanja pruža ustanova mjesta boravišta ili privremenog boravišta odgovorna za pružanje davanja u naravi u slučaju bolesti.

2. Ako nema osiguranja od ozljeda na radu ili profesionalnih bolesti u nadležnoj državi članici, odredbe ovog poglavlja o davanjima u naravi se, unatoč tome, primjenjuju na osobu koja ima pravo na ta davanja za slučaj bolesti, majčinstva ili istovjetnih naknada koje koristi otac na temelju zakonodavstva te države članice, ako ta osoba pretrpi ozljedu na radu ili boluje od profesionalne bolesti tijekom boravišta ili privremenog boravišta u drugoj državi članici. Troškove snosi ustanova nadležna za davanja u naravi na temelju zakonodavstva nadležne države članice.

3. Članak 5. primjenjuje se na nadležnu ustanovu u državi članici u odnosu na izjednačavanje ozljeda na radu ili profesionalnih bolesti koje

▼B

su se dogodile ili su potvrđene naknadno na temelju zakonodavstva druge države članice tijekom ocjene stupnja nesposobnosti, prava na davanja ili njihova iznosa, pod uvjetom da:

(a) nema naknade u slučaju ozljede na radu ili profesionalne bolesti koja se dogodila ili je prethodno potvrđena na temelju zakonodavstva koje se primjenjuje;

i

(b) nema naknade u slučaju ozljede na radu ili profesionalne bolesti koja se dogodila ili je nakon toga potvrđena na temelju zakonodavstva druge države članice u okviru kojeg se ozljeda na radu ili profesionalna bolest dogodila ili je potvrđena.

Članak 41.

Nadoknada troškova među ustanovama

1. Članak 35. se također primjenjuje na davanja obuhvaćena ovim poglavljem te se nadoknada troškova obavlja na temelju stvarnih troškova.

2. Dvije ili više država članica, ili njihova nadležna tijela, mogu predvidjeti druge metode nadoknade ili se potpuno odreći nadoknade troškova među ustanovama u njihovoj nadležnosti.

POGLAVLJE 3.

Posmrtne pripomoći

Članak 42.

Pravo na pripomoć za slučaj kada se smrt dogodi u državi članici, ili kada osoba koja ima pravo na pripomoć boravi u državi članici koja nije nadležna država članica

1. Kada osigurana osoba ili član njezine obitelji umre u državi članici koja nije nadležna država članica smatra se da se smrt dogodila u nadležnoj državi članici.

2. Nadležna ustanova obvezna je pružiti posmrtnu pripomoć koja osobi pripada na osnovi zakonodavstva koje se primjenjuje, čak i ako osoba ima pravo boravišta u državi članici koja nije nadležna država članica.

3. Stavci 1. i 2. također se primjenjuju kada je smrt nastupila uslijed ozljede na radu ili profesionalne bolesti.

Članak 43.

Davanja u slučaju smrti umirovljenika

1. U slučaju smrti umirovljenika koji je imao pravo na mirovinu na temelju zakonodavstva jedne države članice ili na mirovine na temelju zakonodavstva dvije ili više država članica, u vrijeme kada je taj

▼B

umirovljenik boravio u državi članici u kojoj se ne nalazi ustanova odgovorna za trošak davanja u naravi utvrđenih člancima 24. i 25., posmrtna pripomoć koja mu pripada na temelju zakonodavstva koje primjenjuje ta ustanova, pruža ta ustanova na vlastiti teret, kao da je umirovljenik boravio u državi članici u kojoj se nalazi ta ustanova u vrijeme njegove smrti.

2. Stavak 1. primjenjuje se *mutatis mutandis* na članove obitelji umirovljenika.

POGLAVLJE 4.

Invalidska davanja

Članak 44.

Osobe na koje se primjenjuje samo zakonodavstvo tipa A

1. U smislu ovog poglavlja, „zakonodavstvo tipa A” znači svako zakonodavstvo na temelju kojeg je iznos invalidskog davanja neovisan o trajanju razdoblja osiguranja ili boravišta i koje nadležna država članica izričito uključuje u Prilog VI., a „zakonodavstvo tipa B” znači bilo koje drugo zakonodavstvo.

2. Osoba na koju se uzastopno ili naizmjence primjenjivalo zakonodavstvo dvije ili više država članica i koja je navršila razdoblja osiguranja ili boravišta isključivo na temelju zakonodavstva tipa A ima pravo na davanja samo od ustanova države članice čije se zakonodavstvo primjenjivalo u vrijeme kada se pojavila nesposobnost za rad nakon koje je nastupila invalidnost, uzimajući u obzir po potrebi članak 45., te ostvaruje takva davanja u skladu s tim zakonodavstvom.

3. Osoba koja nema prava na davanja prema stavku 2. koristi davanja na koja još uvijek ima pravo na temelju zakonodavstva druge države članice, uzevši u obzir, po potrebi, članak 45.

4. Ako zakonodavstvo na koje se odnose stavci 2. ili 3. sadrži pravila za smanjenje, obustavu ili ukidanje invalidskih davanja u slučaju preklapanja s drugim prihodom ili s davanjima druge vrste u smislu članka 53. stavka 2., članak 53. stavak 3. i članak 55. stavak 3. primjenjuje se *mutatis mutandis*.

Članak 45.

Posebne odredbe o zbrajanju razdoblja

Nadležna ustanova države članice čije zakonodavstvo uvjetuje stjecanje, zadržavanje ili ponovnu uspostavu prava na davanja navršenim razdobljima osiguranja ili boravišta, ako je potrebno, primjenjuje članak 51. stavak 1. *mutatis mutandis*.

Članak 46.

Osobe na koje se primjenjuje samo zakonodavstvo tipa B ili zakonodavstvo tipa A i B

1. Osoba na koju se uzastopno ili naizmjence primjenjivalo zakonodavstvo dviju ili više država članica, od kojih najmanje jedno nije zakonodavstvo tipa A, ima pravo na davanja na temelju poglavlja 5., koje se primjenjuje *mutatis mutandis*, uzimajući u obzir stavak 3.

▼B

2. Međutim, ako se na određenu osobu prethodno primjenjivalo zakonodavstvo tipa B te je ona pretrpjela nesposobnost za rad koja je dovela do invalidnosti u vrijeme primjene zakonodavstva tipa A, ona ostvaruje davanja u skladu s člankom 44., pod uvjetom da:

— ispunjava uvjete isključivo tog zakonodavstva ili drugih zakonodavstava istog tipa, uzimajući u obzir, po potrebi, članak 45., ali bez obzira na razdoblja osiguranja navršena na temelju zakonodavstva tipa B,

i

— ne podnese zahtjev za pravo na davanja za slučaj starosti, uzimajući u obzir članak 50. stavak 1.

3. Odluka koju je donijela ustanova države članice o stupnju invalidnosti podnositelja zahtjeva obvezuje ustanovu svake države članice na koju se to odnosi, pod uvjetom da je usklađenost zakonodavstava tih država članica u odnosu na uvjete u pogledu stupnja invalidnosti prihvaćenom u Prilogu VII.

Članak 47.

Pogoršanje invalidnosti

1. U slučaju pogoršanja invalidnosti za koju osoba prima davanja na temelju zakonodavstva jedne ili više država članica, primjenjuju se sljedeće odredbe, uzimajući u obzir pogoršanje:

(a) davanja se stječu u skladu s poglavljem 5., čije se odredbe primjenjuju *mutatis mutandis*;

(b) međutim, ako se na određenu osobu primjenjuju dva ili više zakonodavstava tipa A i budući da se na ostvarivanje davanja ne primjenjuje zakonodavstvo druge države članice, davanja se stječu u skladu s člankom 44. stavkom 2.

2. Ako je ukupni iznos jednog ili više davanja koja pripadaju na temelju stavka 1. niži od iznosa davanja koje je dotična osoba primala na teret ustanove koja je prethodno bila nadležna za isplatu, ta ustanova joj plaća dodatak jednak razlici dvaju iznosa.

3. Ako dotična osoba nema pravo na davanja na teret ustanove druge države članice, nadležna ustanova prethodno nadležne države članice pruža davanja u skladu sa zakonodavstvom koje primjenjuje, uzimajući u obzir pogoršanje i, prema potrebi, članak 45.

Članak 48.

Pretvaranje invalidskih davanja u davanja za slučaj starosti

1. Invalidska davanja pretvaraju se u davanja za slučaj starosti, po potrebi, pod uvjetima utvrđenim zakonodavstvom ili zakonodavstvima prema kojima su ostvarena i u skladu s poglavljem 5.

2. Ako osoba koja prima invalidsko davanje može temeljiti zahtjev za davanja za slučaj starosti na zakonodavstvu jedne ili više drugih država članica, u skladu s člankom 50., svaka ustanova koja je

▼B

odgovorna za pružanje invalidskih davanja na temelju zakonodavstva države članice nastavlja pružati takvoj osobi invalidska davanja na koja ima pravo, na temelju zakonodavstva koje primjenjuje, sve dok se na tu ustanovu ne počne primjenjivati stavak 1. ili sve dok dotična osoba ispunjava uvjete za takva davanja.

3. Kada se invalidska davanja ostvarena prema zakonodavstvu države članice, u skladu s člankom 44., pretvaraju u davanja za slučaj starosti i kada određena osoba još ne ispunjava uvjete utvrđene zakonodavstvom jedne ili više drugih država članica za primanje tih davanja, navedena osoba prima od te ili tih država članica invalidska davanja od datuma pretvorbe.

Ta se invalidska davanja pružaju u skladu s poglavljem 5., kao da se to poglavlje primjenjivalo u vrijeme kada je nastupila nesposobnost za rad koja je dovela do invalidnosti, sve dok navedena osoba ne ispuni uvjete potrebne za davanje za starost određene dotičnim nacionalnim zakonodavstvima ili, ako takva pretvorba nije predviđena, sve dok ima pravo na invalidska davanja na temelju potonjeg zakonodavstva ili zakonodavstava.

4. Invalidska davanja utvrđena na temelju članka 44. ponovno se određuju u skladu s poglavljem 5., čim korisnik stekne uvjete potrebne za invalidska davanja utvrđena zakonodavstvom tipa B ili čim primi davanja za slučaj starosti na temelju zakonodavstva druge države članice.

Članak 49.

Posebne odredbe za državne službenike

Članci 6., 44., 46., 47., i 48. te članak 60. stavci 2. i 3., primjenjuju se *mutatis mutandis* na osobe obuhvaćene posebnim sustavom za državne službenike.

POGLAVLJE 5.

Starosne i obiteljske mirovine

Članak 50.

Opće odredbe

1. Sve nadležne ustanove utvrđuju pravo na davanje, prema zakonodavstvima svih država članica koja su se primjenjivala na određenu osobu, povodom podnesenog zahtjeva za priznanje prava, osim ako navedena osoba izričito ne zatraži odgodu ostvarivanja prava na davanja za slučaj starosti na temelju zakonodavstva jedne ili više država članica.

2. Ako u određenom trenutku navedena osoba ne ispunjava, ili više ne ispunjava, uvjete propisane svim zakonodavstvima država članica koja su se na nju primjenjivala, ustanove koje primjenjuju zakonodavstvo čiji su uvjeti ispunjeni ne uzimaju u obzir, kada obavljaju izračun u skladu s člankom 52. stavkom 1., točkama (a) ili (b), razdoblja navršena na temelju zakonodavstva čiji uvjeti nisu ispunjeni, ili više nisu ispunjeni, ako to ima za posljedicu manji iznos davanja.

▼B

3. Stavak 2. primjenjuje se *mutatis mutandis* kada navedena osoba izričito zatraži odgodu priznavanja prava na davanja za slučaj starosti.

4. Novi se izračun obavlja automatski kao da su, i kada su, uvjeti koji moraju biti ispunjeni na temelju drugih zakonodavstava ispunjeni ili ako osoba zatraži odgodu davanja za slučaj starosti u skladu sa stavkom 1., osim ako su razdoblja navršena na temelju drugih zakonodavstava već uzeta u obzir na temelju stavaka 2. ili 3.

Članak 51.

Posebne odredbe o zbrajanju razdoblja

1. Ako zakonodavstvo države članice priznanje određenih davanja uvjetuje razdobljima osiguranja koja su navršena isključivo u posebnoj djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe ili u zanimanju koje podliježe posebnom sustavu za zaposlene ili samozaposlene osobe, nadležna ustanova te države članice uzima u obzir razdoblja navršena na temelju zakonodavstva drugih država članica samo ako su navršena na temelju odgovarajućeg sustava ili, u nedostatku toga, u istom zanimanju ili po potrebi u istoj djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe.

Uzevši u obzir tako navršena razdoblja, ako navedena osoba ne ispunjava uvjete radi stjecanja prava na davanja iz posebnog sustava, ta se razdoblja uzimaju u obzir radi stjecanja prava na davanja iz općeg sustava ili, u nedostatku toga, sustava koji se primjenjuje na fizičke radnike ili administrativne radnike, ovisno o slučaju, pod uvjetom da je navedena osoba bila uključena u jedan ili drugi od tih sustava.

2. Razdoblja osiguranja navršena na temelju posebnog sustava države članice uzimaju se u obzir radi stjecanja davanja iz općeg sustava ili, u nedostatku toga, sustava druge države članice koji se primjenjuje, ovisno o slučaju, na fizičke radnike ili administrativne radnike, pod uvjetom da je navedena osoba bila uključena u jedan ili drugi od tih sustava, čak i ako su ta razdoblja već uzeta u obzir u potonjoj državi članici u okviru posebnog sustava.

▼M1

3. Ako zakonodavstvo ili posebni sustav države članice primanje, zadržavanje ili ponovnu uspostavu prava na davanja uvjetuje osiguranjem navedene osobe u vrijeme nastanka osiguranog slučaja, smatra se da je taj uvjet bio ispunjen ako je ta osoba prethodno bila osigurana na temelju zakonodavstva ili posebnog sustava te države članice, te ako je u vrijeme nastanka osiguranog slučaja bila osigurana na temelju zakonodavstva druge države članice u odnosu na isti osigurani slučaj ili, u nedostatku navedenog, ako joj u odnosu na isti osigurani slučaj pripada davanje na temelju zakonodavstva druge države članice. Međutim, ovaj zadnji uvjet smatra se ispunjenim u slučajevima iz članka 57.

▼B

Članak 52.

Priznavanje davanja

1. Nadležna ustanova određuje pripadajući iznos davanja:

(a) na temelju zakonodavstva koje primjenjuje, samo ako su uvjeti za stjecanje prava na davanja ispunjeni isključivo prema nacionalnom pravu (samostalno davanje);

▼B

(b) putem određivanja teoretskog iznosa i nakon tog stvarnog iznosa (razmjerni dio davanja), kako slijedi:

i. teoretski iznos davanja jednak je davanju koje bi određena osoba mogla zatražiti kad bi sva razdoblja osiguranja i/ili boravišta, navršena na temelju zakonodavstava drugih država članica, bila navršena na temelju zakonodavstva koje se primjenjuje na dan priznavanja prava na davanje. Ako na temelju tog zakonodavstva iznos ne ovisi o trajanju navršenih razdoblja, taj se iznos smatra teoretskim iznosom;

ii. nadležna ustanova tada utvrđuje stvarni iznos razmjernog davanja, primjenjujući na teoretski iznos omjer između trajanja razdoblja navršenih prije nastanka osiguranog slučaja prema zakonodavstvu koje primjenjuje i ukupnog trajanja razdoblja navršenih prije nastanka osiguranog slučaja na temelju zakonodavstva svih država članica na koje se to odnosi.

2. Ako je potrebno, nadležna ustanova primjenjuje na iznos izračunan prema stavku 1., točkama (a) i (b) sva pravila koja se odnose na smanjenje, obustavu ili prestanak prava, na temelju zakonodavstva koje se primjenjuje unutar ograničenja predviđenih člancima od 53. do 55.

3. Dotična osoba ima pravo primati od nadležne ustanove svake države članice iznos viši od onih koji se računaju prema stavku 1., točkama (a) i (b).

▼M1

4. Ako određivanje davanja prema stavku 1. točki (a) u jednoj državi članici redovito rezultira samostalnim davanjem, koje je jednako ili više od razmjernog davanja određenog prema stavku 1. točki (b), nadležna ustanova može zanemariti izračun razmjernog dijela uz uvjet:

i. da je takva situacija utvrđena u dijelu 1. Priloga VIII.;

ii. da se u tom slučaju ne primjenjuje zakonodavstvo koje sadrži pravila za sprečavanje preklapanja davanja iz članaka 54. i 55., osim ako su ispunjeni uvjeti iz članka 55. stavka 2.; i

iii. da se u konkretnim okolnostima dotičnog slučaja članak 57. ne može primijeniti u odnosu na razdoblja navršena prema zakonodavstvu druge države članice.

5. Neovisno o odredbama stavaka 1., 2. i 3., izračun razmjernog dijela ne primjenjuje se na sustave u kojima se pružaju davanja za koja vremenska razdoblja nisu relevantna za potrebe izračuna, uz uvjet da su takvi sustavi navedeni u dijelu 2. Priloga VIII. U takvim slučajevima dotična osoba ima pravo na davanje određeno u skladu sa zakonodavstvom dotične države članice.

▼B

Članak 53.

Pravila za sprečavanje preklapanja

1. Svako preklapanje invalidskih davanja, za slučaj starosti i davanja za nadživjele osobe, određenih ili ostvarenih na osnovi razdoblja osiguranja i/ili boravišta koja je navršila ista osoba, smatra se preklapanjem istovrsnih davanja.

▼B

2. Preklapanje davanja koja se ne mogu smatrati istovrsnima u smislu stavka 1. smatra se preklapanjem davanja različite vrste.

3. Sljedeće odredbe primjenjuju se u smislu pravila radi sprečavanja preklapanja davanja utvrđenih zakonodavstvom države članice u slučaju preklapanja invalidskih davanja, za slučaj starosti ili davanja za nadživjele osobe s istovrsnim davanjem, davanjem različite vrste ili s drugim prihodom:

(a) nadležna ustanova uzima u obzir davanja ili prihode stečene u drugoj državi članici samo ako zakonodavstvo koje se primjenjuje predviđa uzimanje u obzir davanja ili prihoda stečenih u inozemstvu;

(b) nadležna ustanova uzima u obzir iznos davanja koje druga država članica treba platiti prije odbijanja poreza, doprinosa za socijalno osiguranje i drugih pojedinačnih poreza ili odbitaka, osim ako zakonodavstvo koje primjenjuje ne predviđa primjenu pravila za sprečavanje preklapanja tih odbitaka, pod uvjetima i postupcima utvrđenim u provedbenoj uredbi;

(c) nadležna ustanova ne uzima u obzir iznos davanja stečenih na temelju zakonodavstva druge države članice na temelju dobrovoljnog osiguranja ili izbornog produženog osiguranja;

(d) ako jedna država članica primjenjuje pravila za sprečavanje preklapanja davanja jer određena osoba koristi davanja iste ili različite vrste na temelju zakonodavstva drugih država članica, ili prihod stečen u drugim državama članicama, pripadajuća se davanja mogu umanjiti samo za iznos takvih davanja ili takvog prihoda.

Članak 54.

Preklapanje istovrsnih davanja

1. Ako se istovrsna davanja koja pripadaju na osnovi zakonodavstva dviju ili više država članica preklapaju, pravila za sprečavanje preklapanja utvrđena zakonodavstvom države članice ne primjenjuju se na razmjerni dio davanja.

2. Pravila za sprečavanje preklapanja davanja primjenjuju se na samostalno davanje samo ako je navedeno davanje:

(a) davanje čiji iznos ne ovisi o trajanju razdoblja osiguranja ili boravišta;

ili

(b) davanje čiji se iznos određuje na temelju izjednačenih razdoblja za koje se smatra da su navršena između dana nastanka osiguranog slučaja i kasnijeg datuma, a preklapa se s:

i. davanjem istog tipa, osim ako je zaključen sporazum između dvije ili više država članica kako bi se izbjeglo uzimanje u obzir istog izjednačenog razdoblja više nego jednom;

ili

ii. davanja na koje se odnosi točka (a).

Davanja i sporazumi navedeni u točkama (a) i (b) popisani su u Prilogu IX.

▼B

Članak 55.

Preklapanje davanja različite vrste

1. Ako korištenje davanja različite vrste ili drugog prihoda zahtijeva primjenu pravila za sprečavanje preklapanja davanja utvrđenih zakonodavstvom određene države članice u odnosu na:

(a) dva ili više samostalnih davanja, nadležne ustanove dijele iznose jednog ili više davanja ili drugog prihoda kada se uzmu u obzir, s brojem davanja na koja se primjenjuju navedena pravila;

međutim, primjena ove točke ne može određenu osobu lišiti svojstva umirovljenika radi primjene ostalih poglavlja ove glave, pod uvjetima i postupcima utvrđenim u provedbenoj uredbi;

(b) jedno ili više razmjernih davanja, nadležne ustanove uzimaju u obzir jedno ili više davanja ili druge prihode i sve elemente određene za primjenu pravila za sprečavanje preklapanja kao funkciju omjera između razdoblja osiguranja i/ili boravišta utvrđenih za određivanje davanja prema članku 52. stavku 1. točki (b) podtočki ii.;

(c) jedno ili više neovisnih davanja i jedno ili više razmjernih davanja, nadležne ustanove primjenjuju *mutatis mutandis* točku (a) za samostalna davanja, a točku (b) za razmjerna davanja.

2. Nadležna ustanova ne primjenjuje dijeljenje predviđeno za samostalna davanja ako zakonodavstvo koje primjenjuje predviđa uzimanje u obzir davanja različite vrste i/ili drugog prihoda i svih ostalih elemenata za određivanje dijela njihova iznosa, koji je određen kao funkcija omjera među razdobljima osiguranja i/ili boravišta kako je utvrđeno u članku 52. stavku 1. točki (b) podtočki ii.

3. Stavci 1. i 2. primjenjuju se *mutatis mutandis* ako zakonodavstvo jedne ili više država članica predviđa da se pravo na davanje ne može steći u slučaju kada određena osoba koristi davanje druge vrste koje pripada na temelju zakonodavstva druge države članice ili drugog prihoda.

Članak 56.

Dodatne odredbe za određivanje davanja

1. Za određivanje teoretskih i razmjernih iznosa utvrđenih člankom 52. stavkom 1. točkom (b) primjenjuju se sljedeća pravila:

(a) ako je ukupno trajanje razdoblja osiguranja i/ili boravišta navršeno prije nastanka osiguranog slučaja prema zakonodavstvu svih država članica na koje se to odnosi duže od najdužeg razdoblja koje propisuje zakonodavstvo jedne od ovih država članica za ostvarivanje punog davanja, nadležna ustanova te države članice uzima u obzir to najduže razdoblje umjesto ukupne dužine navršenih razdoblja; ova metoda određivanja ne smije imati za posljedicu nametanje troška davanja toj ustanovi, koji je veći od punog davanja utvrđenog zakonodavstvom koje se primjenjuje. Ova se odredba ne primjenjuje na davanja čiji iznos ne ovisi o trajanju osiguranja;

▼B

(b) postupak namijenjen uzimanju u obzir razdoblja preklapanja utvrđen je u provedbenoj uredbi;

(c) ako zakonodavstvo države članice predviđa određivanje davanja na osnovi prihoda, doprinosa, osnovica za plaćanje doprinosa, povećanja, zarada, drugih iznosa ili kombinacije više njih (prosjek, razmjer, unaprijed određeni ili izjednačen), nadležna ustanova:

i. određuje osnovicu za određivanje davanja samo u skladu s razdobljima osiguranja navršenim prema zakonodavstvu koje primjenjuje;

ii. radi određivanja iznosa koji treba izračunati prema razdobljima osiguranja i/ili boravišta navršenih na osnovi zakonodavstva drugih država članica, rabi iste elemente određene ili zabilježene za razdoblja osiguranja navršena na osnovi zakonodavstva koje primjenjuje;

►M1 ako je to potrebno ◄ u skladu s postupcima utvrđenim u Prilogu XI. za određenu državu članicu;

▼M1

(d) u slučaju da se točka (c) ne može primijeniti zbog toga što zakonodavstvo države članice predviđa da se davanje određuje na temelju elemenata različitih od razdoblja osiguranja ili boravišta, koji nisu vezani uz vrijeme, nadležna ustanova, u odnosu na svako razdoblje osiguranja ili boravišta navršeno prema zakonodavstvu bilo koje druge države članice uzima u obzir iznos prikupljenih sredstava, sredstava za koje se smatra da su prikupljena ili bilo koji drugi element za određivanje davanja prema zakonodavstvu koje primjenjuje, podijeljen s odgovarajućim vremenskim jedinicama u dotičnom mirovinskom sustavu.

▼B

2. Odredbe zakonodavstva države članice o usklađivanju elemenata uzetih u obzir za određivanje davanja primjenjuju se prema potrebi na elemente koje nadležna ustanova te države članice treba uzeti u obzir, u skladu sa stavkom 1., za razdoblja osiguranja ili boravišta navršena prema zakonodavstvu drugih država članica.

Članak 57.

Razdoblja osiguranja ili boravišta kraća od jedne godine

1. Neovisno o članku 52. stavku 1. točki (b), od ustanova države članice ne zahtijeva se da omoguće stjecanje davanja za razdoblja navršena prema zakonodavstvu koje ona primjenjuje, a koja se uzimaju u obzir kada nastane osigurani slučaj:

— ako je trajanje spomenutih razdoblja kraće od jedne godine,

i

— ako se ne stječe pravo na davanje na temelju tog zakonodavstva, uzevši u obzir samo ova razdoblja.

U smislu ovog članka, „razdoblja” znači sva razdoblja osiguranja, zaposlenja, samozaposlenja ili boravišta na temelju kojih se stječe ili neposredno povećava dotično davanje.

2. Nadležna ustanova svake od država članica na koju se to odnosi uzima u obzir razdoblja utvrđena stavkom 1., u smislu članka 52. stavka 1. točke (b) podtočke i.

▼B

3. Ako bi učinak primjene stavka 1. doveo do oslobađanja svih ustanova spomenutih država članica od njihovih obveza, davanja se stječu isključivo na osnovi zakonodavstva posljednje od tih država članica čiji su uvjeti ispunjeni, kao da su sva razdoblja osiguranja i boravišta navršena i uzeta u obzir u skladu s člankom 6. i člankom 51. stavcima 1. i 2. bila navršena prema zakonodavstvu te države članice.

▼M1

4. Ovaj se članak ne primjenjuje na sustave navedene u dijelu 2. Priloga VIII.

▼B

Članak 58.

Priznavanje prava na dodatak

1. Korisnik davanja na koje se primjenjuje ovo poglavlje ne može u državi članici boravišta na temelju čijeg zakonodavstva mu pripada davanje primati davanje niže od najnižeg davanja određenog tim zakonodavstvom za razdoblja osiguranja ili boravišta jednaka svim razdobljima uzetim u obzir za davanje u skladu s ovim poglavljem.

2. Nadležna ustanova te države članice mu plaća kroz cijelo razdoblje boravišta na njezinom državnom području dodatak jednak razlici ukupnih davanja predviđenih na temelju ovog poglavlja i iznosa najnižeg davanja.

Članak 59.

Ponovno određivanje i revalorizacija davanja

1. Ako su metoda za utvrđivanje davanja ili pravila za određivanje davanja izmijenjeni na temelju zakonodavstva države članice, ili je u osobnoj situaciji određene osobe došlo do znatne promjene koja bi na temelju tog zakonodavstva dovela do usklađivanja iznosa davanja, izvodi se ponovno određivanje u skladu s člankom 52.

2. S druge strane, ako se zbog povećanja troškova života ili promjena u razini dohotka ili na drugim osnovama za usklađivanje, davanja određene države članice mijenjaju pomoću postotka ili utvrđenog iznosa, takav postotak ili utvrđeni iznos se izravno primjenjuje na davanja kako su utvrđena u skladu s člankom 52., bez potrebe ponovnog određivanja.

Članak 60.

Posebne odredbe za državne službenike

1. Članci 6. i 50., članak 51. stavak 3., te članci od 52. do 59. primjenjuju se *mutatis mutandis* na osobe obuhvaćene posebnim sustavom za državne službenike.

2. Međutim, ako zakonodavstvo nadležne države članice stjecanje, ukidanje, zadržavanje ili ponovnu uspostavu prava na davanje na temelju posebnog sustava za državne službenike uvjetuje time da sva razdoblja osiguranja moraju biti navršena unutar jednog ili više posebnih sustava za državne službenike u toj državi članici, ili ih zakonodavstvo te države članice smatra izjednačenim razdobljima, nadležne ustanove te države uzimaju u obzir samo razdoblja koja se mogu priznati na temelju zakonodavstva koje se primjenjuje.

▼B

Ako nakon uzimanja u obzir razdoblja ostvarenih na taj način navedena osoba ne ispunjava uvjete za ostvarivanje tih davanja, ta se razdoblja uzimaju u obzir za priznavanje prava na davanja na temelju općeg sustava, ili u nedostatku toga, sustava koji se primjenjuje na fizičke radnike ili administrativne radnike, ovisno o slučaju.

3. Ako se na temelju zakonodavstva države članice davanja unutar posebnog sustava za državne službenike određuju na osnovi posljednje plaće ili plaća primljenih tijekom referentnog razdoblja, nadležna ustanova te države članice uzima u obzir, radi određivanja, samo one plaće, pravilno revalorizirane, koje su ostvarene tijekom jednog ili više razdoblja, tijekom kojih se na navedenu osobu primjenjivalo to zakonodavstvo.

POGLAVLJE 6.

Davanja za nezaposlenost

Članak 61.

Posebna pravila o zbrajanju razdoblja osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja

1. Nadležna ustanova države članice čije zakonodavstvo stjecanje, zadržavanje, ponovnu uspostavu ili trajanje prava na davanja uvjetuje navršenim razdobljima osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja, uzima u obzir razdoblja osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja navršena na temelju zakonodavstva bilo koje države članice, u mjeri u kojoj je to potrebno, kao da su navršena na temelju zakonodavstva koje se primjenjuje.

Međutim, ako zakonodavstvo koje se primjenjuje pravo na davanja uvjetuje navršenim razdobljima osiguranja, razdoblja zaposlenja ili samozaposlenja navršena na temelju zakonodavstva druge države članice ne uzimaju se u obzir, osim ako bi se takva razdoblja smatrala razdobljima osiguranja da su navršena u skladu sa zakonodavstvom koje se primjenjuje.

2. Osim u slučajevima na koje se odnosi članak 65. stavak 5. točka (a), primjena stavka 1. ovog članka ovisit će o tome je li određena osoba nedavno navršila, u skladu sa zakonodavstvom na temelju kojeg je podnesen zahtjev za davanja:

— razdoblja osiguranja, ako je tim zakonodavstvom predviđen uvjet razdoblja osiguranja, ili

— razdoblja zaposlenja, ako je tim zakonodavstvom predviđen uvjet razdoblja zaposlenja,

ili

— razdoblja samozaposlenja, ako je tim zakonodavstvom predviđen uvjet razdoblja samozaposlenja.

Članak 62.

Određivanje davanja

1. Nadležna ustanova države članice čije zakonodavstvo predviđa određivanje davanja na osnovi iznosa prethodne plaće ili dohotka od profesionalne djelatnosti uzima u obzir isključivo plaću ili dohodak od profesionalne djelatnosti koji je određena osoba primila za svoju posljednju djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe na temelju spomenutog zakonodavstva.

▼B

2. Stavak 1. se također primjenjuje ako zakonodavstvo koje nadležna ustanova provodi predviđa posebno referentno razdoblje za određivanje plaće koja služi kao osnovica za određivanje davanja i ako se za cijelo ili dio tog razdoblja na navedenu osobu primjenjivalo zakonodavstvo druge države članice.

3. Iznimno od odredaba stavaka 1. i 2., što se tiče ►M1 nezaposlenih osoba ◄ na koje se odnosi članak 65. stavak 5. točka (a), ustanova mjesta boravišta uzima u obzir plaću ili dohodak od profesionalne djelatnosti koji je određena osoba primala u državi članici čije se zakonodavstvo na nju primjenjivalo tijekom njezine posljednje djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, u skladu s provedbenom uredbom.

▼M3

Članak 63.

Posebne odredbe za odstupanje od pravila o boravištu

Za potrebe ovog poglavlja, članak 7. primjenjuje se samo u slučajevima predviđenim člancima 64., 65. i 65.a u rokovima koji su ondje opisani.

▼B

Članak 64.

Nezaposlene osobe koje odlaze u drugu državu članicu

1. Osoba koja je u potpunosti nezaposlena i koja ispunjava uvjete zakonodavstva nadležne države članice za stjecanje prava na davanja te odlazi u drugu državu članicu s ciljem da tamo nađe posao zadržava svoje pravo na novčana davanja za nezaposlenost pod sljedećim uvjetima i u okviru sljedećih ograničenja:

(a) prije svog odlaska nezaposlena se osoba mora prijaviti kao osoba koja traži posao i treba ostati dostupna službama zapošljavanja nadležne države članice najmanje četiri tjedna nakon što je postala nezaposlena. Međutim, nadležne službe ili ustanove mogu odobriti njezin odlazak prije istjecanja tog razdoblja;

(b) nezaposlena se osoba mora prijaviti kao osoba koja traži posao kod službi zapošljavanja države članice u koju je otišla, treba se podvrgavati kontrolnim postupcima koji su tamo organizirani i pridržavati se uvjeta utvrđenih na temelju zakonodavstva te države članice. Taj se uvjet smatra ispunjenim za razdoblje prije prijave ako se ta osoba prijavi u roku od sedam dana od dana kada je prestala biti dostupna službama zapošljavanja države članice koju je napustila. U iznimnim slučajevima, nadležne službe ili ustanove mogu produžiti to razdoblje;

(c) pravo na davanja zadržava se za razdoblje od tri mjeseca od datuma kada je nezaposlena osoba prestala biti dostupna službama za zapošljavanje države članice koju je napustila, pod uvjetom da ukupno trajanje za koje se pružaju davanja nije duže od ukupnog trajanja razdoblja njezinog prava na davanja na temelju zakonodavstva te države članice; nadležne službe ili ustanove mogu produžiti razdoblje od tri mjeseca do maksimalno šest mjeseci;

(d) davanja osigurava nadležna ustanova u skladu sa zakonodavstvom koje primjenjuje, i to na svoj teret.

▼B

2. Ako se dotična osoba vrati u nadležnu državu članicu po ili prije isteka razdoblja tijekom kojeg ima pravo na davanja na temelju stavka 1. točke (c), njezino pravo na davanja se nastavlja u skladu sa zakonodavstvom te države članice. Ona gubi sva prava na davanja na temelju zakonodavstva nadležne države članice, ako se tamo ne vrati po ili prije isteka navedenog razdoblja, osim ako odredbe tog zakonodavstva nisu povoljnije. U iznimnim slučajevima nadležne službe ili ustanove mogu dozvoliti navedenoj osobi povratak kasnijeg datuma bez gubitaka njezinih prava.

3. Osim ako zakonodavstvo nadležne države članice nije povoljnije, između dva razdoblja zaposlenja najduže ukupno razdoblje za koje se zadržava pravo na davanja na temelju stavka 1. iznosi tri mjeseca; nadležne službe ili ustanove mogu produžiti to razdoblje do maksimalno šest mjeseci.

4. Dogovori za razmjenu podataka, suradnju i uzajamnu pomoć između ustanova i službama nadležne države članice i države članice u koju osoba odlazi tražiti posao utvrđuju se provedbenom uredbom.

Članak 65.

Nezaposlene osobe koje su boravile u državi članici koja nije nadležna država

1. Osoba koja je djelomično ili s prekidima nezaposlena i koja je za vrijeme svoje posljednje djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe boravila u državi članici koja nije nadležna država članica, stavlja se na raspolaganje svojem poslodavcu ili službama zapošljavanja u nadležnoj državi članici. Ona prima davanja u skladu sa zakonodavstvom nadležne države članice kao da boravi u toj državi članici. Ta davanja pruža ustanova nadležne države članice.

2. Osoba koja je u potpunosti nezaposlena, koja je tijekom svoje posljednje djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe boravila u državi članici koja nije nadležna država članica i koja i dalje boravi u toj državi članici, ili se vraća u tu državu članicu, stavlja se na raspolaganje službama zapošljavanja države članice boravišta. Neovisno o članku 64., osoba koja je u potpunosti nezaposlena može se kao dopunski korak staviti na raspolaganje službama zapošljavanja države članice u kojoj je obavljala svoju posljednju djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe.

Nezaposlena se osoba koja nije pogranični radnik, koja se ne vraća u državu članicu svojeg boravišta, stavlja na raspolaganje službama zapošljavanja države članice čije se zakonodavstvo na nju posljednje primjenjivalo.

3. Nezaposlena osoba navedena u prvoj rečenici stavka 2. prijavljuje se kao osoba koja traži posao kod nadležnih službi zapošljavanja države članice u kojoj boravi, podvrgava se kontrolnim postupcima koji su tamo organizirani i pridržava se uvjeta utvrđenih zakonodavstvom te države članice. Ako odabere da se također prijavi i kao osoba koja traži posao u državi članici u kojoj je obavljala svoju posljednju djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, pridržava se svih obveza koje se primjenjuju u toj državi.

▼B

4. Provedba druge rečenice stavka 2. i druge rečenice stavka 3., kao i dogovora za razmjenu podataka, suradnju i uzajamnu pomoć među ustanovama i službama države članice boravišta i države članice u kojoj je osoba obavljala svoje posljednje zanimanje, utvrđeni su u provedbenoj uredbi.

5. (a) Nezaposlena osoba iz prve i druge rečenice stavka 2. prima davanja u skladu sa zakonodavstvom države članice boravišta kao da se to zakonodavstvo na nju primjenjivalo tijekom njezine posljednje djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe. Ta davanja pruža ustanova mjesta boravišta.

(b) Međutim, radnik koji nije pogranični radnik koji prima davanja na teret nadležne ustanove države članice čije se zakonodavstvo posljednje primjenjivalo, najprije će po povratku u državu članicu boravišta primati davanja u skladu s člankom 64., dok će se primanje davanja u skladu s točkom (a) obustaviti tijekom razdoblja korištenja davanja ostvarenih na temelju zakonodavstva koje se na njega posljednje primjenjivalo.

6. Davanja koja je pružala ustanova mjesta boravišta na temelju stavka 5. i dalje će biti na njezin vlastiti teret. Međutim, prema stavku 7., nadležna ustanova države članice čije se zakonodavstvo posljednje primjenjivalo nadoknađuje trošak ustanovi mjesta boravišta u punom iznosu za davanja koje je potonja ustanova pružala tijekom prva tri mjeseca. Iznos nadoknade troškova tijekom tog razdoblja ne može biti veći od iznosa koji se isplaćuje za nezaposlenost na temelju zakonodavstva nadležne države članice. U slučaju navedenom u stavku 5. točki (b), razdoblje tijekom kojeg se davanja osiguravaju na temelju članka 64. oduzima se od razdoblja navedenog u drugoj rečenici ovog stavka. Dogovori za nadoknadu troškova utvrđeni su provedbenom uredbom.

7. Međutim, razdoblje nadoknade troškova navedeno u stavku 6. produžuje se na pet mjeseci kada je određena osoba tijekom prethodna 24 mjeseca ostvarila razdoblja zaposlenja ili samozaposlenja od najmanje 12 mjeseci u državi članici čije se zakonodavstvo posljednje primjenjivalo, ako takva razdoblja omogućuju stjecanje prava na davanja za nezaposlenost.

8. U smislu stavka 6. i 7., dvije ili više država članica ili njihova nadležna tijela mogu utvrditi druge metode nadoknade troškova ili se u cijelosti odreći nadoknade troškova između ustanova koje su u njihovoj nadležnosti.

▼M3

Članak 65.a

Posebne odredbe za u potpunosti nezaposlene samozaposlene pogranične radnike kad u državi članici boravišta ne postoji sustav davanja za nezaposlenost koji obuhvaća samozaposlene osobe

1. Odstupajući od članka 65., u potpunosti nezaposlena osoba koja je, kao pogranični radnik, nedavno navršila razdoblja osiguranja kao samozaposlena osoba ili razdoblja samozaposlenja priznata za potrebe dodjeljivanja davanja za nezaposlenost u državi članici koja nije njezina država članica boravišta i čija je država članica boravišta dostavila izjavu da ne postoji mogućnost za davanje bilo kakve kategorije samozaposlenih osoba koja bi bila obuhvaćena sustavom davanja za

▼M3

nezaposlenost te države članice, prijavljuje se i stavlja na raspolaganje službama zapošljavanja u državi članici u kojoj je obavljala svoju djelatnost kao samozaposlena osoba i koja, kada se prijavljuje za davanja, kontinuirano postupa u skladu s uvjetima utvrđenim na temelju zakonodavstva potonje države članice. U potpunosti nezaposlena osoba može se, kao dopunski korak, staviti na raspolaganje službama zapošljavanja države članice boravišta.

2. Davanja u potpunosti nezaposlenoj osobi iz stavka 1. osigurava država članica čije se zakonodavstvo zadnje primjenjivalo na tu osobu u skladu sa zakonodavstvom koje ta država članica primjenjuje.

3. Ako se u potpunosti nezaposlena osoba iz stavka 1. ne želi staviti ili ostati na raspolaganju službama zapošljavanja države članice zadnje djelatnosti nakon što je ondje bila prijavljena i želi tražiti posao u državi članici boravišta, članak 64. primjenjuje se *mutatis mutandis*, osim članka 64. stavka 1. točke (a). Nadležna ustanova može produljiti razdoblje iz prve rečenice članka 64. stavka 1. točke (c) do kraja razdoblja prava na davanja.

▼B

POGLAVLJE 7.

Predmirovinska davanja

Članak 66.

Davanja

Kada zakonodavstvo koje se primjenjuje uvjetuje pravo na predmirovinska davanja navršenim razdobljima osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja, članak 6. se ne primjenjuje.

POGLAVLJE 8.

Obiteljska davanja

Članak 67.

Članovi obitelji koji borave u drugoj državi članici

Osoba ima pravo na obiteljska davanja u skladu sa zakonodavstvom nadležne države članice, uključujući i davanja za članove svoje obitelji koji borave u drugoj državi članici, kao da borave u prvoj državi članici. Međutim, umirovljenik ima pravo na obiteljska davanja u skladu sa zakonodavstvom države članice koja je nadležna za njegovu mirovinu.

Članak 68.

Pravila prednosti u slučaju preklapanja

1. Ako su tijekom istog razdoblja i za iste članove obitelji predviđena davanja na temelju zakonodavstva više od jedne države članice,

▼B

primjenjuju se sljedeća pravila prednosti:

(a) u slučaju davanja koje može priznati više država članica po različitim osnovama, redoslijed prioriteta je sljedeći: prvo, prava koja postoje po osnovi djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, drugo, prava koja postoje po osnovi korištenja mirovine i na kraju prava stečena po osnovi boravišta;

(b) u slučaju davanja koje može priznati više država članica po istoj osnovi, redoslijed prednosti utvrđuje se pomoću sljedećeg kriterija supsidijarnosti:

i. u slučaju prava koja postoje po osnovi djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe: mjesto boravišta djece, pod uvjetom da postoji takva djelatnost, i nadalje, po potrebi, najviši iznos davanja koje zakonodavstva u sukobu predviđaju. U potonjem slučaju trošak davanja se dijeli u skladu s kriterijima predviđenim u provedbenoj uredbi;

ii. u slučaju prava koja postoje po osnovi korištenja mirovina: mjesto boravišta djece, pod uvjetom da se mirovina isplaćuje na temelju njezinog zakonodavstva, i nadalje, po potrebi, najduže razdoblje osiguranja ili boravišta na temelju zakonodavstava u sukobu;

iii. u slučaju prava koja postoje po osnovi boravišta: mjesto boravišta djece.

2. U slučaju preklapanja prava, obiteljska se davanja pružaju prema zakonodavstvu koje je određeno prema pravilima prednosti u skladu sa stavkom 1. Prava na obiteljska davanja na temelju drugog zakonodavstva ili zakonodavstava u sukobu obustavljaju se do visine iznosa utvrđenog prvim zakonodavstvom, a omogućava se stjecanje dodatka u visini razlike koja po potrebi prelazi ovaj iznos. Međutim, stjecanje takvog dodatka u visini razlike ne treba omogućiti za djecu koja borave u drugoj državi članici kada se pravo na to davanje temelji isključivo na boravištu.

3. Ako je na temelju članka 67. podnesen zahtjev za obiteljska davanja nadležnoj ustanovi države članice čije se zakonodavstvo primjenjuje, ali nema prednost prema stavcima 1. i 2. ovog članka:

(a) ta ustanova prosljeđuje zahtjev bez odgode nadležnoj ustanovi države članice čije se zakonodavstvo primjenjuje na temelju pravila prednosti, obavješćuje osobu na koju se to odnosi i, ne dovodeći u pitanje odredbe provedbene uredbe o privremenom priznavanju prava na davanja, po potrebi omogućava ostvarivanje dodatka u visini razlike navedenog u stavku 2.;

(b) nadležna ustanova države članice čije se zakonodavstvo primjenjuje na temelju pravila prednosti rješava zahtjev kao da je podnesen izravno njoj te se dan kada je takav zahtjev predan prvoj ustanovi smatra danom podnošenja zahtjeva kod ustanove koja ima prednost.

▼M1

Članak 68.a

Pružanje davanja

U slučaju da osoba kojoj bi se obiteljska davanja trebala pružiti radi uzdržavanja članova obitelji ne koristi ta davanja, nadležna će ustanova svoje zakonske obveze ispuniti tako što će ta davanja pružiti fizičkoj ili pravnoj osobi koja u stvarnosti uzdržava članove obitelji, na zahtjev i posredstvom podružnice ustanove u državi članici njihovog boravišta ili ustanove koju je odredilo, odnosno tijela koje je imenovalo nadležno tijelo u državi članici njihovog boravišta.

▼B

Članak 69.

Dodatne odredbe

1. Ako na temelju zakonodavstva određenog prema člancima 67. i 68. nije ostvareno pravo na dodatna ili posebna obiteljska davanja za djecu bez roditelja, takva se davanja ostvaruju automatski i uz druga obiteljska davanja ostvarena u skladu s gore spomenutim zakonodavstvom, na temelju zakonodavstva države članice koje se na umrlog radnika najduže primjenjivalo, u onoj mjeri u kojoj je pravo stečeno na temelju tog zakonodavstva. Ako nije stečeno pravo na temelju tog zakonodavstva, uvjeti za stjecanje takvog prava na temelju zakonodavstva drugih država članica se ispituju, a davanja se pružaju redoslijedom smanjivanja dužine razdoblja osiguranja ili boravišta navršenih na temelju zakonodavstva tih država članica.

2. Davanja koja se koriste u obliku mirovina ili dodataka na mirovine stječu se i određuju u skladu s poglavljem 5.

POGLAVLJE 9.

Posebna nedoprinosna novčana davanja

Članak 70.

Opće odredbe

1. Ovaj se članak primjenjuje na posebna nedoprinosna novčana davanja koja su stečena na temelju zakonodavstva koje zbog svog osobnog opsega, ciljeva i/ili uvjeta za stjecanje prava ima značajke kako zakonodavstva o socijalnoj sigurnosti navedenog u članku 3. stavku 1., tako i socijalne pomoći.

2. U smislu ovog poglavlja, „posebna nedoprinosna novčana davanja” znači ona koja:

(a) su namijenjena:

i. stjecanju dopunskog, zamjenskog ili pomoćnog osiguranja za slučaj rizika obuhvaćenih granama socijalne sigurnosti navedenih u članku 3. stavku 1., a koje određenim osobama jamči najniži prihod za osnovne životne troškove s obzirom na gospodarsku i socijalnu situaciju u određenoj državi članici;

ili

▼B

ii. samo za posebnu zaštitu invalidnih osoba, usko povezanu s navedenim socijalnim okruženjem osobe u određenoj državi članici,

i

(b) ako se financiranje isključivo izvodi iz obveznog oporezivanja namijenjenog pokrivanju općih javnih troškova, a uvjeti za stjecanje i određivanje davanja ne ovise ni o kakvom doprinosu s obzirom na korisnika. Međutim, davanja koja se stječu kao dodatak doprinosnim davanjima ne smatraju se doprinosnim davanjima samo zbog tog razloga,

i

(c) navedena su u Prilogu X.

3. Članak 7. i druga poglavlja ove glave ne primjenjuju se na davanja navedena u stavku 2. ovog članka.

4. Davanja na koja se odnosi stavak 2. stječu se isključivo u državi članici u kojoj osobe na koje se odnose borave, u skladu s njezinom zakonodavstvom. Takva davanja pruža i snosi ustanova mjesta boravišta.

GLAVA IV.

ADMINISTRATIVNA KOMISIJA I SAVJETODAVNI ODBOR

Članak 71.

Sastav i metode rada Administrativne komisije

1. Administrativna komisija za koordinaciju sustava socijalne sigurnosti (dalje u tekstu „Administrativna komisija”) pridružena Komisiji Europskih zajednica sastavljena je od predstavnika vlade svake države članice kojima, ovisno o potrebi, pomažu stručni savjetnici. Predstavnik Komisije Europskih zajednica prisustvuje sastancima Administrativne komisije u svojstvu savjetnika.

▼M3

2. Administrativna komisija odlučuje kvalificiranom većinom kako je definirano Ugovorima, osim kada donosi pravila koja se utvrđuju uzajamnim sporazumom između njezinih članova.

Odlukama o pitanjima tumačenja iz članka 72. točke (a) pridaje se potreban publicitet.

▼B

3. Tajničke usluge za Administrativnu komisiju obavlja ►M3 Europska komisija ◄.

Članak 72.

Zadaci Administrativne komisije

Administrativna komisija:

(a) rješava administrativna pitanja i pitanja tumačenja koja proizlaze iz odredbi ove Uredbe ili odredbi provedbene uredbe, ili iz sklopljenih ugovora ili sporazuma sklopljenih u skladu s njima, ne dovodeći u

▼B

pitanje prava određenih tijela, ustanova ili osoba da koriste postupke i sudove predviđene zakonodavstvom država članica, ovom Uredbom ili Ugovorom;

(b) olakšava ujednačenu primjenu prava Zajednice, posebno promicanjem razmjene iskustava i najboljih administrativnih postupaka;

(c) potiče i razvija suradnju među državama članicama i njihovim ustanovama u predmetima iz socijalne sigurnosti kako bi, *inter alia*, uzele u obzir određena pitanja glede određenih kategorija osoba; olakšava ostvarivanje djelovanja prekograničnih djelatnosti suradnje u području koordinacije sustava socijalne sigurnosti;

(d) potiče što je više moguće uporabu novih tehnologija s ciljem olakšavanja slobodnog kretanja osoba, posebno putem modernizacije postupaka za razmjenu podataka i prilagodbe protoka podataka između ustanova s ciljem elektronske razmjene, uzimajući u obzir stupanj razvoja obrade podataka u svakoj državi članici; Administrativna komisija donosi zajednička strukturna pravila za službe za obradu podataka, posebno s obzirom na sigurnost i uporabu standarda i utvrđuje odredbe za funkcioniranje zajedničkog dijela tih službi;

(e) obavlja sve druge funkcije u svojoj nadležnosti na temelju ove Uredbe i provedbene uredbe ili bilo kojeg ugovora ili sporazuma sklopljenog u skladu s njima;

(f) Komisiji Europskih zajednica podnosi relevantne prijedloge s obzirom na koordinaciju sustava socijalne sigurnosti, s ciljem poboljšanja i modernizacije pravne stečevine Zajednice izrađujući nacrte budućih uredbi ili pomoću drugih instrumenata predviđenih Ugovorom;

(g) utvrđuje čimbenike koje treba uzeti u obzir za sastavljanje izvješća o troškovima koje snose ustanove država članica na temelju ove Uredbe i za usvajanje godišnjih financijskih izvještaja među tim ustanovama, koja se temelje na izvješću Revizijskog odbora iz članka 74.

Članak 73.

Tehnička komisija za obradu podataka

1. Tehnička komisija za obradu podataka (u daljnjem tekstu „Tehnička komisija”) pridružuje se Administrativnoj komisiji. Tehnička komisija predlaže Administrativnoj komisiji zajednička pravila strukture za funkcioniranje službi za obradu podataka, posebno s obzirom na sigurnost i uporabu standarda; ona dostavlja izvješća i obrazloženo mišljenje prije nego Administrativna komisija donese odluke prema članku 72. točki (d). Administrativna komisija određuje sastav i metode rada Tehničke komisije.

2. U tu svrhu Tehnička komisija:

(a) prikuplja relevantne tehničke dokumente i izvodi analize i druge poslove potrebne za izvršavanje svojih zadataka;

▼B

(b) podnosi Administrativnoj komisiji izvješća i obrazložena mišljenja navedena u stavku 1.;

(c) izvodi sve druge zadatke i analize glede pitanja koja im upućuje Administrativna komisija;

(d) osigurava vođenje pilot-projekata Zajednice koji koriste službe za obradu podataka i, kada je riječ o Zajednici, operativne sustave koji koriste službe za obradu podataka.

Članak 74.

Revizijski odbor

1. Revizijski je odbor pridružen Administrativnoj komisiji. Sastav i metode rada Revizijskog odbora određuje Administrativna komisija.

Revizijski odbor:

(a) provjerava metode određivanja i izračunavanja godišnjih prosječnih troškova koje predočavaju države članice;

(b) prikuplja potrebne podatke i izvodi izračune potrebne za donošenje godišnjeg obračuna potraživanja svake države članice;

(c) podnosi Administrativnoj komisiji periodična izvješća o rezultatima primjene ove Uredbe i provedbene uredbe, posebno što se tiče financijskog aspekta;

(d) daje podatke i izvješća koja su Administrativnoj komisiji potrebna za donošenje odluka na temelju članka 72. točke (g);

(e) daje eventualne relevantne prijedloge Administrativnoj komisiji, uključujući one koje se odnose na ovu Uredbu, u vezi s točkama (a), (b) i (c);

(f) obavlja posao, analize ili zadatke o stvarima koje mu upućuje Administrativna komisija.

Članak 75.

Savjetodavni odbor za usklađivanje sustava socijalne sigurnosti

1. Savjetodavni odbor za usklađivanje sustava socijalne sigurnosti (dalje u tekstu „Savjetodavni odbor”) ovim je ustanovljen i čine ga iz svake države članice:

(a) jedan predstavnik vlade;

(b) jedan predstavnik sindikata;

(c) jedan predstavnik organizacija poslodavaca.

Za svaku od gore navedenih kategorija imenuje se zamjenik za svaku državu članicu.

Članove i zamjenike Savjetodavnog odbora imenuje Vijeće. Savjetodavnim odborom presjeda predstavnik Komisije Europskih zajednica. Savjetodavni odbor sastavlja svoja pravila postupka.

▼B

2. Savjetodavni odbor ima ovlaštenje, na zahtjev Komisije Europskih zajednica, Administrativne komisije ili na svoju vlastitu inicijativu, za:

(a) ispitivanje općih pitanja ili pitanja načela i teškoća koji proizlaze iz primjene odredbi Zajednice za koordinaciju sustava socijalne sigurnosti, posebno glede određenih kategorija osoba;

(b) sastavljanje mišljenja o tim pitanjima za Administrativnu komisiju i prijedloga za sve revizije navedenih odredbi.

GLAVA V.

RAZNE ODREDBE

Članak 76.

Suradnja

1. Nadležna tijela država članica priopćavaju jedna drugima sve informacije u odnosu na:

(a) poduzete mjere za primjenu ove Uredbe;

(b) promjene njihovih zakonodavstava koje bi mogle utjecati na primjenu ove Uredbe.

2. U smislu ove Uredbe, tijela i ustanove država članica pružaju jedni drugima svoje usluge i postupaju kao da primjenjuju svoje vlastito zakonodavstvo. Administrativna pomoć koju pružaju spomenuta tijela i ustanove u pravilu je besplatna. Međutim, Administrativna komisija utvrđuje prirodu nadoknadivih troškova i granice iznad kojih je predviđena njihova nadoknada troškova.

3. U smislu ove Uredbe, tijela i ustanove države članice mogu izravno komunicirati jedni s drugima i s osobama na koje se ona odnosi ili s njihovim predstavnicima.

4. Ustanove i osobe obuhvaćene ovom Uredbom imaju dužnost uzajamnog informiranja i surađivanja s ciljem osiguranja pravilne primjene ove Uredbe.

Ustanove, u skladu s načelima dobre uprave, odgovaraju na sve upite unutar opravdanog vremenskog razdoblja i s time u vezi osobi na koju se to odnosi pružaju sve potrebne podatke za ostvarivanje prava koja su im zajamčena ovom Uredbom.

Dotične osobe moraju obavijestiti ustanove nadležne države članice i države članice boravišta što je prije moguće o svim promjenama njihove osobne ili obiteljske situacije koje utječu na njihova prava na davanja na temelju ove Uredbe.

5. Nepoštovanje obveza o obavješćivanju navedenih u trećem podstavku stavka 4. može dovesti do primjene proporcionalnih mjera u skladu s nacionalnim pravom. Unatoč tomu, te mjere su jednake onima koje se primjenjuju u sličnim situacijama na temelju domaćeg prava i ne onemogućavaju ili pretjerano otežavaju u praksi podnositeljima zahtjeva ostvarivanje prava koja su im omogućena prema ovoj Uredbi.

▼B

6. U slučaju poteškoća pri tumačenju ili primjeni ove Uredbe, koje bi moglo ugroziti prava osobe koja je njome obuhvaćena, ustanova nadležne države članice ili države članice boravišta dotične osobe stupa u kontakt s ustanovom ili ustanovama države ili država članica na koje se to odnosi. Ako se rješenje ne može pronaći u opravdanom razdoblju, navedena tijela traže intervenciju Administrativne komisije.

7. Tijela, ustanove i sudovi jedne države članice ne smiju odbaciti zahtjeve ili druge dokumente koji im se podnesu na osnovi činjenice da su pisani službenim jezikom druge države članice, koji je priznat kao službeni jezik ustanova Zajednice u skladu s člankom 290. Ugovora.

Članak 77.

Zaštita osobnih podataka

1. Ako na temelju ove Uredbe ili na temelju provedbene uredbe tijela ili ustanove države članice šalju osobne podatke tijelima ili ustanovama druge države članice, na takvo dostavljanje podataka primjenjuje se zakonodavstvo o zaštiti podataka države članice koja ih šalje. Na svako slanje podataka koje vrši tijelo ili ustanova države članice koja ih prima, kao i pohrana, izmjena i uništavanje podataka koje obavlja ta država članica, primjenjuje se zakonodavstvo o zaštiti podataka države članice koja ih prima.

2. Podaci potrebni za primjenu ove Uredbe i provedbene uredbe šalju se od jedne države članice do druge države članice u skladu s odredbama Zajednice i zaštite fizičkih osoba glede obrade i slobodnog protoka osobnih podataka.

Članak 78.

Obrada podataka

1. Države članice u sve većoj mjeri rabe nove tehnologije za razmjenu, pristup i obradu podataka potrebnih za primjenu ove Uredbe i provedbene uredbe. ►**M3** Europska komisija ◄ pruža podršku djelatnostima od zajedničkog interesa čim države članice uspostave takve službe za obradu podataka.

2. Svaka država članica odgovorna je za upravljanje svojim dijelom službi za obradu podataka u skladu s odredbama Zajednice o zaštiti fizičkih osoba vezano uz obradu i slobodni protok osobnih podataka.

3. Niti jedno tijelo ili ustanova druge države članice ne smije odbaciti elektronički dokument koji je poslala ili izdala ustanova u skladu s ovom Uredbom i provedbenom uredbom samo na temelju činjenice da je primljen elektroničkim putem, nakon što je ustanova koja ga je primila izjavila da može primati elektroničke dokumente. Reprodukcija i snimanje takvih dokumenata smatra se ispravnom i točnom reprodukcijom originalnog dokumenta ili prikazom podataka na koje se odnosi, osim ako se ne dokaže suprotno.

▼B

4. Elektronički se dokumenti smatraju važećima ako računalni sustav na kojem je dokument snimljen sadrži zaštitu potrebnu za sprečavanje bilo kakvih izmjena, otkrivanja ili neovlaštenog pristupa snimci. Mora biti moguće u svako doba reproducirati snimljenu informaciju u odmah čitljivom obliku. Kada se elektronički dokument premješta iz jedne ustanove socijalne sigurnosti u drugu, poduzimaju se odgovarajuće mjere sigurnosti u skladu s odredbama Zajednice o zaštiti fizičkih osoba glede obrade i slobodnog protoka osobnih podataka.

Članak 79.

Financiranje djelatnosti u području socijalne sigurnosti

U vezi s ovom Uredbom i provedbenom uredbom, ►**M3** Europska komisija ◄ može u potpunosti ili djelomično financirati:

(a) djelatnosti čiji je cilj poboljšanje razmjene podataka među tijelima i ustanovama socijalne sigurnosti država članica, posebno elektroničke razmjene podataka;

(b) sve ostale djelatnosti čiji je cilj pružanje informacija osobama obuhvaćenim ovom Uredbom i njihovim predstavnicima o pravima i obvezama koji proizlaze iz ove Uredbe, koristeći najprimjerenija sredstva.

Članak 80.

Izuzeća

1. Sva izuzeća ili smanjenja poreza, plaćanja biljega, javnobilježničkih ili registracijskih pristojbi predviđenih na temelju zakonodavstva jedne države članice za potvrde ili dokumente koje je potrebno predočiti kod primjene zakonodavstva te države članice, proširuju se i na slične potvrde ili dokumente koje treba predočiti prilikom primjene zakonodavstva druge države članice ili ove Uredbe.

2. Sve izjave, dokumenti i potvrde bilo koje vrste koje je potrebno predočiti prigodom primjene ove Uredbe izuzete su od potvrde vjerodostojnosti od strane diplomatskih ili konzularnih tijela.

Članak 81.

Zahtjevi, prijave ili žalbe

Svi zahtjevi, izjave ili žalbe koje su trebale biti podnesene, primjenom zakonodavstva jedne države članice, unutar određenog razdoblja nekom tijelu, ustanovi ili sudu te države članice prihvaćaju se ako se podnesu unutar istog razdoblja odgovarajućem tijelu, ustanovi ili sudu druge države članice. U tom slučaju tijelo, ustanova ili sud koji zaprimi zahtjev, prijavu ili žalbu, iste prosljeđuje bez odgode nadležnom tijelu, ustanovi ili sudu prve države članice, izravno ili putem nadležnih tijela dotičnih država članica. Datum na koji su takvi zahtjevi, prijave ili žalbe podnesene tijelu, ustanovi ili sudu druge države članice smatra se datumom njihove predaje nadležnom tijelu, ustanovi ili sudu.

▼B

Članak 82.

Liječnički pregledi

Liječničke preglede predviđene zakonodavstvom jedne države članice može na zahtjev nadležne ustanove, u drugoj državi članici, obaviti ustanova mjesta boravišta ili privremenog boravišta podnositelja zahtjeva ili osobe koja ima pravo na davanja, u skladu s uvjetima utvrđenim u provedbenoj uredbi ili uvjetima koje su dogovorila nadležna tijela dotičnih država članica.

Članak 83.

Provedba zakonodavstva

Posebne odredbe za provedbu zakonodavstva određenih država članica navedene su u Prilogu XI.

Članak 84.

Prikupljanje doprinosa i povrat davanja

1. Potraživanje na ime doprinosa od strane ustanove jedne države članice i povrat nepripadnih davanja koje pruža ustanova jedne države članice, može se izvršiti u drugoj državi članici, u skladu s postupcima i uz jamstva i pogodnosti koje se primjenjuju na potraživanja na ime doprinosa odgovarajućoj ustanovi potonje države članice, kao i povrat nepripadnih davanja koje ona pruža.

2. Ovršne odluke sudskih i upravnih tijela koje se odnose na prikupljanje doprinosa, kamata i ostalih troškova, ili na povrat nepripadnih davanja koja su ostvarena primjenom zakonodavstva jedne države članice, priznaju se i provode na zahtjev nadležne ustanove druge države članice uz ograničenja i u skladu s postupcima propisanim zakonodavstvom i svim ostalim postupcima koji se primjenjuju na slične odluke potonje države članice. Takve se odluke proglašavaju ovršnim u toj državi članici u mjeri u kojoj zakonodavstvo i svi ostali postupci te države članice to zahtijevaju.

3. Na potraživanja ustanove jedne države članice u postupcima ovrhe, stečaja ili nagodbe u drugoj državi članici primjenjuju se iste pogodnosti koje zakonodavstvo potonje države članice propisuje za istovrsna potraživanja.

4. Postupak primjene ovog članka, uključujući nadoknadu troškova, uređuje se provedbenom uredbom ili, po potrebi i kao dopunska mjera, putem sporazuma među državama članica.

Članak 85.

Prava ustanova

1. Ako osoba prima davanja na temelju zakonodavstva jedne države članice zbog ozljede koja je nastala kao posljedica događaja u drugoj

▼B

državi članici, sva prava ustanove odgovorne za pružanje davanja protiv treće strane odgovorne za naknadu štete za ozljedu uređuju se sljedećim pravilima:

(a) ako je ustanova odgovorna za pružanje davanja, na temelju zakonodavstva koje primjenjuje, subrogirana u odnosu na prava koja korisnik ima u odnosu na treću stranu, takvu subrogaciju priznaju sve države članice;

(b) ako ustanova odgovorna za pružanje davanja ima izravno pravo prema trećoj strani, svaka država članica priznaje takva prava.

2. Ako osoba primi davanja na temelju zakonodavstva jedne države članice za ozljedu koja je nastala kao posljedica događaja koji su se dogodili u drugoj državi članici, odredbe spomenutog zakonodavstva koje određuju slučajeve u kojima građansko-pravna odgovornost poslodavaca ili njihovih zaposlenika treba biti isključena, primjenjuje se u odnosu na spomenutu osobu ili nadležnu ustanovu.

Stavak 1. se također primjenjuje na sva prava ustanove odgovorne za pružanje davanja protiv poslodavca ili njegovih zaposlenika u slučajevima kada njihova odgovornost nije isključena.

3. Ako su u skladu s člankom 35. stavkom 3. i/ili člankom 41. stavkom 2. dvije ili više država članica ili njihovih nadležnih tijela sklopili sporazum kojim se odriču nadoknade troškova među ustanovama u svojoj nadležnosti, ili ako nadoknada troškova ne ovisi o iznosu davanja koja su stvarno pružena, sva prava koja proizlaze u odnosu na odgovornu treću stranu uređuju se sljedećim pravilima:

(a) ako ustanova države članice boravišta ili privremenog boravišta pruža davanja osobi zbog ozljede koja se dogodila na njezinom državnom području, ta ustanova ima pravo na subrogaciju ili na izravno djelovanje protiv treće strane odgovorne za pružanje davanja za ozljedu, u skladu s odredbama zakonodavstva koje primjenjuje;

(b) za primjenu točke (a):

i. za osobu koja prima davanja smatra se da je osigurana kod ustanove mjesta boravišta ili privremenog boravišta,

i

ii. ta se ustanova smatra ustanovom odgovornom za pružanje davanja;

(c) Stavci 1. i 2. se i dalje primjenjuju glede svih davanja koja nisu obuhvaćena sporazumom o odricanju ili nadoknadi troškova koji ne ovisi o iznosu stvarno pruženih davanja.

Članak 86.

Bilateralni sporazumi

Što se tiče odnosa između Luksemburga na jednoj strani, te Francuske, Njemačke i Belgije na drugoj strani, primjena i trajanje razdoblja predviđenog člankom 65. stavkom 7. podliježe zaključivanju bilateralnih sporazuma.

▼B

GLAVA VI.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 87.

Prijelazne odredbe

1. Na temelju ove Uredbe nije moguće ostvariti neko pravo za razdoblje prije dana primjene.

2. Bilo koje razdoblje osiguranja i, po potrebi, bilo koje razdoblje zaposlenja, samozaposlenja ili boravišta navršeno na temelju zakonodavstva države članice prije dana primjene ove Uredbe u određenoj državi članici, uzima se u obzir za određivanje prava stečenih na temelju ove Uredbe.

3. U skladu sa stavkom 1., pravo se stječe na temelju ove Uredbe čak i ako se odnosi na okolnost koja je nastala prije datuma primjene u nekoj od država članica.

4. Svako davanje koje nije priznato ili koje je obustavljeno zbog državljanstva ili mjesta boravišta određene osobe na zahtjev te osobe, nastavlja se pružati ili se ponovno uspostavlja od dana primjene ove Uredbe u dotičnoj državi članici, pod uvjetom da prava za koja su davanja već ranije pružena nisu iskorištena u obliku jednokratne isplate.

5. Prava osobe, koja je koristila mirovinu prije dana primjene ove Uredbe u državi članici može se preispitati na zahtjev navedene osobe, uzimajući u obzir ovu Uredbu.

6. Ako se zahtjev naveden u stavku 4. ili 5. podnese u roku od dvije godine od dana primjene ove Uredbe u državi članici, prava stečena na temelju ove Uredbe važeća su od tog dana, a zakonodavstvo bilo koje države članice ne može imati za posljedicu gubitak prava ili ograničenja protiv navedene osobe.

7. Ako se zahtjev naveden u stavku 4. ili 5. podnese nakon istjecanja dvogodišnjeg razdoblja nakon dana primjene ove Uredbe u određenoj državi članici, prava koja nisu prestala ili zastarjela ostvaruju se od dana podnošenja zahtjeva, u skladu s povoljnijim odredbama na temelju zakonodavstva bilo koje države članice.

▼M1

8. Ako se, kao posljedica ove Uredbe, na osobu primjenjuje zakonodavstvo države članice koja nije država članica određena sukladno glavi II. Uredbe (EEZ) br. 1408/71, to se zakonodavstvo nastavlja primjenjivati tako dugo dok ta situacija ostane nepromijenjenom, a u svakom slučaju ne dulje od 10 godina od datuma početka primjene ove Uredbe, osim ako navedena osoba ne zatraži primjenu zakonodavstva čija je primjena moguća na temelju ove Uredbe. Zahtjev se podnosi u roku od 3 mjeseca od dana početka primjene ove Uredbe nadležnoj ustanovi države članice čije se zakonodavstvo primjenjuje na temelju ove Uredbe, ako se na navedenu osobu treba primjenjivati zakonodavstvo te države članice od dana početka primjene ove Uredbe. Ako se zahtjev podnese nakon naznačenog vremenskog roka, promjena zakonodavstva koje se primjenjuje odvija se na prvi dan sljedećega mjeseca.

▼B

9. Članak 55. ove Uredbe primjenjuje se samo na mirovine na koje se ne odnosi članak 46.c Uredbe (EEZ) br. 1408/71 na dan primjene ove Uredbe.

10. Odredbe druge rečenice članka 65. stavaka 2. i 3. primjenjuju se na Luksemburg najmanje dvije godine nakon dana primjene ove Uredbe.

▼M1

10.a Točke iz Priloga III. koje se odnose na Estoniju, Španjolsku, Italiju, Litvu, Mađarsku i Nizozemsku prestaju važiti 4 godine od dana početka primjene ove Uredbe.

10.b Popis iz Priloga III. preispitat će se najkasnije do 31. listopada 2014. na temelju izvješća Administrativne komisije. To će izvješće sadržavati ocjenu učinka u pogledu značaja, učestalosti, opsega i troškova primjene odredaba Priloga III., kako u apsolutnom, tako i u relativnom smislu. U izvješću će se uz to navesti mogući učinci ukidanja tih odredaba u odnosu na one države članice koje će ostati navedene u tom Prilogu nakon datuma iz stavka 10.a. U svjetlu tog izvješća, Komisija odlučuje hoće li podnijeti prijedlog za preispitivanje popisa, u načelu s ciljem ukidanja popisa, osim ako se u izvješću Administrativne komisije ne navedu snažni razlozi zbog kojih se to ne bi trebalo napraviti.

▼B

11. Države članice osiguravaju pružanje odgovarajućih informacija o promjenama prava i obveza uvedenih ovom Uredbom i provedbenom uredbom.

▼M3

Članak 87.a

Prijelazna odredba za primjenu Uredbe (EU) 465/2012

1. Ako se kao posljedica stupanja na snagu Uredbe (EU) br. 465/2012 na osobu, u skladu s glavom II. ove Uredbe, primjenjuje zakonodavstvo države članice koje nije zakonodavstvo koje se na nju primjenjivalo prije tog stupanja na snagu, zakonodavstvo države članice koje se primjenjivalo prije tog datuma i dalje se na nju primjenjuje tijekom prijelaznog razdoblja koje traje sve dok se odgovarajuća situacija ne promijeni, a u svakom slučaju ne duže od 10 godina od datuma stupanja na snagu Uredbe (EU) br. 465/2012. Takva osoba može zahtijevati da se prijelazno razdoblje na nju više ne primjenjuje. Takav zahtjev podnosi se ustanovi koju odredi nadležno tijelo države članice boravišta. Za zahtjeve podnesene do 29. rujna 2012. smatra se da proizvode učinke 28. lipnja 2012. Zahtjevi podneseni nakon 29. rujna 2012. proizvode učinke prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon njihova podnošenja.

2. Najkasnije 29. lipnja 2014. Administrativna komisija ocjenjuje provedbu odredbi utvrđenih u članku 65.a ove Uredbe i podnosi

▼M3

izvješće o njihovoj primjeni. Na temelju tog izvješća Europska komisija može, prema potrebi, dostaviti prijedloge za izmjenu tih odredbi.

▼B

Članak 88.

Ažuriranje priloga

Prilozi ovoj Uredbi se periodično revidiraju.

Članak 89.

Provedbena uredba

Dodatna uredba utvrđuje postupke za provedbu ove Uredbe.

Članak 90.

Stavljanje izvan snage

1. Uredba Vijeća (EEZ) br. 1408/71 stavlja se izvan snage na dan primjene ove Uredbe.

Međutim, Uredba (EEZ) br. 1408/71 i dalje je na snazi i ima pravni učinak u smislu:

(a) Uredbe Vijeća (EZ) br. 859/2003 od 14. svibnja 2003. o proširivanju odredbi Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72 na državljane trećih zemalja za koje ne vrijede spomenute odredbe isključivo na osnovi njihovog državljanstva ([1]), tako dugo dok se ta Uredba ne stavi izvan snage ili izmijeni;

(b) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1661/85 od 13. lipnja 1985. o utvrđivanju tehničkih prilagodbi pravilima Zajednice o socijalnoj sigurnosti radnika migranata s obzirom na Grenland ([2]), tako dugo dok se ta Uredba ne stavi izvan snage ili izmijeni;

(c) Sporazum o Europskom gospodarskom prostoru ([3]) i Sporazum između Europske zajednice i njezinih država članica, na jednoj strani, i Švicarske Konfederacije, na drugoj strani, o slobodnom kretanju osoba ([4]) i ostali sporazumi koji upućuju na Uredbu (EEZ) br. 1408/71, tako dugo dok se ti sporazumi ne izmijene s obzirom na ovu Uredbu.

2. Upućivanja na Uredbu (EEZ) br. 1408/71 u Direktivi Vijeća 98/49/EZ od 29. lipnja 1998. o zaštiti prava na dodatnu mirovinu zaposlenih i samozaposlenih osoba koje se kreću unutar Zajednice ([5]) smatraju se upućivanjem na ovu Uredbu.

([1]) SL L 124, 20.5.2003., str. 1.
([2]) SL L 160, 20.6.1985., str. 7.
([3]) SL L 1, 3.1.1994., str. 1.
([4]) SL L 114, 30.4.2002., str. 6. Sporazum kako je posljednji put izmijenjen Odlukom br. 2/2003 EU-Švicarskog Vijeća (SL L 187, 26.7.2003., str. 55.).
([5]) SL L 209, 25.7.1998., str. 46.

▼B

Članak 91.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ona se primjenjuje od dana stupanja na snagu provedbene uredbe.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

▼B

PRILOG I.

PREDUJMOVI DAVANJA ZA UZDRŽAVANJE I POSEBNIH DOPLATAKA ZA ROĐENJE I USVOJENJE DJETETA

(Članak 1. točka (z))

I. **Predujmovi davanja za uzdržavanje**

▼M1

BELGIJA

▼B

Predujmovi doplatka za uzdržavanje prema zakonu od 21. veljače 2003. kojim se ustanovljuje nositelj davanja za uzdržavanje u okviru savezne javne službe, odjel financija

▼M1

BUGARSKA

Davanja za uzdržavanje koja isplaćuje država na temelju članka 92. Obiteljskog zakonika.

DANSKA

▼B

Davanje predujma za uzdržavanje djeteta propisanog Zakonom o davanjima za djecu

Davanje predujma za uzdržavanje djeteta utvrđenog Zakonom br. 765 od 11. rujna 2002.

▼M1

NJEMAČKA

▼B

Davanje predujmova za uzdržavanje na temelju njemačkog zakona o predujmovima za uzdržavanje (Unterhaltsvorschussgesetz) od 23. srpnja 1979.

▼M1

ESTONIJA

Doplatci za uzdržavanje na temelju Zakona o doplatcima za uzdržavanje od 21. veljače 2007.

ŠPANJOLSKA

Predujmovi davanja za uzdržavanje na temelju Kraljevske uredbe 1618/2007 od 7. prosinca 2007.

FRANCUSKA

▼B

Obiteljski doplatak za potporu djetetu čiji jedan ili oba roditelja nemaju sredstava ili nisu u stanju ispuniti svoje obveze uzdržavanja ili isplata doplatka za uzdržavanje određena odlukom suda.

▼M5

HRVATSKA

Privremene predujmove isplaćuju centri za socijalnu skrb na temelju obveze davanja privremenog uzdržavanja u skladu s Obiteljskim zakonom (NN 116/03, kako je izmijenjen)

▼M1

LITVA

Isplate iz Fonda za uzdržavanje djece na temelju Zakona o Fondu za uzdržavanje djece.

LUKSEMBURG

Predujmovi i povrat davanja za uzdržavanje u smislu Zakona od 26. srpnja 1980.

AUSTRIJA

▼B

Davanje predujmova za uzdržavanje na temelju Saveznog zakona o stjecanju predujmova za uzdržavanje djece (Unterhaltsvorschussgesetz 1985 – UVG)

▼M1

POLJSKA

Davanja iz Fonda za uzdržavanje na temelju Zakona o pomoći osobama koje imaju pravo na uzdržavanje

PORTUGAL

▼B

Davanje predujmova za uzdržavanja (Akt br. 75/98, 19. studenoga, o zajamčenu uzdržavanju maloljetnika)

▼M1

SLOVENIJA

Zamjenska naknada za uzdržavanje u skladu sa Zakonom o javnom jamstvenom fondu za uzdržavanje u Republici Sloveniji od 25. srpnja 2006.

SLOVAČKA

Zamjensko davanje za potrebe uzdržavanja (zamjensko uzdržavanje) na temelju Zakona br. 452/2004 Coll. o zamjenskom davanju za potrebe uzdržavanja, izmijenjenog naknadnim propisima.

FINSKA

▼B

Doplatak za uzdržavanje na temelju Zakona o sigurnosti uzdržavanja djece (671/1998)

▼M1

ŠVEDSKA

▼B

Doplatak za uzdržavanje na temelju Zakona o potporama za uzdržavanje (1996:1030)

II. **Poseban doplatak za rođenje djeteta i doplatak za usvojenje**

▼M1

BELGIJA

▼B

Doplatak za rođenje djeteta i potpora za usvojenje

▼M1

BUGARSKA

Paušalni iznos doplatka za majčinstvo (Zakon o obiteljskim doplatcima za djecu).

ČEŠKA

Doplatak za rođenje djeteta.

ESTONIJA

(a) doplatak za rođenje djeteta;

(b) doplatak za posvojenje.

ŠPANJOLSKA

Jednokratna pomoć za rođenje djeteta i za posvojenje

FRANCUSKA

▼B

Potpora za rođenje djeteta ili usvojenje kao dio „davanja u ranom djetinjstvu” ►M1 , osim ako se isplaćuju osobi na koju se i dalje primjenjuje francusko zakonodavstvo na temelju članka 12. ili članka 16. ◄

▼M5

HRVATSKA

Jednokratna novčana potpora za novorođeno dijete na temelju Zakona o rodiljnim i roditeljskim potporama (NN 85/08, kako je izmijenjen)

Jednokratna novčana potpora za posvojeno dijete na temelju Zakona o rodiljnim i roditeljskim potporama (NN 85/08, kako je izmijenjen)

▼M5

Jednokratna novčana potpora za novorođeno ili posvojeno dijete predviđena propisima lokalne i područne samouprave prema članku 59. Zakona o rodiljnim i roditeljskim potporama (NN 85/08, kako je izmijenjen)

▼M1

LATVIJA

(a) Pomoć za rođenje djeteta;

(b) doplatak za posvojenje.

LITVA

Paušalni iznos pomoći za rođenje djeteta.

LUKSEMBURG

▼B

Doplatci prije rođenja djeteta

Doplatak za rođenje djeteta

▼M1

MAĐARSKA

Pomoć za majčinstvo.

POLJSKA

Jednokratna pomoć za rođenje djeteta (Zakon o obiteljskim davanjima).

RUMUNJSKA

(a) Doplatak za rođenje djeteta.

(b) Oprema za novorođeno dijete.

SLOVENIJA

Pomoć za rođenje djeteta.

SLOVAČKA

(a) Doplatak za rođenje djeteta.

(b) Dodatak uz doplatak za rođenje djeteta.

FINSKA

▼B

Paket davanja za majčinstvo, jednokratna potpora za majčinstvo te jednokratna pomoć namijenjena olakšavanju snošenja troškova međunarodnog usvojenja prema Zakonu o potpori za majčinstvo

▼M1

PRILOG II.

ODREDBE O KONVENCIJAMA KOJE OSTAJU NA SNAZI I KOJE SU, PREMA POTREBI, OGRANIČENE NA OSOBE KOJE SU NJIMA OBUHVAĆENE

(članak 8. stavak 1.)

Opće napomene

Potrebno je napomenuti da u ovom Prilogu nisu navedene odredbe bilateralnih konvencija koje nisu obuhvaćene područjem primjene ove Uredbe, a ostaju na snazi između država članica. To uključuje obveze između država članica koje proizlaze iz konvencija koje, na primjer, sadrže odredbe o zbrajanju razdoblja osiguranja navršenih u trećoj zemlji.

Odredbe konvencija o socijalnoj sigurnosti koje se nastavljaju primjenjivati:

BELGIJA-NJEMAČKA

Članci 3. i 4. Završnog protokola od 7. prosinca 1957. uz Opću konvenciju od istog datuma, u inačici koja se pojavljuje u Dopunskom protokolu od 10. studenoga 1960. (kojima se priznaju razdoblja osiguranja navršena u nekim pograničnim područjima prije, za vrijeme i nakon Drugog svjetskog rata).

BELGIJA-LUKSEMBURG

Konvencija od 24. ožujka 1994. o socijalnom osiguranju pograničnih radnika (koja se odnosi na dopunsku paušalnu nadoknadu troškova).

BUGARSKA-NJEMAČKA

Članak 28. stavak 1. točka (b) Konvencije o socijalnom osiguranju od 17. prosinca 1997. (zadržavanje konvencija sklopljenih između Bugarske i nekadašnje Njemačke Demokratske Republike za osobe koje su prije 1996. već primale mirovinu).

▼M5

BUGARSKA-HRVATSKA

Članak 35. stavak 3. Konvencije o socijalnom osiguranju od 14. srpnja 2003. (priznavanje razdoblja osiguranja navršenih do 31. prosinca 1957. na trošak države ugovornice u kojoj je osiguranik imao prebivalište 31. prosinca 1957.).

▼M1

BUGARSKA-AUSTRIJA

Članak 38. stavak 3. Konvencije o socijalnom osiguranju od 14. travnja 2005. (kojim se priznaju razdoblja osiguranja navršena do 27. studenoga 1961.); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe obuhvaćene tom Konvencijom.

BUGARSKA-SLOVENIJA

Članak 32. stavak 2. Konvencije o socijalnom osiguranju od 18. prosinca 1957. (kojim se priznaju osiguranja navršena do 31. prosinca 1957.).

ČEŠKA-NJEMAČKA

Članak 39. stavak 1. točke (b) i (c) Konvencije o socijalnom osiguranju od 27. srpnja 2001. (zadržavanje konvencije sklopljene između nekadašnje Čehoslovačke i nekadašnje Njemačke Demokratske Republike za osobe koje su prije 1996. već primale mirovinu; priznanje razdoblja osiguranja navršenih u jednoj od država ugovornica za osobe koje su na dan 1. rujna 2002. već primale mirovinu u odnosu na ta razdoblja od druge države ugovornice, dok su imale boravište na njezinom području).

ČEŠKA-CIPAR

Članak 32. stavak 4. Konvencije o socijalnom osiguranju od 19. siječnja 1999. (kojim se utvrđuju nadležnosti za određivanje razdoblja zaposlenja navršenih prema mjerodavnoj Konvenciji iz 1976.); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe koje su njome obuhvaćene.

▼M1

ČEŠKA-LUKSEMBURG

Članak 52. stavak 8. Konvencije o socijalnom osiguranju od 17. studenoga 2000. (kojim se priznaju razdoblja mirovinskog osiguranja političkim izbjeglicama).

ČEŠKA-AUSTRIJA

Članak 32. stavak 3. Konvencije o socijalnom osiguranju od 20. srpnja 1999. (kojim se priznaju razdoblja osiguranja navršenih do 27. studenoga 1961.); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe koje su njome obuhvaćene.

ČEŠKA-SLOVAČKA

Članci 12., 20. i 33. Konvencije o socijalnom osiguranju od 29. listopada 1992. (člankom 12. utvrđuje se nadležnost za priznavanje davanja nadživjelim članovima obitelji; člankom 20. utvrđuje se nadležnost za određivanje razdoblja osiguranja navršenih do dana raspada Savezne Republike Čehoslovačke; člankom 33. utvrđuje se nadležnost za isplatu mirovina priznatih prije dana raspada Češke i Slovačke Savezne Republike).

DANSKA-FINSKA

Članak 7. Nordijske konvencije o socijalnom osiguranju od 18. kolovoza 2003. (koji se odnosi na pokriće dodatnih putnih troškova u slučaju bolesti tijekom boravka u drugoj nordijskoj zemlji zbog povećanja troška povratka u zemlju boravišta).

DANSKA-ŠVEDSKA

Članak 7. Nordijske konvencije o socijalnom osiguranju od 18. kolovoza 2003. (koji se odnosi na pokriće dodatnih putnih troškova u slučaju bolesti tijekom boravka u drugoj nordijskoj zemlji zbog povećanja troška povratka u zemlju boravišta).

NJEMAČKA-ŠPANJOLSKA

Članak 45. stavak 2. Konvencije o socijalnom osiguranju od 4. prosinca 1973. (zastupanje od strane diplomatskih i konzularnih tijela).

NJEMAČKA-FRANCUSKA

(a) Dopunski sporazum br. 4 od 10. srpnja 1950. uz Opću konvenciju od istog datuma, u inačici koja se pojavljuje u Dodatnom sporazumu br. 2 od 18. lipnja 1955. (kojim se priznaju razdoblja osiguranja navršena od 1. srpnja 1940. do 30. lipnja 1950.).

(b) Glava I. tog Dodatnog sporazuma br. 2 (kojim se priznaju razdoblja osiguranja navršena do 8. svibnja 1945.).

(c) Točke 6., 7. i 8. Općeg protokola od 10. srpnja 1950. uz Opću konvenciju od istog datuma (administrativni sporazumi).

(d) Glava II., III. i IV. Sporazuma od 20. prosinca 1963. (socijalna sigurnost u Saaru).

▼M5

NJEMAČKA-HRVATSKA

Članak 41. Konvencije o socijalnom osiguranju od 24. rujna 1997. (uređivanje prava stečenih do 1. siječnja 1956. u sustavu socijalnog osiguranja druge države ugovornice); primjena navedene odredbe i dalje je ograničena na osobe obuhvaćene istom.

▼M1

NJEMAČKA-LUKSEMBURG

Članci 4., 5. 6. i 7. Konvencije od 11. srpnja 1959. (priznanje razdoblja osiguranja navršenih od rujna 1940. do lipnja 1946.).

NJEMAČKA-MAĐARSKA

Članak 40. stavak 1. točka (b) Konvencije o socijalnom osiguranju od 2. svibnja 1998. (zadržavanje konvencije sklopljene između nekadašnje Njemačke Demokratske Republike i Mađarske za osobe koje su prije 1996. već primale mirovinu)

▼M1

NJEMAČKA-NIZOZEMSKA

Članci 2. i 3. Dopunskog sporazuma br. 4. od 21. prosinca 1956. uz Konvenciju od 29. ožujka 1951. (uređivanje prava što su ih nizozemski radnici stekli prema njemačkom sustavu socijalnog osiguranja u razdoblju od 13. svibnja 1940. do 1. rujna 1945.).

NJEMAČKA-AUSTRIJA

(a) Članak 1. stavak 5. i članak 8. Konvencije o osiguranju za slučaj nezaposlenosti od 19. srpnja 1978. i članak 10. Završnog protokola uz tu Konvenciju (priznanje doplataka za nezaposlenost pograničnim radnicima od strane prijašnje države zaposlenja) nastavljaju se primjenjivati na osobe koje su obavljale djelatnost kao granični radnici na da 1. siječnja 2005. ili proje tog datuma, a postale su nezaposlene do 1. siječnja 2011.

(b) Članak 14. stavak 2. točke (g), (h), (i) i (j) Konvencije o socijalnom osiguranju od 4. listopada 1995. (utvrđivanje nadležnosti među državama u pogledu prijašnjih slučajeva osiguranja i stečenih razdoblja osiguranja); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe koje su njome obuhvaćene.

NJEMAČKA-POLJSKA

(a) Konvencija od 9. listopada 1975. o davanjima za starost i ozljede na radu, pod uvjetima i u opsegu određenom člankom 27. stavcima 2. do 4. Konvencije o socijalnom osiguranju od 8. prosinca 1990. (zadržavanje pravnog statusa, na temelju Konvencije iz 1975., od strane osoba koje su se nastanile na području Njemačke ili Poljske prije 1. siječnja 1991. i koje tamo još uvijek imaju boravište).

(b) Članak 27. stavak 5. i članak 28. stavak 2. Konvencije o socijalnom osiguranju od 8. prosinca 1990. (zadržavanje prava na mirovinu koja se isplaćuje na temelju Konvencije iz 1957. sklopljene između nekadašnje Njemačke Demokratske Republike i Poljske; priznanje razdoblja osiguranja što su iz poljski zaposlenici navršili na temelju Konvencije iz 1988. sklopljene između nekadašnje Njemačke Demokratske Republike i Poljske).

NJEMAČKA-RUMUNJSKA

Članak 28. stavak 1. točka (b) Konvencije o socijalnom osiguranju od 8. travnja 2005. (zadržavanje Konvencije sklopljene između nekadašnje Njemačke Demokratske Republike i Rumunjske u odnosu na osobe koje su prije 1996. već primale mirovinu).

NJEMAČKA-SLOVENIJA

Članak 42. Konvencije o socijalnom osiguranju od 24. rujna 1997. (uređivanje prava stečenih do 1. siječnja 1956. u sustavu socijalnog osiguranja druge države ugovornice); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe koje su njome obuhvaćene.

NJEMAČKA-SLOVAČKA

Članak 29. stavak 1, drugi i treći podstavak Sporazuma od 12. rujna 2002. (zadržavanje konvencije sklopljene između nekadašnje Čehoslovačke i nekadašnje Njemačke Demokratske Republike u odnosu na osobe koje su prije 1996. već primale mirovinu; priznanje razdoblja osiguranja navršenih u jednoj od država ugovornica u odnosu na osobe koje su na dan 1. prosinca 2003. u odnosu na ta razdoblja već primale mirovinu od druge države ugovornice, dok su imale boravište na njezinom području).

NJEMAČKA-UJEDINJENA KRALJEVINA

(a) Članak 7. stavci 5. i 6. Konvencije o socijalnom osiguranju od 20. travnja 1960. (zakonodavstvo koje se primjenjuje na civile koji obavljaju službu u vojnim snagama).

(b) Članak 5. stavci 5. i 6. Konvencije o osiguranju za slučaj nezaposlenosti od 20. travnja 1960. (zakonodavstvo koje se primjenjuje na civile koji obavljaju službu u vojnim snagama).

▼M1

IRSKA-UJEDINJENA KRALJEVINA

Članak 19. stavak 2. Sporazuma od 14. prosinca 2004. o socijalnom osiguranju (koji se odnosi na prijenos i priznanje određenih sredstava uplaćenih za invalidnost).

ŠPANJOLSKA-PORTUGAL

Članak 22. Opće konvencije od 11. lipnja 1969. (izvoz davanja za nezaposlenost). Ova će točka važiti 2 godine od dana početka primjene ove Uredbe.

▼M5

HRVATSKA-ITALIJA

(a) Sporazum između Jugoslavije i Italije o uređenju uzajamnih obveza u socijalnom osiguranju u odnosu na stavak 7. Priloga XIV. uz Mirovni ugovor, sklopljen razmjenom nota dana 5. veljače 1959. (priznanje razdoblja osiguranja navršenih do 18. prosinca 1954.); primjena je i dalje ograničena na osobe obuhvaćene istim;

(b) članak 44. stavak 3. Konvencije o socijalnom osiguranju između Republike Hrvatske i Talijanske Republike od 27. lipnja 1997. koji se odnosi na nekadašnju zonu B Slobodnog teritorija Trsta (priznanje razdoblja osiguranja navršenih do 5. listopada 1956.); primjena navedene odredbe i dalje je ograničena na osobe obuhvaćene navedenom Konvencijom.

HRVATSKA-MAĐARSKA

Članak 43. stavak 6. Konvencije o socijalnom osiguranju od 8. veljače 2005. (priznavanje razdoblja osiguranja navršenih do 29. svibnja 1956. na trošak države ugovornice u kojoj je osiguranik imao prebivalište 29. svibnja 1956.).

HRVATSKA-AUSTRIJA

Članak 35. Konvencije o socijalnom osiguranju od 16. siječnja 1997. (priznanje razdoblja osiguranja navršenih do 1. siječnja 1956.); primjena navedene odredbe i dalje je ograničena na osobe obuhvaćene istom.

HRVATSKA-SLOVENIJA

(a) Članak 35. stavak 3. Ugovora o socijalnom osiguranju od 28. travnja 1997. (priznanje razdoblja osiguranja s dodatkom na temelju zakonodavstva nekadašnje zajedničke države);

(b) članci 36. i 37. Ugovora o socijalnom osiguranju od 28. travnja 1997. (davanja stečena prije 8. listopada 1991. ostaju obveza države ugovornice koja ih je dodijelila; mirovine priznate između 8. listopada 1991. i 1. veljače 1998., dana stupanja na snagu navedenog Ugovora, u pogledu razdoblja osiguranja navršenih u drugoj državi ugovornici do 31. siječnja 1998., podliježu ponovnom izračunu).

▼M1

ITALIJA-SLOVENIJA

(a) Sporazum o uređenju uzajamnih obveza u socijalnom osiguranju u odnosu na stavak 7. Priloga XIV. uz Mirovni ugovor, sklopljen razmjenom nota dana 5. veljače 1959. (priznanje razdoblja osiguranja navršenih do 18. prosinca 1954.); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe koje su obuhvaćene tim Sporazumom.

(b) Članak 45. stavak 3. Konvencije o socijalnom osiguranju od 7. srpnja 1997. koji se odnosi na nekadašnju zonu B Slobodnog teritorija Trsta (priznanje razdoblja osiguranja navršenih do 5. listopada 1956.); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe koje su obuhvaćene tom Konvencijom.

▼M1

LUKSEMBURG-PORTUGAL

Sporazum od 10. ožujka 1997. (o priznanju odluka ustanova u jednoj ugovornoj stranci o stanju invalidnosti podnositelja zahtjeva za mirovine podnesenih ustanovama u drugoj ugovornoj stranci).

LUKSEMBURG-SLOVAČKA

Članak 50. stavak 5. Konvencije o socijalnom osiguranju od 23. svibnja 2002. (priznanje razdoblja mirovinskog osiguranja političkim izbjeglicama).

MAĐARSKA-AUSTRIJA

Članak 36. stavak 3. Konvencije o socijalnom osiguranju od 31. ožujka 1999. (priznanje razdoblja osiguranja navršenih do 27. studenoga1961.); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe koje su njome obuhvaćene.

MAĐARSKA-SLOVENIJA

Članak 31. Konvencije o socijalnom osiguranju od 7. listopada 1957. (priznanje razdoblja osiguranja navršenih do 29. svibnja 1956.); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe koje su njome obuhvaćene.

MAĐARSKA-SLOVAČKA

Članak 34. stavak 1. Konvencije o socijalnom osiguranju od 30. siječnja 1959. (članak 34. stavak 1. te Konvencije predviđa da su razdoblja osiguranja priznata do dana potpisivanja te konvencije razdoblja osiguranja ugovorne stranke na čijemu području osoba koja je stekla pravo ima boravište); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe koje su njome obuhvaćene.

AUSTRIJA-POLJSKA

Članak 33. stavak 3. Konvencije o socijalnom osiguranju od 7. rujna 1998. (priznanje razdoblja osiguranja navršenih do 27. studenoga 1961.); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe koje su njome obuhvaćene.

AUSTRIJA-RUMUNJSKA

Članak 37. stavak 3. Ugovora o socijalnom osiguranju od 28. listopada 2005. (priznanje razdoblja osiguranja navršenih do 27. studenoga 1961.); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe koje su njome obuhvaćene.

AUSTRIJA-SLOVENIJA

Članak 37. Konvencije o socijalnom osiguranju od 10. ožujka 1997. (priznanje razdoblja osiguranja navršenih do 1. siječnja 1956.); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe koje su njome obuhvaćene.

AUSTRIJA-SLOVAČKA

Članak 34. stavak 3. Konvencije od 21. prosinca 2001. o socijalnom osiguranju (priznanje razdoblja osiguranja navršenih do 27. studenoga 1961.); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe koje su njome obuhvaćene.

FINSKA-ŠVEDSKA

Članak 7. Nordijske konvencije o socijalnom osiguranju od 18. kolovoza 2003. (koji se odnosi na pokriće dodatnih putnih troškova u slučaju bolesti tijekom boravka u nekoj drugoj nordijskoj zemlji zbog povećanja troška povratka u zemlju boravišta).

▼M1

PRILOG III.

OGRANIČENJA PRAVA NA DAVANJA U NARAVI ZA ČLANOVE OBITELJI POGRANIČNIH RADNIKA

(iz članka 18. stavka 2.)

DANSKA

ESTONIJA (ova će točka vrijediti u razdoblju iz članka 87. stavka 10.a)

IRSKA

ŠPANJOLSKA (ova će točka vrijediti u razdoblju iz članka 87. stavka 10.a)

▼M5

HRVATSKA

▼M1

ITALIJA (ova će točka vrijediti u razdoblju iz članka 87. stavka 10.a)

LITVA (ova će točka vrijediti u razdoblju iz članka 87. stavka 10.a)

MAĐARSKA (ova će točka vrijediti u razdoblju iz članka 87. stavka 10.a)

NIZOZEMSKA (ova će točka vrijediti u razdoblju iz članka 87. stavka 10.a)

FINSKA

ŠVEDSKA

UJEDINJENA KRALJEVINA

▼B

PRILOG IV.

VIŠE PRAVA ZA UMIROVLJENIKE KOJI SE VRAĆAJU U NADLEŽNU DRŽAVU ČLANICU

(Članak 27. stavak 2.)

BELGIJA

▼M1

BUGARSKA

ČEŠKA

▼B

NJEMAČKA

GRČKA

ŠPANJOLSKA

FRANCUSKA

▼M1

CIPAR

———————

▼B

LUKSEMBURG

▼M1

MAĐARSKA

NIZOZEMSKA

▼B

AUSTRIJA

▼M1

POLJSKA

SLOVENIJA

▼B

ŠVEDSKA

▼B

PRILOG V.

VIŠE PRAVA ZA BIVŠE POGRANIČNE RADNIKE KOJI SE VRAĆAJU U SVOJU PRETHODNU DRŽAVU ČLANICU U KOJOJ SU OBAVLJALI DJELATNOST U SVOJSTVU ZAPOSLENE ILI SAMOZAPOSLENE OSOBE (PRIMJENJUJE SE SAMO AKO JE DRŽAVA ČLANICA U KOJOJ SE NALAZI NADLEŽNA USTANOVA ODGOVORNA ZA TROŠKOVE DAVANJA U NARAVI PRUŽENIH UMIROVLJENIKU U NJEGOVOJ DRŽAVI ČLANICI BORAVIŠTA TAKOĐER NA POPISU)

(Članak 28. stavak 2.)

BELGIJA

NJEMAČKA

ŠPANJOLSKA

FRANCUSKA

LUKSEMBURG

AUSTRIJA

PORTUGAL

▼B

PRILOG VI.

OZNAČIVANJE ZAKONODAVSTVA TIPA A KOJE BI TREBALO PODLIJEGATI POSEBNOJ KOORDINACIJI

(Članak 44. stavak 1.)

▼M1

ČEŠKA

Puna invalidska mirovina za osobe kod kojih je potpuna invalidnost nastupila prije 18. godine života i koje nisu bile osigurane u određenom trajanju (članak 42. Zakona o mirovinskom osiguranju br. 155/1995 Coll.).

ESTONIJA

(a) Invalidske mirovine koje su priznate do 1. travnja 2000. prema Zakonu o državnim doplatcima i koje se zadržavaju na temelju Zakona o državnom mirovinskom osiguranju.

(b) Državne mirovine priznate s osnove invalidnosti prema Zakonu o državnom mirovinskom osiguranju.

(c) Invalidske mirovine priznate u skladu sa Zakonom o službi u obrambenim snagama, Zakonom o službi u policiji, Zakonom o državnom odvjetništvu, Zakonom o statusu sudaca, Zakonom o plaćama, mirovinama i ostalim socijalnim davanjima zastupnika u Riigikoguu, te Zakonom o službenim naknadama Predsjednika Republike.

▼M8

(d) Doplatak za sposobnost za rad na temelju Zakona o doplatcima za sposobnost za rad.

▼M1

IRSKA

Dio 2., poglavlje 17. pročišćenog teksta Zakona o socijalnoj skrbi iz 2005.

GRČKA

▼B

Zakonodavstvo koje se odnosi na sustave osiguranja poljoprivrednika (OGA), na temelju Zakona br. 4169/1961

▼M5

HRVATSKA

(a) Invalidska mirovina zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti u skladu s člankom 52. stavkom 5. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 102/98, kako je izmijenjen).

(b) Naknada zbog tjelesnog oštećenja u skladu s člankom 56. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 102/98, kako je izmijenjen).

▼M1

LATVIJA

Invalidske mirovine (treća skupina) na temelju članka 16. stavka 1. točke (2) Zakona o državnim mirovinama od 1. siječnja 1996.

▼M4

MAĐARSKA

Od 1. siječnja 2012. sukladno Zakonu CXCI iz 2011. o davanjima za osobe s promijenjenom radnom sposobnošću i izmjenama određenih drugih zakona:

(a) davanje za rehabilitaciju;

(b) invalidsko davanje.

SLOVAČKA

Invalidska mirovina za osobu koja je postala invalid još kao uzdržavano dijete ili tijekom redovnog doktorskog studija prije 26. godine i za koju se uvijek smatralo da je zadovoljila traženo razdoblje osiguranja (članak 70. stavak 2., članak 72. stavak 3., članak 73. stavci 3. i 4. Zakona br. 461/2003 o socijalnom osiguranju, kako je izmijenjen).

▼M1

_____

▼M1

FINSKA

Državne mirovine osobama koje su rođene s invalidnošću ili kod kojih je invalidnost nastala u ranoj dobi (Zakon o državnim mirovinama 568/2007);

Invalidske mirovine određene u skladu s prijelaznim pravilima i priznate prije 1. siječnja 1994. (Zakon o provedbi Zakona o državnim mirovinama 569/2007).

▼M8

ŠVEDSKA

Naknada za bolest na temelju dohotka i naknada za bolovanje na temelju dohotka (Poglavlje 34. Zakona o socijalnoj sigurnosti).

UJEDINJENA KRALJEVINA

Dodatak za zapošljavanje i uzdržavanje

(a) Kod prava dodijeljenih prije 1. travnja 2016. dodatak za zapošljavanje i uzdržavanje predstavlja novčano davanje za slučaj bolesti za prvih 91 dana (faza procjene). Od 92. dana (glavna faza) dodatak postaje invalidsko davanje.

(b) Kod prava dodijeljenih 1. travnja 2016. ili nakon toga dodatak za zapošljavanje i uzdržavanje predstavlja novčano davanje za slučaj bolesti za prvih 365 dana (faza procjene). Od 366. dana (skupina za dodjelu potpore) dodatak postaje invalidsko davanje.

Zakonodavstvo Velike Britanije: Dio 1. Zakona o reformi socijalne skrbi iz 2007.

Zakonodavstvo Sjeverne Irske: Dio 1. Zakona o reformi socijalne skrbi (Sjeverna Irska) iz 2007.

▼B

PRILOG VII.

USKLAĐENOST ZAKONODAVSTAVA DRŽAVA ČLANICA O UVJETIMA ZA STUPANJ INVALIDNOSTI

(Članak 46. stavak 3. Uredbe)

BELGIJA

Država članica	Sustavi za koje su ustanove država članica donijele odluku kojom priznaju stupanj invalidnosti	Sustavi koje su utvrdile belgijske ustanove za koje je odluka obvezujuća u slučaju usklađenosti				
		Opći sustav	Sustav za rudare		Sustav za mornare	Ossom
			Opća invalidnost	Profesionalna invalidnost		
FRANCUSKA	1. Opći sustav:					
	— Grupa III. (stalna njega)	Usklađeno	Usklađeno	Usklađeno	Usklađeno	Neusklađeno
	— Grupa II.	Usklađeno	Usklađeno	Usklađeno	Usklađeno	Neusklađeno
	— Grupa I.	Usklađeno	Usklađeno	Usklađeno	Usklađeno	Neusklađeno
	2. Sustav za poljoprivredu:					
	— Potpuna, opća invalidnost	Usklađeno	Usklađeno	Usklađeno	Usklađeno	Neusklađeno
	— Dvotrećinska opća invalidnosti	Usklađeno	Usklađeno	Usklađeno	Usklađeno	Neusklađeno
	— Stalna njega	Usklađeno	Usklađeno	Usklađeno	Usklađeno	Neusklađeno
	3. Sustav za rudare:					
	— Djelomična, opća invalidnost	Usklađeno	Usklađeno	Usklađeno	Usklađeno	Neusklađeno
	— Stalna njega	Usklađeno	Usklađeno	Usklađeno	Usklađeno	Neusklađeno
	— Profesionalna invalidnost	Neusklađeno	Neusklađeno	Usklađeno	Neusklađeno	Neusklađeno

▼B

Država članica	Sustavi za koje su ustanove država članica donijele odluku kojom priznaju stupanj invalidnosti	Sustavi koje su utvrdile belgijske ustanove za koje je odluka obvezujuća u slučaju usklađenosti				
		Opći sustav	Sustav za rudare		Sustav za mornare	Ossom
			Opća invalidnost	Profesionalna invalidnost		
	4. Sustav za mornare:					
	— Opća invalidnost	Usklađeno	Usklađeno	Usklađeno	Usklađeno	Neusklađeno
	— Stalna njega	Usklađeno	Usklađeno	Usklađeno	Usklađeno	Neusklađeno
	— Profesionalna invalidnost	Neusklađeno	Neusklađeno	Neusklađeno	Neusklađeno	Neusklađeno
ITALIJA	1. Opći sustav:					
	— Invalidnost– fizički radnici	Neusklađeno	Usklađeno	Usklađeno	Usklađeno	Neusklađeno
	— Invalidnost – službenici	Neusklađeno	Usklađeno	Usklađeno	Usklađeno	Neusklađeno
	2. Sustav za mornare:					
	— Nesposobnost za plovidbu	Neusklađeno	Neusklađeno	Neusklađeno	Neusklađeno	Neusklađeno

▼M1

_____

_____

▼B

FRANCUSKA

Država članica	Sustavi za koje su ustanove država članica donijele odluku kojom priznaju stupanj invalidnosti	Sustavi koje su utvrdile francuske ustanove za koje je odluka obvezujuća u slučaju usklađenosti											
		Opći sustav			Sustav za poljoprivredu			Sustav za rudare			Sustav za mornare		
		Grupa I.	Grupa II.	Grupa III. (Stalna njega)	2/3 invalidnosti	Potpuna invalidnost	Stalna njega	2/3 opća invalidnost	Stalna njega	Profesionalna invalidnost	2/3 potpuna invalidnosti	Potpuna invalidnost	Stalna njega
BELGIJA	1. Opći sustav:	Usklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Usklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Usklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost
	2. Sustav za rudare:												
	— djelomična invalidnost	Usklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Usklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Usklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost
	— profesionalna invalidnost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Usklađenost ([2])			
	3. Sustav za mornare	Usklađenost ([1])	Neusklađenost	Neusklađenost	Usklađenost ([1])	Neusklađenost	Neusklađenost	Usklađenost ([1])	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost
ITALIJA	1. Opći sustav:												
	— invalidnost – fizički radnici	Usklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Usklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Usklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost
	— invalidnost – službenici	Usklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Usklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Usklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost

▼B

Država članica	Sustavi za koje su ustanove država članica donijele odluku kojom priznaju stupanj invalidnosti	Sustavi koje su utvrdile francuske ustanove za koje je odluka obvezujuća u slučaju usklađenosti											
		Opći sustav			Sustav za poljoprivredu			Sustav za rudare			Sustav za mornare		
		Grupa I.	Grupa II.	Grupa III. (Stalna njega)	2/3 invalidnosti	Potpuna invalidnost	Stalna njega	2/3 opća invalidnost	Stalna njega	Profesionalna invalidnost	2/3 potpuna invalidnosti	Potpuna invalidnost	Stalna njega
	2. Sustav za mornare: — nesposobnost za plovidbu	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost	Neusklađenost
▼M1 ———													

▼B

([1]) U mjeri u kojoj je invalidnost koju priznaju belgijske ustanove opća invalidnost.
([2]) Samo ako su belgijske ustanove priznale da je radnik nesposoban za rad ispod zemlje ili u razizemlju.
►M1 ——— ◄

▼B

ITALIJA

Država članica	Sustavi za koje su ustanove država članica donijele odluku kojom priznaju stupanj invalidnosti	Sustavi za koje su talijanske ustanove donijele odluku kojom priznaju stupanj invalidnosti		
		Opći sustav		Mornari nesposobni za plovidbu
		Fizički radnici	Službenici	
BELGIJA	1. Opći sustav:	Neusklađeno	Neusklađeno	Neusklađeno
	2. Sustav za rudare:			
	— djelomična, opća invalidnost	Usklađeno	Usklađeno	Neusklađeno
	— profesionalna invalidnost	Neusklađeno	Neusklađeno	Neusklađeno
	3. Sustav za mornare	Neusklađeno	Neusklađeno	Neusklađeno
FRANCUSKA	1. Opći sustav:			
	— Grupa III. (stalna njega)	Usklađeno	Usklađeno	Neusklađeno
	— Grupa II.	Usklađeno	Usklađeno	Neusklađeno
	— Grupa I.	Usklađeno	Usklađeno	Neusklađeno
	2. Sustav za poljoprivredu:			
	— potpuna opća invalidnost	Usklađeno	Usklađeno	Neusklađeno
	— djelomična opća invalidnosti	Usklađeno	Usklađeno	Neusklađeno
	— stalna njega	Usklađeno	Usklađeno	Neusklađeno
	3. Sustav za rudare:			
	— djelomična opća invalidnost	Usklađeno	Usklađeno	Neusklađeno
	— stalna njega	Usklađeno	Usklađeno	Neusklađeno
	— profesionalna invalidnost	Neusklađeno	Neusklađeno	Neusklađeno
	4. Sustav za mornare:			
	— djelomična opća invalidnost	Neusklađeno	Neusklađeno	Neusklađeno
	— stalna njega	Neusklađeno	Neusklađeno	Neusklađeno
	— profesionalna invalidnost			

▼M1

———————

▼M1

PRILOG VIII.

SLUČAJEVI U KOJIMA SE RAZMJERNI IZRAČUN ZANEMARUJE ILI SE NE PRIMJENJUJE

(članak 52. stavak 4. i članak 52. stavak 5.)

Dio 1.: Slučajevi u kojima se razmjerni izračun zanemaruje na temelju članka 52. stavka 4.

DANSKA

Svi zahtjevi za mirovine iz zakona o socijalnim mirovinama, osim mirovina spomenutih u Prilogu IX.

IRSKA

Svi zahtjevi za državnu mirovinu (prijelaznu), državnu mirovinu (doprinosnu), udovičku mirovinu (doprinosnu) i udovčevu mirovinu (doprinosnu).

CIPAR

Svi zahtjevi za starosne, invalidske, udovičke mirovine.

LATVIJA

(a) Svi zahtjevi za invalidske mirovine (Zakon o državnim mirovinama od 1. siječnja 1996.).

(b) Svi zahtjevi za obiteljske mirovine (Zakon o državnim mirovinama od 1. siječnja 1996.; Zakon o mirovinama koje financira država od 1. srpnja 2001.).

LITVA

Svi zahtjevi za obiteljske mirovine iz državnog socijalnog osiguranja određene na temelju osnovnog iznosa obiteljske mirovine (Zakon o mirovinama iz državnog socijalnog osiguranja).

NIZOZEMSKA

Svi zahtjevi za starosne mirovine na temelju zakona o općem osiguranju za starost (AOW).

AUSTRIJA

(a) Svi zahtjevi za davanja na temelju Saveznog zakona od 9. rujna 1955. o Općem socijalnom osiguranju – ASVG, Saveznog zakona od 11. listopada 1978. o socijalnom osiguranju osoba koje samostalno obavljaju djelatnost u obrtu i trgovini – GSVG, Savezni zakon od 11. listopada 1978. o socijalnom osiguranju samostalnih poljoprivrednika – BSVG, te Savezni zakon od 30. studenoga 1978. o socijalnom osiguranju samozaposlenih osoba u slobodnim profesijama (FSVG).

(b) Svi zahtjevi za invalidske mirovine na temelju mirovinskog računa u skladu s Općim mirovinskim zakonom (APG) od 18. studenoga 2004..

▼M4

(c) Svi zahtjevi za obiteljske mirovine na temelju mirovinskog računa sukladno Općem zakonu o mirovinama (APG) od 18. studenoga 2004., uz iznimku slučajeva sukladno dijelu 2.

▼M1

(d) Svi zahtjevi za invalidske i obiteljske mirovine austrijskih pokrajinskih liječničkih komora (Landesärztekammer) na razini osnovnog davanja (osnovno i dodatno davanje ili osnovna mirovina).

(e) Svi zahtjevi za pomoć zbog trajne profesionalne invalidnosti te za pomoć nadživjelim članovima obitelji iz mirovinskog fonda Austrijske veterinarske komore.

(f) Svi zahtjevi za davanja s osnove profesionalne invalidnosti, udovičke mirovine i mirovine za djecu bez roditelja u skladu sa statutima socijalnih ustanova austrijskih odvjetničkih komora, dio A.

▼M4

(g) Svi zahtjevi za prava na temelju Zakona o mirovinskom osiguranju bilježnika od 3. veljače 1972. - NVG 1972.

▼M8

POLJSKA

Svi zahtjevi za invalidske mirovine, starosne mirovine u sustavu definiranih davanja i obiteljske mirovine, osim slučajeva u kojima ukupna razdoblja osiguranja navršena na temelju zakonodavstva više od jedne države članice iznose 20 godina ili više za žene i 25 godina za muškarce, a nacionalna razdoblja osiguranja iznose manje od toga (ali ne manje od 15 godina za žene i 20 godina za muškarce), s time da se izračun obavlja na temelju članaka 27. i 28. Zakona od 17. prosinca 1998. (SL 2015, br. 748).

▼M2

PORTUGAL

Svi zahtjevi za invalidsku, starosnu i obiteljsku mirovinu, osim u slučajevima u kojima ukupna razdoblja osiguranja navršena na temelju zakonodavstva više od jedne države članice iznose 21 ili više kalendarskih godina, a nacionalna razdoblja osiguranja iznose 20 ili manje godina, s time da se izračun obavlja na temelju članaka 32. i 33. Uredbe sa snagom zakona br. 187/2007 od 10. svibnja 2007.

▼M1

SLOVAČKA

(a) Svi zahtjevi za obiteljske mirovine (mirovine za udovice, mirovine za udovce i siročad) određene u skladu sa zakonodavstvom koje je bilo na snazi do 1. siječnja 2004., iznos kojih se izvodi iz mirovine koja se prethodno isplaćivala umrlom korisniku.

(b) Svi zahtjevi za mirovine određene na temelju Zakona br. 461/2003 Coll. o socijalnom osiguranju, izmijenjenog.

▼M8

ŠVEDSKA

(a) Zahtjevi za starosnu mirovinu u obliku zajamčene mirovine (poglavlja 66. i 67. Zakonika o socijalnom osiguranju).

(b) Zahtjevi za starosnu mirovinu u obliku dodatne mirovine (Poglavlje 63. Zakonika o socijalnom osiguranju).

▼M1

UJEDINJENA KRALJEVINA

▼M8

Svi zahtjevi za starosnu mirovinu, državnu mirovinu u skladu s dijelom 1. Zakona o mirovinama iz 2014., davanja udovicama i davanja za obudovjelost, s iznimkom onih za koje, tijekom porezne godine koja počinje 6. travnja 1975. ili poslije tog datuma:

▼M1

i. je dotična stranka navršila razdoblja osiguranja, zaposlenja ili boravišta prema zakonodavstvu Ujedinjene Kraljevine i druge države članice; a jedna (ili više) poreznih godina nije se smatrala godinom za stjecanje prava u smislu zakonodavstva Ujedinjene Kraljevine;

ii. bi se razdoblja osiguranja navršena prema zakonodavstvu na snazi u Ujedinjenoj Kraljevini za razdoblja prije 5. srpnja 1948. uzimala u obzir u smislu primjene članka 52. stavka 1. točke (b) Uredbe kroz primjenu razdoblja osiguranja, zaposlenja ili boravišta navršenih prema zakonodavstvu druge države članice.

Svi zahtjevi za dodatnu mirovinu na temelju Zakona o doprinosima za socijalno osiguranje i davanjima iz socijalnog osiguranja iz 1992., članak 44., te Zakona o doprinosima za socijalno osiguranje i davanjima iz socijalnog osiguranja (Sjeverna Irska) iz 1992., članak 44.

Dio 2. Slučajevi u kojima se primjenjuje članak 52. točka 5.

BUGARSKA

Starosne mirovine iz obveznog dodatnog mirovinskog osiguranja, na temelju dijela II. glave II. Zakonika o socijalnom osiguranju.

▼M6

ČEŠKA REPUBLIKA

Mirovine plaćane iz programa drugog mirovinskog stupa utvrđenog Aktom br. 426/2011 zb., o mirovinskoj štednji.

▼M4

DANSKA

(a) Osobne mirovine;

(b) Davanja u slučaju smrti (akumulirana na osnovi doprinosa Arbejdsmarkedets Tillægspension u razdoblju prije 1. siječnja 2002.);

(c) Davanja u slučaju smrti (akumulirana na osnovi doprinosa Arbejdsmarkedets Tillægspension u razdoblju prije 1. siječnja 2002.) iz Konsolidiranog zakon o dopunama mirovina za zaposlene osobe (Arbejdsmarkedets Tillægspension) 942:2009.

▼M1

ESTONIJA

Sustav obveznih kapitaliziranih starosnih mirovina.

FRANCUSKA

Osnovni ili dodatni sustavi u kojima se davanja za starost određuju na temelju mirovinskih bodova.

▼M5

HRVATSKA

Mirovine iz sustava obveznog osiguranja na temelju individualne kapitalizirane štednje u skladu sa Zakonom o obveznim i dobrovoljnim mirovinskim fondovima (NN 49/99, kako je izmijenjen) i Zakonom o mirovinskim osiguravajućim društvima i isplati mirovina na temelju individualne kapitalizirane štednje (NN 106/99, kako je izmijenjen), osim u slučajevima predviđenima člancima 47. i 48. Zakona o obveznim i dobrovoljnim mirovinskim fondovima (invalidska mirovina na temelju opće nesposobnosti za rad i obiteljska mirovina).

▼M1

LATVIJA

Starosne mirovine (Zakon o državnim mirovinama od 1. siječnja 1996.; Zakon o mirovinama koje financira država od 1. srpnja 2001.).

MAĐARSKA

Mirovinska davanja koja se temelje na članstvu u privatnim mirovinskim fondovima.

AUSTRIJA

▼M6

(a) Starosne i obiteljske mirovine koje iz njih proizlaze na temelju izračuna mirovine u skladu s Općim mirovinskim zakonom (APG) od 18. studenoga 2004.

▼M1

(b) Obvezni doplatci na temelju članka 41. Saveznog zakona od 28. prosinca 2001., BGBl I br. 154 o općem platnom fondu austrijskih farmaceuta (Pharmazeutische Gehaltskasse für Österreich).

(c) Starosne i prijevremene starosne mirovine austrijskih pokrajinskih liječničkih komora na razini osnovnog prava (osnovno i dodatno davanje ili osnovna mirovina); te sva mirovinska davanja austrijskih pokrajinskih liječničkih komora na razini dodatnih prava (dodatna ili pojedinačna mirovina).

(d) Pomoć za starost iz mirovinskog fonda Austrijske veterinarske komore.

▼M1

(e) Davanja u skladu sa statutima socijalnih ustanova austrijskih odvjetničkih komora, Dijelovi A i B, s iznimkom zahtjeva za davanja koja proizlaze iz invalidskih mirovina, udovičkih mirovina i mirovina za siročad u skladu sa statutima socijalnih ustanova austrijskih odvjetničkih komora, Dio A.

(f) Davanja socijalnih ustanova Savezne komore arhitekata i inženjera-konzultanata na temelju Zakona o građevinarskoj komori (Ziviltechnikerkammergesetz) iz 1993., te statuta socijalnih ustanova, s iznimkom davanja zbog profesionalne invalidnosti i davanja nadživjelim članovima obitelji koja se izvode iz tih davanja;.

(g) Davanja u skladu sa statutom socijalne ustanove Savezne komore profesionalnih računovođa i poreznih savjetnika na temelju austrijskog Zakona o profesionalnim računovođama i poreznim savjetnicima (Wirtschaftstreuhandberufsgesetz).

POLJSKA

Starosne mirovine u sustavu definiranih doprinosa.

▼M2

PORTUGAL

Dodatne mirovine priznate na temelju Uredbe sa snagom zakona br. 26/2008 od 22. veljače 2008. (javni sustav koji se temelji na kapitalizaciji).

▼M1

SLOVENIJA

Mirovine iz obveznog dodatnog mirovinskog osiguranja.

SLOVAČKA

Obvezna štednja za starosne mirovine.

▼M8

ŠVEDSKA

Starosna mirovina u obliku mirovine na osnovi dohotka i mirovine na osnovi premija (poglavlja 62. i 64. Zakonika o socijalnom osiguranju).

▼M1

UJEDINJENA KRALJEVINA

Progresivna mirovinska davanja koja se isplaćuju na temelju Zakona o nacionalnom osiguranju iz 1965., članci 36. i 37., te Zakona o nacionalnom osiguranju (Sjeverna Irska) iz 1966., članci 35. i 36.

▼B

PRILOG IX.

DAVANJA I SPORAZUMI KOJI DOPUŠTAJU PRIMJENU ČLANKA 54.

I. **Davanja navedena u članku 54. stavku 2. točki (a) Uredbe, čiji je iznos neovisan o dužini ostvarenih razdoblja osiguranja ili boravišta**

▼M1

BELGIJA

▼B

Davanja iz općeg sustava invalidnosti, posebnog sustava invalidnosti za rudare i posebnog sustava za pomorce u trgovačkoj mornarici

Davanja iz osiguranju za samozaposlene osobe za slučaj nesposobnosti za rad

Davanja za invalidnost iz sustava prekomorskog osiguranja i sustava invalidnosti za bivše zaposlenike Belgijskog Konga i Ruande-Urundi

▼M1

DANSKA

▼B

Puna danska nacionalna starosna mirovina ostvarena na osnovi desetogodišnjeg boravišta osobe kojoj će pravo na mirovinu biti priznato do 1. listopada 1989.

▼M1

IRSKA

Invalidska mirovina tipa A

GRČKA

▼B

Davanja na temelju Zakona br. 4169/1961 iz sustava osiguranja za poljoprivredu (OGA)

▼M1

ŠPANJOLSKA

▼B

Obiteljske mirovine koje se stječu iz općih i posebnih sustava, s iznimkom Posebnog sustava za državne službenike

▼M1

FRANCUSKA

▼B

Invalidske mirovine na temelju općeg sustava socijalne sigurnosti ili na temelju sustava za poljoprivredne djelatnike

Invalidska mirovina udovice ili udovca na temelju općeg sustava socijalne sigurnosti ili na temelju sustava za poljoprivredne djelatnike kada je određena na osnovi invalidske mirovine preminulog supružnika određene u skladu s člankom 52. stavkom 1. točkom (a)

▼M1

LATVIJA

Invalidske mirovine (treća skupina) na temelju članka 16. stavka 1. točke 2. Zakona o državnim mirovinama od 1. siječnja 1996.

———————

NIZOZEMSKA

▼M2

Zakon o invalidskom osiguranju od 18. veljače 1966., kako je izmijenjen (WAO)

Zakon o davanjima za invalidnost koja pripadaju samozaposlenim osobama od 24. travnja 1997., kako je izmijenjen (WAZ)

▼M2

Zakon o općem osiguranju za uzdržavane nadživjele osobe od 21. prosinca 1995. (ANW)

Zakon o radu i dohotku prema radnoj sposobnosti od 10. studenoga 2005. (WIA)

▼M1

FINSKA

Državne mirovine osobama rođene s invalidnošću ili kod kojih je invalidnost nastala u ranoj dobi (Zakon o državnim mirovinama 568/2007);

Državne mirovine i mirovine supružnika određene u skladu s prijelaznim pravilima i priznate prije 1. siječnja 1994. (Zakon o provedbi Zakona o državnim mirovinama 569/2007);

Dodatni iznos dječje mirovine prilikom određivanja samostalnog davanja na temelju Zakona o državnim mirovinama 568/2007.

▼M8

ŠVEDSKA

Naknada za bolest na temelju dohotka i naknada za bolovanje na temelju dohotka (Poglavlje 34. Zakona o socijalnoj sigurnosti).

Zajamčena mirovina i zajamčena naknada koje su zamijenile punu državnu mirovinu koja se priznavala na temelju zakonodavstva o državnim mirovinama koje se primjenjivalo do 1. siječnja 1993. te punu državnu mirovinu koja se priznavala na temelju prijelaznih pravila zakonodavstva koje se primjenjivalo od tog datuma.

▼B

II. **Davanja predviđena u članku 54. stavku 2. točki (b) Uredbe, čiji se iznos određuje ovisno o izjednačenom razdoblju za koje se smatra da je navršeno između dana nastanka osiguranog slučaja i nekog kasnijeg datuma**

▼M1

NJEMAČKA

▼B

Invalidska i obiteljska mirovina za koju je uzeto u obzir dopunsko razdoblje

Starosne mirovine za koje je u obzir uzeto već ostvareno dopunsko razdoblje

▼M1

ŠPANJOLSKA

▼B

Starosne mirovine ili mirovine za trajnu nesposobnost (invalidnost) na temelju Posebnog sustava za državne službenike predviđenog u glavi I. konsolidiranog teksta Zakona o umirovljenim državnim službenicima ako je u vrijeme nastanka osiguranog slučaja korisnik bio aktivan državni službenik ili se takvim smatrao; mirovine za slučaj smrti i obiteljske mirovine (udovičke/udovčeve, za siročad ili roditelje) na temelju glave I. konsolidiranog teksta Zakona o umirovljenim državnim službenicima ako je u vrijeme smrti državni službenik bio aktivan ili se takvim smatrao

▼M1

ITALIJA

▼B

Talijanske mirovine za potpunu nesposobnost za rad (inabilità)

▼M1

LATVIJA

Obiteljska mirovina na temelju pretpostavljenih razdoblja osiguranja (članak 23. stavak 8. Zakona o državnim mirovinama od 1. siječnja 1996.).

▼M1

LITVA

(a) Mirovine zbog nesposobnosti za rad iz državnog socijalnog osiguranja koje se isplaćuju na temelju Zakona o mirovinama iz državnog socijalnog osiguranja.

(b) Obiteljske mirovine i mirovine za siročad iz državnog socijalnog osiguranja, koje se određuju na temelju mirovine zbog nesposobnosti za rad koju je umrli korisnik primao na temelju Zakona o mirovinama iz državnog socijalnog osiguranja.

LUKSEMBURG

▼B

Invalidske i obiteljske mirovine

▼M1

SLOVAČKA

(a) Slovačka invalidska mirovina i obiteljska mirovina koja se iz nje izvodi.

▼M4

———————

▼M1

FINSKA

▼B

Mirovine zaposlenika za koje se u obzir uzimaju buduća razdoblja u skladu s nacionalnim zakonodavstvom

▼M8

ŠVEDSKA

Naknada za bolest i naknada za bolovanje u obliku zajamčene naknade (Poglavlje 35. Zakonika o socijalnom osiguranju).

Obiteljska mirovina izračunana na temelju izjednačenih razdoblja osiguranja (poglavlja od 76. do 85. Zakonika o socijalnom osiguranju).

▼B

III. **Sporazumi na koje se odnosi članak 54. stavak 2. točka (b) podtočka i. Uredbe čiji je cilj sprečavanje da se isto izjednačeno razdoblje uzme dva puta u obzir:**

Ugovor o socijalnom osiguranju od 28. travnja 1997. između Republike Finske i Savezne Republike Njemačke

Ugovor o socijalnom osiguranju od 10. studenoga 2000. između Republike Finske i Velikog Vojvodstva Luksemburga

▼M1

Nordijska konvencija o socijalnom osiguranju od 18. kolovoza 2003.

▼M1

PRILOG X.

POSEBNA NE-DOPRINOSNA NOVČANA DAVANJA

(članak 70. stavak 2. točka (c))

BELGIJA

(a) Doplatak koji zamjenjuje zaradu (Zakon od 27. veljače 1987.).

(b) Zajamčeni dohodak za starije osobe (Zakon od 22. ožujka 2001.).

BUGARSKA

Socijalna mirovina za starost (članak 89. Zakonika o socijalnoj sigurnosti).

ČEŠKA

Socijalni doplatak (Zakon o državnoj socijalnoj pomoći br. 117/1995 Sb.).

DANSKA

Troškovi smještaja za umirovljenike (Zakon o pojedinačnoj pomoći za smještaj, pročišćeni tekst u Zakonu br. 204 od 29. ožujka 1995.).

NJEMAČKA

(a) Dohodak za osnovne životne potrebe za starije osobe i osobe sa smanjenom sposobnošću zarađivanja, na temelju poglavlja 4. knjige XII. Socijalnog zakonika.

(b) Davanja za pokrivanje osnovnih troškova života u okviru temeljne skrbi za tražitelje zaposlenja, osim ako, u odnosu na ta davanja, nisu ispunjeni uvjeti za stjecanje prava na privremeni dodatak slijedom primanja davanja za nezaposlenost (članak 24. stavak 1. knjige II. Socijalnog zakonika).

ESTONIJA

(a) Doplatak za invalidne odrasle osobe (Zakon o socijalnim davanjima za invalidne osobe od 27. siječnja 1999.).

(b) Državni doplatak za nezaposlenost (Zakon o uslugama i potpori na tržištu rada od 29. rujna 2005.).

IRSKA

(a) Doplatak za tražitelje zaposlenja (pročišćeni tekst Zakona o socijalnoj skrbi iz 2005., dio 3., poglavlje 2.).

(b) Državna mirovina (ne-doprinosna) (pročišćeni tekst Zakona o socijalnoj skrbi iz 2005., dio 3., poglavlje 4.).

(c) Udovička (ne-doprinosna) i udovčeva (ne-doprinosna) mirovina (pročišćeni tekst Zakona o socijalnoj skrbi iz 2005., dio 3., poglavlje 6.).

(d) Doplatak za invalidnost (pročišćeni tekst Zakona o socijalnoj skrbi iz 2005., dio 3., poglavlje 10.);.

(e) Doplatak za mobilnost (Zakon o zdravstvu iz 1970., članak 61.).

(f) Mirovina za slijepe osobe (pročišćeni tekst Zakona o socijalnoj skrbi iz 2005., dio 3., poglavlje 5.).

GRČKA

Posebna davanja za starije osobe (Zakon 1296/82).

ŠPANJOLSKA

(a) Najniži zajamčeni dohodak (Zakon br. 13/82 od 7. travnja 1982.).

(b) Novčana davanja kao pomoć starijim i invalidnim osobama koje su nesposobne za rad (Kraljevska uredba br. 2620/81 od 24. srpnja 1981.).

(c) i. Ne-doprinosne invalidske i starosne mirovine predviđene člankom 38. stavkom 1. pročišćenog teksta Općeg zakona o socijalnoj sigurnosti, odobrenog Kraljevskom zakonodavnom uredbom br. 1/1994 od 20. lipnja 1994.; te

▼M1

ii. davanja koja se priznaju kao dodatak uz te mirovine, predviđena zakonodavstvom autonomnih zajednica (Comunidades Autonómas), pri čemu ti dodaci jamče najniži prihod za osnovne životne potrebe uzimajući u obzir gospodarsko i socijalno stanje u dotičnim autonomnim zajednicama (Comunidades Autonómas).

(d) Doplatak za promicanje mobilnosti i naknadu troškova prijevoza (Zakon br. 13/1982 od 7. travnja 1982.).

FRANCUSKA

(a) Dodatni doplatci iz:

i. posebnog fonda za invalidnost; i

ii. fonda solidarnosti za starije osobe u odnosu na stečena prava

(Zakon od 30. lipnja 1956., kodificiran u knjizi VIII. Zakonika o socijalnoj sigurnosti).

(b) Doplatak za invalidne odrasle osobe (Zakon od 30. lipnja 1975., kodificiran u knjizi VIII. Zakonika o socijalnoj sigurnosti).

(c) Posebni doplatak (Zakon od 10. srpnja 1952., kodificiran u knjizi VIII. Zakonika o socijalnoj sigurnosti) u odnosu na stečena prava.

(d) Doplatak solidarnosti za starost (pravilnik od 24. lipnja 2004., kodificiran u knjizi VIII. Zakonika o socijalnoj sigurnosti) od 1. siječnja 2006.

ITALIJA

(a) Socijalne mirovine za osobe bez vlastitih sredstava (Zakon br. 153 od 30. travnja 1969.).

(b) Mirovine i doplatci za civilne osobe s tjelesnim oštećenjem ili invalidnošću (Zakoni br. 118 od 30. ožujka 1971., br. 18 od 11. veljače 1980., te br. 508 od 23. studenoga 1988.).

(c) Mirovine i doplatci za gluhonijeme osobe (Zakoni br. 381 od 26. svibnja 1970. i br. 508 od 23. studenoga 1988.).

(d) Mirovine i doplatci za slijepe civilne osobe (Zakoni br. 382 od 27. svibnja 1970. i br. 508 od 23. studenoga 1988.).

(e) Davanja uz najnižu mirovinu (Zakoni br. 218 od 4. travnja 1952., br. 638 od 11. studenoga 1983. i br. 407 od 29. prosinca 1990.).

(f) Davanja uz doplatak za invalidnost (Zakon br. 222 od 12. lipnja 1984.).

(g) Socijalni doplatak (Zakon br. 335 od 8. kolovoza 1995.).

(h) Socijalni dodatak (članak 1. stavci 1. i 12. Zakona br. 544 od 29. prosinca 1998. i njegovih naknadnih izmjena).

CIPAR

(a) Socijalna mirovina (Zakon o socijalnoj mirovini iz 1995. (Zakon 25(I)/95, s izmjenama).

(b) Doplatak za teško motoričko oštećenje (Odluke Vijeća ministara br. 38210 od 16. listopada 1992., 41370 od 1. kolovoza 1994., 46183 od 11. lipnja 1997., te 53675 od 16. svibnja 2001.).

(c) Posebna potpora za slijepe osobe (Zakon o posebnim potporama iz 1996. (Zakon 77/(I)/96), s izmjenama).

LATVIJA

(a) Državno davanje za socijalnu sigurnost (Zakon o državnim socijalnim davanjima od 1. siječnja 2003.).

(b) Doplatak za naknadu troškova prijevoza invalidnim osobama s ograničenom mobilnošću (Zakon o državnim socijalnim davanjima od 1. siječnja 2003.).

▼M1

LITVA

(a) Mirovina s naslova socijalne pomoći (Zakon iz 2005. o državnim davanjima iz socijalne pomoći, članak 5.).

(b) Naknada za pomoć (Zakon iz 2005. o državnim davanjima iz socijalne pomoći, članak 15.).

(c) Naknada troškova prijevoza za invalidne osobe koje imaju problema s mobilnošću (Zakon iz 2000. o naknadi troškova prijevoza, članak 7.).

LUKSEMBURG

Dohodak za osobe s teškom invalidnošću (članak 1. stavak 2. Zakona od 12. rujna 2003.), s iznimkom osoba kojima je priznat status invalida rada, a zaposlene su na otvorenom tržištu rada ili u zaštićenim uvjetima.

MAĐARSKA

(a) Invalidska renta (Uredba br. 83/1987 (XII 27) Vijeća ministara o invalidskoj renti);

(b) Ne-doprinosni doplatak za starost (Zakon III. iz 1993. o socijalnoj upravi i socijalnim davanjima).

(c) Doplatak za prijevoz (Vladina uredba br. 164/1995 (XII 27) o doplatku za prijevoz osoba s teškom tjelesnom invalidnošću).

MALTA

(a) Dodatni doplatak (odjeljak 73. Zakona o socijalnoj sigurnosti (Cap. 318) 1987.)

(b) Starosna mirovina (Zakon o socijalnoj sigurnosti (Cap. 318) 1987.).

NIZOZEMSKA

▼M3

(a) Zakon o potpori radu i zapošljavanju mladih osoba s invaliditetom od 24. travnja 1997. (Wet Wajong).

▼M1

(b) Zakon o dodatnim davanjima od 6. studenoga 1986. (TW).

AUSTRIJA

(a) Nadomjesni dodatak (Savezni zakon od 9. rujna 1955. o Općem socijalnom osiguranju – ASVG, Savezni zakon od 11. listopada 1978. o socijalnom osiguranju za osobe koje obavljaju djelatnost u obrtu i trgovini – GSVG, te Savezni zakon od 11. listopada 1978. o socijalnom osiguranju poljoprivrednika – BSVG).

POLJSKA

Socijalna mirovina (Zakon od 27. lipnja 2003. o socijalnim mirovinama).

PORTUGAL

(a) Ne-doprinosna državna starosna i invalidska mirovina (Uredba sa snagom zakona br. 464/80 od 13. listopada 1980.).

(b) Ne-doprinosna udovička mirovina (Regulatorna uredba br. 52/81 od 11. studenoga 1981.).

(c) Dodatak solidarnosti za starije osobe (Uredba sa snagom zakona br. 232/2005 od 29. prosinca 2005., izmijenjena Uredbom sa snagom zakona br. 236/2006 od 11. prosinca 2006.).

SLOVENIJA

(a) Državna mirovina (Zakon o mirovinskom i invalidskom osiguranju od 23. prosinca 1999.).

(b) Zaštitni dodatak za umirovljenike (Zakon o mirovinskom i invalidskom osiguranju od 23. prosinca 1999.).

(c) Doplatak za uzdržavanje (Zakon o mirovinskom i invalidskom osiguranju od 23. prosinca 1999.).

▼M1

SLOVAČKA

(a) Usklađivanje mirovina obavljeno prije 1. siječnja 2004. u slučaju kad je mirovina bila jedini izvor prihoda.

(b) Socijalna mirovina priznata prije 1. siječnja 2004.

FINSKA

(a) Doplatak za stanovanje za umirovljenike (Zakon o doplatku za stanovanje za umirovljenike, 571/2007).

(b) Potpora za tržište rada (Zakon o naknadama za nezaposlenost 1290/2002).

(c) Posebna pomoć za useljenike (Zakon o posebnoj pomoći za useljenike, 1192/2002).

ŠVEDSKA

(a) Dodatak za stanovanje za korisnike mirovina (Zakon 2001:761).

(b) Financijska potpora za starije osobe (Zakon 2001:853).

UJEDINJENA KRALJEVINA

(a) Dodatak uz državnu mirovinu (Zakon o dodatku uz državnu mirovinu iz 2002. i Zakon o dodatku uz državnu mirovinu (Sjeverna Irska) iz 2002.).

(b) Doplatak za tražitelje zaposlenja koji se temelji na dohotku (Zakon o tražiteljima zaposlenja iz 1995. i Zakon o tražiteljima zaposlenja (Sjeverna Irska) iz 1995.).

▼M3

———————

▼M1

(d) Doplatak za invalidne osobe u dijelu u kojem se odnosi na mobilnost (Zakon o doprinosima za socijalno osiguranje i davanjima iz socijalnog osiguranja iz 1992., te Zakon o doprinosima za socijalno osiguranje i davanjima iz socijalnog osiguranja (Sjeverna Irska) iz 1992.).

▼M3

(e) Dodatak za zapošljavanje i potporu, vezan za dohodak (Zakon o reformi socijalne skrbi iz 2007. i Zakon o reformi socijalne skrbi (Sjeverna Irska) iz 2007.).

▼M1

PRILOG XI.

POSEBNE ODREDBE ZA PRIMJENU ZAKONODAVSTVA DRŽAVA ČLANICA

(Članak 51. stavak 3., članak 56. stavak 1. i članak 83.)

BUGARSKA

Članak 33. stavak 1. bugarskog Zakona o zdravstvenom osiguranju primjenjuje se na sve osobe za koje je Bugarska nadležna država članica na temelju poglavlja 1. glave III. ove Uredbe.

ČEŠKA

Za potrebe definiranja članova obitelji u skladu s člankom 1. točkom i., izraz „supružnik" uključuje i registrirane partnere definirane u češkom zakonu br. 115/2006 Coll. o registriranom partnerstvu.

DANSKA

1. (a) Za potrebe određivanja mirovine na temelju „lov om social pension" (Zakona o socijalnoj mirovini), razdoblja obavljanja djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe koje je na temelju danskog zakonodavstva navršio pogranični radnik ili radnik koji je u Dansku otišao obavljati posao sezonskog karaktera, smatraju se razdobljima boravišta navršenim u Danskoj od strane nadživjelog supružnika ako je, tijekom tih razdoblja, nadživjeli supružnik s prethodno spomenutim radnikom bio u braku, s time da nije bilo rastave od stola i postelje niti *de facto* rastave zbog neslaganja naravi, te uz uvjet da je tijekom tih razdoblja supružnik imao boravište na području druge države članice. U smislu ove točke, „posao sezonskog karaktera" znači posao koji je ovisan o izmjeni godišnjih doba, pa se potreba za njime automatski ponavlja svake godine.

   (b) Za potrebe određivanja mirovine na temelju „lov om social pension" (Zakona o socijalnoj mirovini), razdoblja obavljanja djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe koje je do 1. siječnja 1984. na temelju danskog zakonodavstva navršila osoba na koje se ne primjenjuje točka 1.(a) smatraju se razlozima boravišta navršenim u Danskoj od strane nadživjelog supružnika ako je tijekom tih razdoblja nadživjeli supružnik s prethodno spomenutim radnikom bio u braku, s time da nije bilo rastave od stola i postelje niti *de facto* rastave zbog neslaganja naravi, te uz uvjet da je tijekom tih razdoblja supružnik imao boravište na području druge države članice.

   (c) Razdoblja koja se uzimaju u obzir na temelju točaka (a) i (b) ne uračunavaju se ako se podudaraju s razdobljima uzetima u obzir za potrebe određivanja mirovine koja dotičnoj osobi pripada na temelju zakonodavstva o obveznom osiguranju druge države članice ili s razdobljima tijekom kojih je dotična osoba na temelju tog zakonodavstva primala mirovinu. Ta se razdoblja, međutim, uračunavaju ako je godišnji iznos navedene mirovine manji od polovice osnovnog iznosa socijalne mirovine.

2. (a) Neovisno o odredbama članka 6. ove Uredbe, osobe koje nisu imale plaćeno zaposlenje u jednoj ili više država članica imaju pravo na dansku socijalnu mirovinu samo ako imaju ili su prethodno imale stalno boravište u Danskoj barem 3 godine, podložno dobnim granicama propisanim danskim zakonodavstvom. Ako to nije u suprotnosti s člankom 4. ove Uredbe, članak 7. ne primjenjuje se na dansku socijalnu mirovinu na koju su takve osobe stekle pravo.

   (b) Prethodno spomenute odredbe ne primjenjuju se na pravo na dansku socijalnu mirovinu za članove obitelji osoba koje imaju ili su imale plaćeno zaposlenje u Danskoj niti na studente ili članove njihovih obitelji.

3. Privremeno davanje za nezaposlene osobe koje su uključene u sustav fleksibilnog radnog mjesta (ledighedsydelse) (Zakon br. 455. od 10. lipnja 1997.) obuhvaćeno je glavom III. poglavljem 6. ove Uredbe. Kad je riječ o nezaposlenim osobama koje odlaze u drugu državu članicu, članci 64. i 65. primjenjivat će se ako ta država članica ima slične programe zapošljavanja za istu kategoriju osoba.

▼M1

4. Ako korisnik danske socijalne mirovine ima pravo i na obiteljsku mirovinu iz druge države članice, te se mirovine za potrebe provedbe danskog zakonodavstva smatraju davanjima iste vrste u smislu članka 53. stavka 1. ove Uredbe, ali uz uvjet da je osoba čija su razdoblja osiguranja ili boravišta poslužila kao osnova za određivanje obiteljske mirovine stekla pravo i na dansku socijalnu mirovinu.

NJEMAČKA

1. Neovisno o članku 5. točki (a) ove Uredbe i članku 5. stavku 4. točki 1. VI. sveska Socijalnog zakonika (Sozialgesetzbuch VI), osoba koja prima punu starosnu mirovinu prema zakonodavstvu druge države članice može zatražiti da bude obvezno osigurana u njemačkom sustavu mirovinskog osiguranja.

▼M3

2. Neovisno o članku 5. točki (a) ove Uredbe i članku 7. Socijalnog zakonika (svezak VI., *Sozialgesetzbuch*), osoba koje je obavezno osigurana u drugoj državi članici ili prima starosnu mirovinu na temelju zakonodavstva druge države članice može pristupiti sustavu dobrovoljnog osiguranja u Njemačkoj.

▼M1

3. U svrhu priznanja prava na novčana davanja na temelju §47(1) SGB V, §47(1) SGB VII i §200(2) Reichsversicherungsordnung-a osiguranim osobama koje žive u drugoj državi članici, njemački sustavi osiguranja izračunavaju neto plaću, koja se koristi za određivanje iznosa davanja, na način kao da osigurana osoba živi u Njemačkoj, osim ako osigurana osoba ne zatraži da se taj iznos odredi na temelju neto plaće koju stvarno prima.

4. Državljani drugih država članica kojima je mjesto boravišta ili uobičajenog boravišta izvan Njemačke i koji ispunjavaju opće uvjete njemačkog sustava mirovinskog osiguranja mogu uplaćivati doprinose samo ako su u prošlosti bili dobrovoljno ili obvezno osigurani u njemačkom sustavu mirovinskog osiguranja; to važi i za osobe bez državljanstva i izbjeglice kojima je mjesto boravišta ili uobičajenog boravišta u drugoj državi članici.

5. Paušalno priznato razdoblje (pauschale Anrechnungszeit) na temelju članka 253. VI. sveska Socijalnog zakonika (Sozialgesetzbuch VI) određuju se isključivo u odnosu na njemačka razdoblja.

6. U slučajevima kad se na ponovni izračun mirovine primjenjuje njemačko mirovinsko zakonodavstvo koje je bilo na snazi 31. prosinca 1991., za potrebe priznanja njemačkih zamjenskih razdoblja (Ersatzzeiten) primjenjuje se samo njemačko zakonodavstvo.

7. Njemačko zakonodavstvo o ozljedama na radu i profesionalnim bolestima u odnosu na koje se može ostvariti naknada prema zakonu koji uređuje strane mirovine i davanja za razdoblja osiguranja koja se mogu priznati prema zakonu koji uređuje strane mirovine na područjima navedenim u stavku 1. točkama 2. i 3. Zakona o raseljenim osobama i izbjeglicama (Bundesvertriebenengesetz) nastavlja se primjenjivati u granicama primjene ove Uredbe, neovisno o odredbama stavka 2. Zakona o stranim mirovinama (Fremdrentengesetz).

8. Za izračun teoretskog iznosa iz članka 52. stavka 1. točke (b) podtočke i. ove Uredbe, u mirovinskim sustavima za slobodna zanimanja nadležna ustanova kao osnovu za svaku godinu osiguranja navršenu prema zakonodavstvu bilo koje druge države članice uzima prosjek godišnjih mirovinskih prava stečenih tijekom razdoblja osiguranja kod nadležne ustanove na temelju uplate doprinosa.

ESTONIJA

U svrhu određivanja roditeljskih davanja, smatra se da se razdoblja zaposlenja u ostalim državama članicama osim Estonije temelje na istom prosječnom iznosu socijalnog poreza koji se plaćao tijekom razdoblja zaposlenja u Estoniji, s kojim se zbrajaju. Ako je tijekom referentne godine osoba bila zaposlena samo u drugim državama članicama, za potrebe određivanja davanja smatra se da se ona temelje na prosječnom socijalnom porezu koji se plaćao u Estoniji u razdoblju od referentne godine do rodiljnog dopusta.

▼M1

IRSKA

1. Neovisno o članku 21. stavku 2. i članku 62. ove Uredbe, za potrebe određivanja propisanih ukupnih tjednih primanja osigurane osobe za potrebe priznavanja prava na davanje za slučaj bolesti i nezaposlenosti prema irskom zakonodavstvu, osiguranoj se osobi priznaje iznos jednak prosječnoj tjednoj plaći zaposlene osobe u odgovarajućoj propisanoj godini u odnosu na svaki tjedan djelatnosti u svojstvu zaposlene osobe prema zakonodavstvu druge države članice tijekom te propisane godine.

2. U slučajevima u kojima se primjenjuje članak 46. ove Uredbe, ako kod dotične osobe nastane nesposobnost za rad koja dovede do invalidnosti dok se na nju primjenjuje zakonodavstvo druge države članice, Irska u smislu članka 118. stavka 1. točke (a) pročišćenog teksta Zakona o socijalnoj skrbi iz 2005. uzima u obzir sva razdoblja u kojima bi se, s obzirom na invalidnost koja je uslijedila nakon te nesposobnosti za rad, ona smatrala nesposobnom za rad prema irskom zakonodavstvu.

GRČKA

1. Zakon br. 1469/84 o dobrovoljnom uključenju u sustav mirovinskog osiguranja za grčke državljane i strane državljane grčkog podrijetla primjenjuje se na državljane drugih država članica, osobe bez državljanstva i izbjeglice, ako su dotične osobe, bez obzira na mjesto privremenog boravišta ili boravišta, u prošlosti određeno vrijeme bile obvezno ili dobrovoljno uključene u grčki sustav mirovinskog osiguranja.

2. Neovisno o članku 5. točki (a) ove Uredbe i članku 34. Zakona 1140/1981, osoba koja prima mirovinu zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti, prema zakonodavstvu druge države članice može zatražiti da bude obvezno osigurana prema zakonodavstvu koje primjenjuje OGA, ako obavlja djelatnost koja ulazi u područje primjene tog zakonodavstva.

ŠPANJOLSKA

1. Za potrebe provedbe članka 52. stavka 1. točke (b) podtočke i. ove Uredbe, godine koje radniku nedostaju do dobi umirovljenja ili dobi u kojoj je umirovljenje obvezno kako propisuje članak 31. stavak 4. pročišćenog teksta Zakona o državnim mirovinama (Ley de Clases Pasivas del Estado) uzimaju se u obzir kao godine stvarno odrađene u službi države samo ako je u trenutku događaja u odnosu na koji pripada pravo na invalidsku mirovinu ili mirovinu nadživjelim članovima obitelji korisnik bio obuhvaćen posebnim sustavom za javne službenike u Španjolskoj ili je obavljao djelatnost po osnovi koje je uživao izjednačeni status u tom sustavu, ili ako je korisnik u trenutku događaja u odnosu na koji mu pripada pravo na mirovinu, obavljao djelatnost za koji bi, da ju je obavljao u Španjolskoj, bio obvezan uključiti se u posebni sustav za javne službenike, pripadnike oružanih snaga ili pravosudne službenike.

2. (a) U skladu s člankom 56. stavkom 1. točkom (c) ove Uredbe, teoretsko španjolsko davanje određuje se na temelju stvarnih doprinosa osobe uplaćenih tijekom godina koje neposredno prethode uplati posljednjeg doprinosa u španjolski sustav socijalnog osiguranja. Ako se prilikom određivanja osnovnog iznosa mirovine u obzir moraju uzeti razdoblja osiguranja i/ili boravišta prema zakonodavstvu druge države članice, za ta se razdoblja uzima osnovica za plaćanje doprinosa u Španjolskoj koja je vremenski najbliža referentnom razdoblju, uzimajući u obzir kretanje indeksa maloprodajnih cijena.

   (b) Iznos stečene mirovine uvećava se za iznos uvećanja i revalorizacija izračunanih za svaku naknadnu godinu za mirovine iste naravi.

3. Razdoblja navršena u drugim državama članicama koja se moraju izračunani u posebnom sustavu za javne službenike, pripadnike oružanih snaga i pravosudne uprave, se u smislu članka 56. ove Uredbe izjednačavaju s razdobljima koja su vremenski najbliža razdobljima navršenima u svojstvu javnog službenika u Španjolskoj.

▼M1

4. U odnosu na sve korisnike Uredbe na čije su ime uplaćeni doprinosi prema španjolskom zakonodavstvu prije 1. siječnja 1967. primjenjuju se dodatni iznosi na temelju dobi o kojima je riječ u Drugoj prijelaznoj odredbi Općeg zakona o socijalnom osiguranju; u smislu članka 5. ove Uredbe nije moguće razdoblja osiguranja priznata u drugoj državi članici prije prethodno spomenutog datuma smatrati jednakima doprinosima uplaćenim u Španjolskoj samo za te potrebe. Datum koji se umjesto 1. siječnja 1967. upotrebljava za Posebni sustav za pomorce je 1. kolovoza 1970., dok je za Posebni sustav socijalnog osiguranja za djelatnost rudarstva to 1. travnja 1969.

FRANCUSKA

▼M3

_____

▼M1

2. Za osobe koje u Francuskoj primaju davanja u naravi na temelju članaka 17., 24. ili 26. ove Uredbe i koje imaju boravište u francuskim departmanima Haut-Rhin, Bas-Rhin ili Moselle, davanja u naravi pružena u ime ustanove druge države članice koja je odgovorna za pokrivanje njihovih troškova uključuju davanja pružena i u općem sustavu osiguranja za slučaj bolesti i u lokalnom sustavu obveznog dodatnog osiguranja za slučaj bolesti u Alsace-Moselleu.

3. Francusko zakonodavstvo koje se primjenjuje na osobu koja obavlja ili je prethodno obavljala djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe u smislu poglavlja 5. glave III. ove Uredbe uključuje i osnovni sustav ili osnovne sustave osiguranja za slučaj starosti i dodatni mirovinski sustav ili dodatne mirovinske sustave u koje je dotična osoba bila uključena.

CIPAR

U svrhu primjene odredaba članaka 6., 51. i 61. ove Uredbe, za svako razdoblje koje je započelo na dan 6. listopada 1980. ili nakon tog datuma, tjedan osiguranja prema zakonodavstvu Cipra određuje se tako da se ukupni dohodci koji podliježu osiguranju za određeno razdoblje podijele s tjednim iznosom osnovnih dohodaka koji podliježu osiguranju koji se primjenjuju u odnosu na odgovarajuću fiskalnu godinu, s time da tako utvrđen broj tjedana ne može biti veći od broja kalendarskih tjedana u odgovarajućem razdoblju.

MALTA

Posebne odredbe za javne službenike:

(a) Isključivo za potrebe promjene članaka 49. i 60. ove Uredbe, osobe zaposlene prema Zakonu o oružanim snagama Malte (Poglavlje 220. u Laws of Malta), Zakonu o policiji (Poglavlje 164. u Laws of Malta) i Zakonu o zatvorima (Poglavlje 260. u Laws of Malta) smatraju se javnim službenicima.

(b) Mirovine koje pripadaju prema prethodno spomenutim zakonima i prema pravilnicima o mirovinama (Poglavlje 93. u Laws of Malta) smatraju se, isključivo za potrebe primjene članka 1. točke (e) Uredbe „posebnim sustavima za javne službenike”.

NIZOZEMSKA

1. Zdravstveno osiguranje

(a) Kad je riječ o pravima na davanja u naravi prema nizozemskom zakonodavstvu, osobe koje imaju pravo na davanja u naravi za potrebe provedbe poglavlja 1. i 2. glave III. ove Uredbe označuju:

i. osobe koje su na temelju članka 2. Zakona o zdravstvenom osiguranju (Zorgverzekeringswet) obvezne osigurati se kod pružatelja zdravstvenog osiguranja; i

ii. ako već nisu uključeni prema podtočki i., članovi obitelji aktivnog vojnog osoblja koji žive u drugoj državi članici i osobe koje imaju boravište u drugoj državi članici i koje, prema ovoj Uredbi, imaju pravo na zdravstvenu zaštitu u državi svog boravišta, s time da troškove snosi Nizozemska.

▼M1

(b) U skladu s odredbama Zakona o zdravstvenom osiguranju (Zorgverzekeringswet), osobe iz točke 1. podtočke (a) i. moraju se osigurati kod pružatelja zdravstvenog osiguranja, dok se osobe iz točke 1. podtočke (a) ii. moraju prijaviti Odboru za zdravstveno osiguranje (College voor zorgverzekeringen).

(c) Odredbe Zakona o zdravstvenom osiguranju (Zorgverzekeringswet) i Općeg zakona o izvanrednim medicinskim troškovima (Algemene wet Bijzondere Ziektekosten) u odnosu na obvezu uplate doprinosa primjenjuju se na osobe iz točke (a) i članove njihovih obitelji. U odnosu na članove obitelji, doprinosi se naplaćuju od osobe od koje se izvodi pravo na zdravstvenu zaštitu, s iznimkom članova obitelji vojnog osoblja koji žive u drugoj državi članici od kojih se doprinosi neposredno naplaćuju.

(d) Odredbe Zakona o zdravstvenom osiguranju (Zorgverzekeringswet) o zakašnjelom osiguranju primjenjuju se *mutatis mutandis* u slučaju zakašnjele prijave Odboru za zdravstveno osiguranje (College voor zorgverzekeringen) u odnosu na osobe iz točke 1. podtočke (a) ii.

(e) Osobe koje imaju pravo na davanja u naravi na temelju zakonodavstva države članice koja nije Nizozemska te koje imaju boravište ili privremeno boravište u Nizozemskoj imaju pravo na davanja u naravi u skladu s policom koju osiguranim osobama u Nizozemskoj nudi ustanova mjesta boravišta ili privremenog boravišta, uzimajući u obzir članak 11. stavke 1., 2. i 3. te članak 19. stavak 1. Zakona o zdravstvenom osiguranju (Zorgverzekeringswet), kao i na davanja predviđena Općim zakonom o izvanrednim medicinskim troškovima (Algemene wet Bijzondere Ziektekosten).

(f) U smislu članaka 23. do 30. ove Uredbe, sljedeća se davanja (uz mirovine o kojima je riječ u glavi III. poglavljima 4. i 5. ove Uredbe) smatraju mirovinama koje pripadaju prema nizozemskom zakonodavstvu:

— mirovine priznate na temelju Zakona od 6. siječnja 1966. o mirovinama javnih službenika i nadživjelih članova njihovih obitelji (Algemene burgerlijke pensioenwet) (nizozemski Zakon o mirovinama u javnoj službi),

— mirovine priznate na temelju Zakona od 6. listopada 1966. o mirovinama vojnog osoblja i nadživjelih članova njihovih obitelji (Algemene militaire pensioenwet) (Zakon o vojnim mirovinama),

— davanja za nesposobnost za rad priznata na temelju Zakona od 7. lipnja 1972. o davanjima za nesposobnost vojnog osoblja za rad (Wetarbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen) (Zakon o nesposobnosti vojnog osoblja za rad),

— mirovine priznate na temelju Zakona od 15. veljače 1967. o mirovinama za zaposlene u Nizozemskim željeznicama (NV Nederlandse Spoorwegen) i nadživjele članove njihovih obitelji (Spoorwegpensioenwet) (Zakon o mirovinama željezničara),

— mirovine priznate na temelju Uredbe o uvjetima zaposlenja u Nizozemskim željeznicama (Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen),

— davanja priznata umirovljenicima prije navršene dobi za umirovljenje od 65 godina u okviru mirovinskog sustava kojemu je cilj osigurati dohodak bivšim zaposlenim osobama u starosti, ili davanja koja se pružaju u slučaju preranog izlaska s tržišta rada u okviru sustava uspostavljenog od strane države ili na temelju kolektivnog ugovora za osobe koje imaju 55 ili više godina,

— davanja priznata vojnom osoblju i javnim službenicima iz sustava za slučaj prekobrojnosti radnika, pune starosne mirovine te prijevremenog umirovljenja.

▼M6

▼M7

_____

▼M3

_____

(h) Za potrebe članka 18. stavka 1. ove Uredbe, osobe iz točke 1(a)(ii) ovog Priloga koje privremeno borave u Nizozemskoj imaju pravo na davanja u naravi u skladu s policom koju osiguranim osobama u Nizozemskoj nudi ustanova mjesta boravka, uzimajući u obzir članak 11. stavke 1., 2. i 3. te članak 19. stavak 1. Zakona o zdravstvenom osiguranju (*Zorgverzekeringswet*), kao i davanja u naravi koja predviđa Opći zakon o posebnim medicinskim troškovima (*Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten*).

▼M1

2. Primjena ►M3 Opći zakon o starosnim mirovinama ◄ (Algemene Ouderdomswet (AOW))

(a) Umanjenje iz članka 13. stavka 1. ►M3 Opći zakon o starosnim mirovinama ◄ (Algemene Ouderdomswet (AOW)) ne primjenjuje se na kalendarske godine prije 1. siječnja 1957. tijekom kojih je primatelj, koji ne ispunjava uvjete da mu se te godine priznaju kao razdoblja osiguranja:

— imao boravište u Nizozemskoj u dobi između 15 i 65 godina, ili je

— dok je imao boravište u drugoj državi članici, radio u Nizozemskoj za poslodavca s poslovnim nastanom u Nizozemskoj, ili je

— radio u drugoj državi članici tijekom razdoblja koja se smatraju razdobljima osiguranja u skladu s nizozemskim sustavom socijalne sigurnosti.

Iznimno od članka 7. AOW-a, smatra se da pravo na mirovinu ima i svatko tko je imao boravište ili je radio u Nizozemskoj u skladu s prethodno navedenim uvjetima samo prije 1. siječnja 1957.

(b) Umanjenje iz članka 13. stavka 1. AOW-a ne primjenjuje se na kalendarske godine prije 2. kolovoza 1989. tijekom kojih osoba koja je u braku ili je bila u braku, u dobi između 15 i 65 godina nije bila osigurana prema prethodno navedenom zakonodavstvu, dok je imala boravište na području države članice koja nije Nizozemska, ako se te kalendarske godine podudaraju s razdobljima osiguranja koje je supružnik te osobe navršio prema tom zakonodavstvu ili s kalendarskim godinama koje se uzimaju u obzir na temelju točke 2. (a), uz uvjet da se brak tih osoba u tom razdoblju održao.

Iznimno od članka 7. AOW-a, smatra se da takva osoba ima pravo na mirovinu.

(c) Umanjenje iz članka 13. stavka 2. AOW-a ne primjenjuje se na kalendarske godine prije 1. siječnja 1957. tijekom kojih je supružnik umirovljenika koji ne ispunjava uvjete da mu se te godine priznaju kao razdoblja osiguranja:

— imao boravište u Nizozemskoj u dobi između 15 i 65 godina, ili je

— dok je imao boravište u drugoj državi članici, radio u Nizozemskoj za poslodavca s poslovnim nastanom u Nizozemskoj, ili je

▼M1

— radio u drugoj državi članici tijekom razdoblja koja se smatraju razdobljima osiguranja u skladu s nizozemskim sustavom socijalne sigurnosti.

(d) Umanjenje iz članka 13. stavka 2. AOW-a ne primjenjuje se na kalendarske godine prije 2. kolovoza 1989. tijekom kojih supružnik umirovljenika koji ima boravište na području države članice koja nije Nizozemska, u dobi između 15 i 65 godina nije bio osiguran prema prethodno navedenom zakonodavstvu, ako se te kalendarske godine podudaraju s razdobljima osiguranja koje je umirovljenik navršio prema tom zakonodavstvu ili s kalendarskim godinama koje se uzimaju u obzir na temelju točke 2. (a), uz uvjet da se brak tih osoba u tom razdoblju održao.

(e) Točke 2.(a), 2.(b), 2.(c) i 2.(d) ne primjenjuju se na razdoblja koja se podudaraju s:

— razdobljima koja se mogu uzeti u obzir za određivanje mirovinskih prava prema zakonodavstvu države članice koja nije Nizozemska o osiguranju za slučaj starosti, ili

— razdobljima za koja je dotična osoba primala starosnu mirovinu prema tom zakonodavstvu.

Razdoblja dobrovoljnog osiguranja u sustavu druge države članice ne uzimaju se u obzir za potrebe ove odredbe.

(f) Točke 2.(a), 2.(b), 2.(c) i 2.(d) primjenjuju se isključivo ako je dotična osoba nakon navršenih 59 godina imala 6 godina boravište u jednoj ili više država članica, te isključivo dok ta osoba ima boravište u jednoj od tih država članica.

(g) Iznimno od poglavlja IV. AOW-a, svakome tko ima boravište u državi članici koja nije Nizozemska, a čiji je supružnik obvezno osiguran prema tom zakonodavstvu, dopušteno je dobrovoljno se osigurati prema tom zakonodavstvu za razdoblja u kojima je supružnik obvezno osiguran.

To dopuštenje ne prestaje važiti ako se obvezno osiguranje supružnika prekine zbog njegove smrti i ako nadživjeli supružnik mirovinu prima samo prema ►M3 Opći zakon o nadživjelim rođacima ◄ (Algemene nabestaandenwet).

U svakom slučaju, dopuštenje za dobrovoljno osiguranje prestaje važiti na dan na koji osoba navrši 65 godina.

Doprinos koji se uplaćuje za dobrovoljno osiguranje utvrđuje se u skladu s odredbama koje se odnose na određivanje doprinosa za dobrovoljno osiguranje prema AOW-u. Međutim, ako dobrovoljno osiguranje uslijedi nakon razdoblja osiguranja iz točke 2.(b), doprinos se utvrđuje u skladu s odredbama koje se odnose na određivanje doprinosa za obvezno osiguranje prema AOW-u, s time da se za dohodak koji se uzima u obzir smatra da je primljen u Nizozemskoj.

(h) Dopuštenje iz točke 2.(g) ne daje se nikome tko je osiguran prema zakonodavstvu druge države članice koje se odnosi na mirovine i davanja za nadživjele članove obitelji.

(i) Svatko tko se želi dobrovoljno osigurati prema točki 2.(g) obvezan je za te potrebe podnijeti zahtjev Banci socijalnog osiguranja (Sociale Verzekeringsbank) najkasnije godinu dana nakon datuma na koji su ispunjeni uvjeti za sudjelovanje.

▼**M1**

3. Primjena ►**M3** Opći zakon o nadživjelim rođacima ◄ (Algemene nabestaandenwet (ANW))

(a) Ako nadživjeli supružnik ima pravo na obiteljsku mirovinu prema Općem zakonu o nadživjelim članovima obitelji (Algemene nabestaandenwet (ANW)) na temelju članka 51. stavka 3. ove Uredbe, ta se mirovina određuje u skladu s člankom 52. stavkom 1. točkom (b) ove Uredbe.

Za potrebe primjene tih odredaba, razdoblja osiguranja prije 1. listopada 1959. smatraju se i razdobljima osiguranja navršenim prema nizozemskome zakonodavstvu, ako je tijekom tih razdoblja osigurana osoba, nakon 15. godine života:

— imala boravište u Nizozemskoj, ili je

— dok je imala boravište u drugoj državi članici, radila u Nizozemskoj za poslodavca s poslovnim nastanom u Nizozemskoj, ili je

— radila u drugoj državi članici tijekom razdoblja koja se smatraju razdobljima osiguranja u skladu s nizozemskim sustavom socijalne sigurnosti.

(b) Razdoblja koja se uračunavaju u smislu točke 3. (a) ne uzimaju se u obzir ako se podudaraju s razdobljima obveznog osiguranja navršenima prema zakonodavstvu druge države članice koje se odnosi na obiteljske mirovine.

(c) U smislu članka 52. stavka 1. točke (b) ove Uredbe, kao razdoblja osiguranja u obzir se uzimaju samo razdoblja navršena prema nizozemskome zakonodavstvu nakon 15. godine života.

(d) Iznimno od članka 63. (a) (1.) ANW-a, osobi s boravištem u državi članici koja nije Nizozemska, čiji je supružnik obvezno osiguran prema ANW-u, dopušteno je dobrovoljno se osigurati prema tom zakonodavstvu uz uvjet da je to osiguranje već započelo prije datuma početka primjene ove Uredbe, ali samo za razdoblja u kojima je supružnik obvezno osiguran.

To dopuštenje prestaje važiti na datum prekida obveznog osiguranja supružnika prema ANW-u, osim ako obvezno osiguranje supružnika nije prekinuto zbog njegove smrti, te ako nadživjeli supružnik mirovinu prima samo prema ANW-u.

U svakom slučaju, dopuštenje za dobrovoljno osiguranje prestaje važiti na datum na koji osoba navrši 65 godina.

Doprinos koji se uplaćuje za dobrovoljno osiguranje utvrđuje se u skladu s odredbama koje se odnose na određivanje doprinosa za dobrovoljno osiguranje prema ANW-u. Međutim, ako dobrovoljno osiguranje uslijedi nakon razdoblja osiguranja iz točke 2. (b), doprinos se utvrđuje u skladu s odredbama koje se odnose na određivanje doprinosa za obvezno osiguranje prema ANW-u, s time da se za dohodak koji se uzima u obzir smatra da je primljen u Nizozemskoj.

▼M1

4. Primjena nizozemskog zakonodavstva koje se odnosi na nesposobnost za rad

(a) Ako dotična osoba, na temelju članka 51. stavka 3. ove Uredbe, ima pravo na davanje za invalidnost u Nizozemskoj, iznos iz članka 52. stavka 1. točke (b) ove Uredbe koji se rabi za određivanje tog davanja, utvrđuje se na sljedeći način:

i. kada je prije nastupanja nesposobnosti za rad osoba obavljala djelatnost u svojstvu zaposlene osobe u smislu članka 1. točke (a) ove Uredbe:

— u skladu s odredbama utvrđenim u ►M3 Zakon o invalidskom osiguranju ◄ (Wet op arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO)), ako je nesposobnost za rad nastupila prije 1. siječnja 2004., ili

— u skladu s odredbama utvrđenim u Zakonu o radu i dohotku prema sposobnosti za rad (Wet Werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA)), ako je nesposobnost za rad nastupila na dan 1. siječnja 2004. ili nakon tog datuma;

ii. kada je dotična osoba, prije nastanka nesposobnosti za rad, obavljala djelatnost u svojstvu samozaposlene osobe u smislu članka 1. točke (b) ove Uredbe, u skladu s odredbama utvrđenim u ►M3 Zakon o davanjima za samozaposlene osobe s invaliditetom ◄ (Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen (WAZ)), ako je nesposobnost za rad nastupila prije 1. kolovoza 2004.

(b) Prilikom određivanja davanja u skladu s WAO-om, WIA-om ili WAZ-om, nizozemske ustanove uzimaju u obzir:

— razdoblja plaćenog zaposlenja i s njima izjednačena razdoblja navršena u Nizozemskoj prije 1. srpnja 1967.,

— razdoblja osiguranja navršena prema WAO-u,

— razdoblja osiguranja koje je dotična osoba navršila nakon 15. godine života prema Općem zakonu o nesposobnosti za rad (Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (AAW)), ako se ta razdoblja ne podudaraju s razdobljima osiguranja navršenima prema WAO-u,

— razdoblja osiguranja navršena prema WAZ-u,

— razdoblja osiguranja navršena prema WIA-u.

AUSTRIJA

1. Za potrebe stjecanja razdoblja u mirovinskom osiguranju, pohađanje škole ili usporedive obrazovne ustanove u drugoj državi članici smatra se izjednačenim s pohađanjem škole ili obrazovne ustanove na temelju članka 227. stavka 1. točke 1. i članka 228. stavka 1. točke 3. Općeg zakona o socijalnom osiguranju (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG)), članka 116. stavka 7. Saveznog zakona o socijalnom osiguranju za osobe koje obavljaju djelatnost u obrtu i trgovini (Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (GSVG)), te članka 107. stavka 7. Saveznog zakona o socijalnom osiguranju poljoprivrednika (Bauern-Sozialversicherungsgesetz (BSVG)), ako se na dotičnu osobu u isto vrijeme primjenjivalo austrijsko zakonodavstvo zbog toga što je obavljala djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, te su uplaćivani posebni doprinosi predviđeni člankom 227. stavkom 3. ASVG-a, člankom 116. stavkom 9. GSVG-a i člankom 107. stavkom 9. BSVG-a za dokup tih razdoblja obrazovanja.

▼M1

2. Za potrebe određivanja razmjernog davanja iz članka 52. stavka 1. točke (b) ove Uredbe, ne primjenjuju se posebna povećanja doprinosa za dodatno osiguranje i dodatna davanja za rudare prema austrijskom zakonodavstvu. U tim se slučajevima razmjerno davanje određeno bez tih doprinosa prema potrebi uvećava za puni iznos posebnih povećanja doprinosa za dodatno osiguranje i dodatna davanja za rudare.

3. Ako su na temelju članka 6. ove Uredbe navršena zamjenska razdoblja u skladu s austrijskim sustavom mirovinskog osiguranja, koja, međutim, ne mogu predstavljati osnovicu za izračun u smislu članaka 238. i 239. Općeg zakona o socijalnom osiguranju (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG)), članaka 122. i 123. Saveznog zakona o socijalnom osiguranju za osobe koje obavljaju djelatnost u obrtu i trgovini (Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (GSVG)), te članaka 113. i 114. Saveznog zakona o socijalnom osiguranju poljoprivrednika (Bauern-Sozialversicherungsgesetz (BSVG)), primjenjuje se osnovica za izračun za razdoblja skrbi o djeci na temelju članka 239. ASVG-a, članka 123. GSVG-a i članka 114. BSVG-a.

FINSKA

1. U svrhu određivanja prava i izračuna iznosa finske nacionalne mirovine prema člancima 52. do 54. ove Uredbe, mirovine stečene prema zakonodavstvu druge države članice izjednačene su s mirovinama stečenim prema finskom zakonodavstvu.

2. Kada se radi određivanja dohotka za razdoblje priznato prema finskom zakonodavstvu koje uređuje mirovine vezane uz dohodak, primjenjuje članak 52. stavak 1. točka (b) podtočka i. ove Uredbe, ako je osoba razdoblja mirovinskog osiguranja na temelju djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe za dio referentnog razdoblja prema finskom zakonodavstvu stekla u drugoj državi članici, dohodak za priznato razdoblje jednak je zbroju dohodaka ostvarenih tijekom dijela referentnog razdoblja u Finskoj, koji se dijeli s brojem mjeseci za koje su ostvarena razdoblja osiguranja u Finskoj tijekom referentnog razdoblja.

ŠVEDSKA

1. Ako se doplatak za roditeljski dopust isplaćuje prema članku 67. ove Uredbe članu obitelji koji nije zaposlen, doplatak za roditeljski dopust isplaćuje se u visini koja odgovara osnovnom ili najnižem iznosu.

2. Za potrebe određivanja doplatka za roditeljski dopust u skladu s poglavljem 4. stavkom 6. Zakona o nacionalnom osiguranju ((Lag (1962:381) om allmän försäkrings) za osobe koje imaju pravo na doplatak za roditeljski dopust na temelju rada, primjenjuju se sljedeća pravila:

Za roditelja kojemu se dohodak na osnovi kojega može ostvariti davanje za slučaj bolesti određuje na temelju dohotka od plaćenog zaposlenja u Švedskoj, uvjet prema kojemu je morao biti osiguran za slučaj bolesti iznad najnižeg iznosa za barem 240 dana neprekidno prije rođenja djeteta smatra se ispunjenim ako je tijekom spomenutog razdoblja taj roditelj ostvarivao dohodak od plaćenog zaposlenja u drugoj državi članici u iznosu koji je odgovarao osiguranju iznad najnižega iznosa.

3. Odredbe ove Uredbe o zbrajanju razdoblja osiguranja i razdoblja boravišta ne primjenjuju se na prijelazne odredbe iz švedskog zakonodavstva koje uređuje pravo na zajamčenu mirovinu osobama rođenim 1937. ili prije, koje su u Švedskoj imale boravište u određenom razdoblju prije podnošenja zahtjeva za mirovinu (Zakon 2000:798).

▼M1

4. Za potrebe određivanja dohotka za ostvarivanje prava na naknadu za slučaj bolesti vezanu uz fiktivni dohodak i naknade za nesposobnost za rad vezane uz dohodak u skladu s poglavljem 8. Zakona o nacionalnom osiguranju ((Lag (1962:381) om allmän försäkrings), primjenjuju se sljedeća pravila:

(a) ako se na osiguranu osobu u referentnome razdoblju primjenjivalo i zakonodavstvo jedne ili više država ostalih članica s osnove obavljanja djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, smatra se da dohodak ostvaren u dotičnoj državi članici ili državama članicama odgovara prosječnom bruto dohotku osigurane osobe ostvarenom u Švedskoj tijekom dijela referentnog razdoblja u Švedskoj, koji se izračunava tako da se dohodak ostvaren u Švedskoj podijeli s brojem godina tijekom kojih se taj dohodak ostvarivao;

(b) ako se davanja određuju na temelju članka 46. ove Uredbe, a osobe nisu osigurane u Švedskoj, referentno se razdoblje utvrđuje u skladu s poglavljem 8. stavcima 2. i 8. prethodno spomenutog Zakona, kao da je dotična osoba bila osigurana u Švedskoj. Ako dotična osoba tijekom tog razdoblja nije ostvarivala dohodak na osnovi kojega bi mogla ostvariti pravo na mirovinu na temelju Zakona o starosnim mirovinama koje se temelje na dohotku (1998:674), može se odlučiti da referentno razdoblje počinje teći od nekog ranijeg trenutka u prošlosti kad je osigurana osoba ostvarivala dohodak od plaćene djelatnosti u Švedskoj.

5. (a) Za potrebe određivanja fiktivne vrijednosti sredstava za obiteljsku mirovinu koja se temelji na dohotku (Zakon 2000:461), ako nije ispunjen uvjet iz švedskog zakonodavstva za ostvarivanje prava na mirovinu s obzirom na barem tri od 5 kalendarskih godina koje su neposredno prethodile smrti osigurane osobe (referentno razdoblje), u obzir se uzimaju i razdoblja osiguranja navršena u drugim državama članicama, na isti način kao da su navršena u Švedskoj. Za razdoblja osiguranja u drugim državama članicama smatra se da se temelje na prosječnoj švedskoj mirovinskoj osnovici. Ako dotična osoba ima samo godinu dana s mirovinskom osnovicom u Švedskoj, za svako razdoblje osiguranja navršeno u drugoj državi članici smatra se da predstavlja isti iznos.

(b) Za potrebe određivanja fiktivnih mirovinskih sredstava za udovičke mirovine u slučaju kad je smrt nastupila na dan 1. siječnja 2003. ili nakon tog datuma, ako nije ispunjen uvjet iz švedskog zakonodavstva za mirovinska sredstva s obzirom na barem dvije od 4 kalendarske godine koje su neposredno prethodile smrti osigurane osobe (referentno razdoblje), a tijekom referentnog razdoblja navršena su razdoblja osiguranja u drugoj državi članici, za te se godine smatra da se temelje na istim mirovinskim sredstvima kao i godina navršena u Švedskoj.

UJEDINJENA KRALJEVINA

1. Kad u skladu sa zakonodavstvom Ujedinjene Kraljevine osoba može ostvariti pravo na starosnu mirovinu ako:

(a) se doprinosi bivšeg supružnika uzimaju u obzir kao da je riječ o vlastitim doprinosima te osobe; ili

(b) je supružnik ili bivši supružnik te osobe ispunio uvjete koji se odnose na doprinose, tada se, pod uvjetom da supružnik ili bivši supružnik obavlja ili je obavljao djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, a na njega se primjenjivalo zakonodavstvo dviju ili više država članica, za potrebe određivanja prava prema zakonodavstvu Ujedinjene Kraljevine, u oba slučaja primjenjuju odredbe poglavlja 5. glave III. ove Uredbe. U tom se slučaju pozivanje na „razdoblja osiguranja” u navedenom poglavlju 5. tumači kao pozivanje na razdoblja osiguranja koje je navršio:

▼M1

i. supružnik ili bivši supružnik ako zahtjev podnosi:

— udana žena; ili

— osoba čiji je brak okončan drukčije nego smrću supružnika; ili

ii. bivši supružnik, ako zahtjev podnosi:

— udovac koji neposredno prije navršenja dobi za umirovljenje nema pravo na doplatak za obudovjelog roditelja, ili

— udovica koja neposredno prije navršenja dobi za umirovljenje nema pravo na doplatak za obudovjelu majku, doplatak za obudovjelog roditelja ili udovičku mirovinu, ili koja ima pravo samo na starosnu udovičku mirovinu određenu u skladu s člankom 52. stavkom 1. točkom (b) ove Uredbe, s time da za te potrebe „starosna udovička mirovina” označuje udovičku mirovinu koja se priznaje u umanjenom iznosu, u skladu s člankom 39. stavkom 4. Zakona o doprinosima za socijalno osiguranje i davanjima iz socijalnog osiguranja iz 1992.

2. Za potrebe primjene članka 6. ove Uredbe na odredbe koje uređuju pravo na doplatak za skrb, doplatak za njegovatelja te doplatak za skrb u slučaju invalidnosti, razdoblje zaposlenja, samozaposlenosti ili boravišta navršeno na području države članice koja nije Ujedinjena Kraljevina uzimaju se u obzir ako je to potrebno kako bi se ispunili uvjeti s obzirom na propisana razdoblja prisutnosti u Ujedinjenoj Kraljevini, prije datuma kad je prvi put uspostavljeno pravo na davanje o kojemu je riječ.

3. U smislu članka 7. ove Uredbe, u slučaju novčanih davanja za invalidnost i starost ili novčanih davanja za nadživjele članove obitelji, mirovina za ozljede na radu ili profesionalne bolesti te posmrtna pripomoć u slučaju smrti, za svakog korisnika na kojega se primjenjuje zakonodavstvo Ujedinjene Kraljevine i koji ima privremeno boravište na području neke druge države članice, za vrijeme tog boravka smatra se da ima boravište na području te druge države članice.

4. U slučajevima u kojima se primjenjuje članak 46. Uredbe, ako kod dotične osobe nastupi nesposobnost za rad koja dovede do invalidnosti dok se na nju primjenjuje zakonodavstvo druge države članice, Ujedinjena Kraljevina u smislu članka 30.A stavka 5. Zakona o doprinosima za socijalno osiguranje i davanjima iz socijalnog osiguranja iz 1992. uzima u obzir sva razdoblja tijekom kojih je dotična osoba, u odnosu na tu nesposobnost za rad, primala:

i. novčana davanja za slučaj bolesti ili plaću umjesto njih; ili

ii. davanja u smislu poglavlja 4. i 5. glave III. ove Uredbe priznata u odnosu na invalidnost koja je uslijedila nakon te nesposobnosti za rad, prema zakonodavstvu druge države članice kao da je bila riječ o davanjima za kratkotrajnu nesposobnost isplaćivanima u skladu s člankom 30.A stavcima 1. do 4. Zakona o doprinosima za socijalno osiguranje i davanjima iz socijalnog osiguranja iz 1992.

U primjeni te odredbe u obzir se uzimaju samo razdoblja tijekom kojih bi ta osoba bila nesposobna za rad u smislu zakonodavstva Ujedinjene Kraljevine.

▼M1

5. 1. Za potrebe određivanja faktora dohotka za utvrđivanje prava na davanja na temelju zakonodavstva Ujedinjene Kraljevine, za svaki se tjedan obavljanja djelatnosti u svojstvu zaposlene osobe prema zakonodavstvu druge države članice, koji je započeo tijekom odgovarajuće fiskalne godine u smislu zakonodavstva Ujedinjene Kraljevine, smatra da je dotična osoba plaćala doprinose kao zaposlena osoba ili je primala dohodak na koji su plaćeni doprinosi, na temelju dohotka u visini dvije trećine gornje granične vrijednosti dohotka koja je važila za tu godinu.

2. Za potrebe članka 52. stavka 1. točke (b) podtočke ii. ove Uredbe:

(a) ako je u bilo kojoj fiskalnoj godini koja je započela na dan 6. travnja 1975. ili nakon toga osoba koja obavlja djelatnost u svojstvu zaposlene osobe navršila razdoblja osiguranja, zaposlenja ili boravišta isključivo u državi članici koja nije Ujedinjena Kraljevina, a primjenom prethodne točke 5.1. ta se godina, za potrebe članka 52. stavka 1. točke (b) podtočke i. ove Uredbe, računa kao godina za koju se ostvaruje pravo na davanje u smislu zakonodavstva Ujedinjene Kraljevine, smatra se da je ta osoba u toj drugoj državi članici te godine bila osigurana 52 tjedna;

(b) ako se bilo koja fiskalna godina koja je započela na dan 6. travnja 1975. ili nakon toga ne računa kao godina za koju se ostvaruje pravo na davanje u smislu zakonodavstva Ujedinjene Kraljevine za potrebe članka 52. stavka 1. točke (b) podtočke i. ove Uredbe, razdoblja osiguranja, zaposlenja ili boravišta navršena u toj godini ne uzimaju se u obzir.

3. Za potrebe pretvaranja faktora dohotka u razdoblja osiguranja, faktor dohotka ostvaren u određenoj fiskalnoj godini u smislu zakonodavstva Ujedinjene Kraljevine dijeli se s nižom graničnom vrijednosti dohotka koja je važila za tu godinu. Rezultat se iskazuje kao cijeli broj, a ostatak se zanemaruje. Za tako izračunani broj smatra se da predstavlja broj tjedana osiguranja navršenih prema zakonodavstvu Ujedinjene Kraljevine tijekom te godine, uz uvjet da taj broj nije veći od broja tjedana tijekom kojih se na osobu u toj godini primjenjivalo to zakonodavstvo.